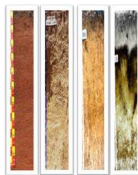

แผนการใช้ที่ดิน

ตำบลป่าคลอก

อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต

สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 11
กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำนำ

“แนวทางการจัดทำแผนการใช้ที่ดินตำบล” ฉบับนี้ได้ยึดหลักการของ UNEP and FAO ที่กำหนดไว้ในเอกสารชื่อ “Negotiating a Sustainable Future for Land” ซึ่งมีขั้นตอนในการกำหนดทางเลือกในการใช้ที่ดิน ดังนี้

หลักการดังกล่าวได้นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของประเทศไทยร่วมกับวิธีการต่างๆ ที่จำเป็นอีกหลายด้าน เช่น Participatory Rural Appraisal (PRA) การประเมินคุณภาพที่ดิน ฯลฯ ซึ่งได้ปรากฏอยู่ในแนวทางการวางแผนการใช้ที่ดินตำบล ฉบับนี้

คณะผู้จัดทำ

กันยายน 2562

สารบัญ

	หน้า
สารบัญเรื่อง	I
สารบัญตาราง	III
สารบัญรูป	V
บทที่ 1 บทนำ	1-1
1.1 หลักการและเหตุผล	1-1
1.2 วัตถุประสงค์	1-1
1.3 ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินงาน	1-1
1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน	1-1
1.5 นิยามศัพท์	1-2
1.6 คำสำคัญ	1-3
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไป	2-1
2.1 ที่ตั้งและอาณาเขต	2-1
2.2 การแบ่งส่วนการปกครอง	2-1
2.3 ประวัติและเอกลักษณ์ความเป็นมาของหมู่บ้าน/การตั้งถิ่นฐาน	2-3
2.4 สภาพภูมิประเทศ	2-4
2.5 สภาพภูมิอากาศ	2-5
2.6 สภาพการใช้ที่ดินในปัจจุบัน	2-8
2.7 สภาพเศรษฐกิจและสังคม	2-13
บทที่ 3 ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	3-1
3.1 ทรัพยากรป่าไม้	3-1
3.2 ทรัพยากรน้ำ	3-1
3.3 ทรัพยากรดิน	3-5
บทที่ 4 กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน	4-1
4.1 หลักการ	4-1
4.2 การวิเคราะห์ผลจากการจัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน (PRA)	4-4
4.3 การวิเคราะห์จากผลการจัดทำ PRA	4-15
บทที่ 5 การประเมินคุณภาพที่ดิน	5-1
5.1 ทรัพยากรดิน	5-1
5.2 ประเภทการใช้ที่ดิน	5-1
5.3 ผลการประเมินคุณภาพที่ดิน	5-1

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 6 แผนการใช้ที่ดิน	6-1
6.1 ปรัชญาในการจัดทำแผนการใช้ที่ดินตำบล	6-1
6.2 นโยบายแห่งรัฐ ในการกำหนดแผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคอก อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต	6-2
6.3 แผนการใช้ที่ดิน	6-8
บทที่ 7 การขับเคลื่อนแผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคอก อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต	7-1
7.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	7-1
7.2 ตัวชี้วัด	7-1
7.3 กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินในเขตการใช้ที่ดินที่จะดำเนินการในปีงบประมาณ 2563	7-1
7.4 กิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น	
เอกสารอ้างอิง	อ-1
ภาคผนวก	
ภาคผนวกที่ 1 ภาพการจัดโครงการประชุมกระบวนการวางแผนการใช้ที่ดิน ตำบลป่าคอก อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต	ผ1-1
ภาคผนวกที่ 2 นโยบายของรัฐในการอนุญาตให้ราษฎรอยู่อาศัยและทำกิน ในพื้นที่ป่าไม้	ผ2-1

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2-1	ตารางที่ 2-1 สถิติภูมิอากาศ ณ สถานีตรวจอากาศ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต (ปี พ.ศ.2549-2560)	2-6
2-2	สภาพการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	2-10
2-3	จำนวนประชากรในพื้นที่เทศบาลตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปี 2559	2-13
2-4	การรวมกลุ่มของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	2-15
2-5	การประเมินคุณภาพชีวิตจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2560 อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	2-20
3-1	แหล่งน้ำต่างๆ	3-2
3-3	หน่วยแผนที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	3-11
3-3	สมบัติดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	3-13
4-1	แนวทางการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเขตการใช้ที่ดินระดับตำบล จากความต้องการของชุมชนและเกษตรกร ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	4-5
4-2	แนวทางการวิเคราะห์ความต้องการ จากกลุ่มจังหวัด/เทศบาล/อบต. ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	4-9
4-3	แนวทางการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชน เกษตรกร และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	4-11
4-4	รายชื่อเกษตรกรในตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ที่ได้รับ การขุดสระเก็บน้ำโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร ปีงบประมาณ 2549	4-17
5-1	ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพของดิน พืชหลัก ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	5-29
5-2	ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพของดิน พืชแซม ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	5-31
5-3	ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพของดิน พืชอนุรักษ์ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	5-33
6-1	นโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ และแผนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการ กำหนดแผนการใช้ที่ดิน ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	6-2
6-2	เขตการใช้ที่ดิน ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	6-32

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
7-1	กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินในเขตการใช้ที่ดินที่จะดำเนินการ ในปีงบประมาณ 2563	7-8
7-2	สรุปกิจกรรมที่ขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่นในเขตการใช้ ที่ดิน	7-9
7-3	เป้าหมายการดำเนินงาน และงบประมาณโครงการนำร่อง ตำบลป่า คอก อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต แผน 5 ปี (ปี 2563-2567)	7-10
ผ2-1	กรอบมาตรการแก้ไขปัญหาการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้	ผ2-8

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
2-1	ที่ตั้ง อาณาเขต ขอบเขตการปกครอง และสภาพภูมิประเทศตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	2-2
2-2	สภาพภูมิประเทศตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	2-5
2-3	เส้นชั้นน้ำฝนในคาบ 30 ปี (พ.ศ.2531-2560) ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	2-7
2-4	สมดุลงบของน้ำเพื่อการเกษตร จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2549 -2560	2-8
2-5	สภาพการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	2-12
2-6	สัดส่วนครัวเรือนเกษตรกรรม	2-13
3-1	น้ำบาดาล แสดงชั้นหินอุ้มน้ำ	3-3
3-2	น้ำบาดาล แสดงปริมาณน้ำ	3-4
3-3	ภูมิประเทศและชุดดิน ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	3-10
3-4	ทรัพยากรดิน ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	3-16
4-1	การวิเคราะห์ภาพรวม ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยกรอบแนวคิด DPSIR	4-3
4-2	ปฏิทินการเพาะปลูกพืช ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	4-14
4-3	ที่ตั้งบ่อน้ำในไร่นาที่ดำเนินการก่อสร้างโดยกรมพัฒนาที่ดิน	4-18
6-1	เขตการใช้ที่ดิน ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	6-34
ผ2-1	นโยบายของรัฐในการอนุญาตให้ราษฎรอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้	ผ2-11

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 72 (1) ได้มีการบัญญัติให้มีการวางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ต่อมาได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ ลงวันที่ 6 เมษายน 2561 มีแผนการปฏิรูปด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดให้มีการจัดทำแผนการใช้ที่ดินของชาติทั้งระบบให้สอดคล้องและเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปรับปรุงแผนการใช้ที่ดินตำบลจำนวน 7,225 ตำบลให้แล้วเสร็จภายในปี 2565 ตลอดจนนำแผนการใช้ที่ดินตำบลไปสู่การปฏิบัติเพื่อเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องการประกาศแผนปฏิรูปประเทศดังกล่าวข้างต้น สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดภูเก็ต จึงได้จัดทำแผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต ขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อให้การใช้ที่ดินในตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต มีผลตอบแทนสูงสุดต่อหน่วยเนื้อที่ และเป็นไปอย่างยั่งยืน

1.3 ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินงาน

1.3.1 ระยะเวลา 1 ตุลาคม 2561 – 30 กันยายน 2562

1.3.2 สถานที่ ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1.4.1 ทบทวนเอกสารเพื่อรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิที่จะนำมาวิเคราะห์และใช้ในการกำหนดเขตการใช้ที่ดิน ดังนี้

(1) ด้านกายภาพ ได้แก่ ทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรป่าไม้ ภูมิอากาศ สภาพการใช้ที่ดิน ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ภัยธรรมชาติ ฯลฯ

(2) ด้านเศรษฐกิจสังคม ได้แก่ การถือครองที่ดิน การใช้ที่ดิน พืชหลักหรือพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจในการกำหนดเขตการใช้ที่ดิน ตลาดสินค้าเกษตร รายได้ รายจ่าย ประชากร โครงสร้างประชากร การศึกษา ฯลฯ

(3) นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดน แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนา 3 ปี ของเทศบาลตำบลหรือแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล (ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ดำเนินการ)

1.4.2 จัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน (Participatory Rural Appraisal : PRA) เพื่อรับฟังความคิดเห็น ประเด็นปัญหา ความต้องการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกษตรกรในตำบล

1.4.3 ประเมินคุณภาพที่ดิน

1.4.4 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการจัดทำ PRA ร่วมกับสภาพการใช้ที่ดิน การถือครองที่ดิน รายแปลงจากแผนที่สำมะโนที่ดิน หรือแผนที่ภาษีที่ดินในปัจจุบัน ผลจากการประเมินคุณภาพที่ดิน และ กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดิน (ตามอำนาจหน้าที่ของกรมฯ)

1.4.5 สำรวจข้อมูลทั้ง ภายภาพ เศรษฐกิจและสังคม ในพื้นที่ตำบลที่ดำเนินการเพิ่มเติมตาม ประเด็นปัญหาและความต้องการจาก PRA ให้ละเอียดยิ่งขึ้น โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรเป็นรายบุคคล

1.4.6 กำหนด (ร่าง) แผนการใช้ที่ดินตำบล

1.4.7 รับฟังความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อร่างแผนการใช้ที่ดิน

1.4.8 ปรับปรุงแผนการใช้ที่ดิน

1.4.9 นำแผนการใช้ที่ดินไปสู่การปฏิบัติ เป้าหมายที่สำคัญ คือ

(1) การที่สภาตำบล หรือสภาเทศบาลนำแผนการใช้ที่ดินที่มีกิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินเข้าไปบรรจุในแผน 3 ปี โดยสภาเทศบาล หรือสภาตำบล มีมติรับรอง ซึ่งอาจมีการตั้งงบประมาณของเทศบาล หรือ องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการ เช่น งบซื้อเมล็ดพันธุ์พืชคลุมดิน ซึ่งปลูกโดยเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลนั้น เป็นต้น

(2) กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินตามอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ในกฎหมาย (มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551) มีการปฏิบัติในเขตการใช้ที่ดินที่กำหนดในแผนการใช้ที่ดินเขตต่างๆ โดยมีงบประมาณดำเนินการในแต่ละปี

(3) กิจกรรมของส่วนราชการต่างๆ ที่จะสนับสนุนความต้องการของเกษตรกร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การผลิตพันธุ์ข้าว การชุดเจาะบ่อบาดาล เป็นต้น

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 ที่ดิน (Land)

“**ที่ดิน**” หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไปและให้หมายความรวมถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บางลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลด้วย (มาตรา 4 ประมวลกฎหมายที่ดิน)

“**ที่ดิน**” ในทางวิชาการด้านทรัพยากรที่ดิน หมายถึง “ชีวมณฑลบนพื้นผิวโลก ประกอบด้วย ชั้นบรรยากาศ ชั้นดิน ชั้นหิน ลักษณะความลาดเทของพื้นที่ ลักษณะทางอุทกศาสตร์ พืช สัตว์ และผลที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน” (FAO, 1993)

“**ที่ดิน**” หมายถึง พื้นที่หนึ่งๆ ที่อยู่บนผิวของของโลก ประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือ สภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพและชีวภาพซึ่งมีอิทธิพลต่อการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังนั้นที่ดินจึงไม่ได้หมายถึงดินเพียงอย่างเดียวแต่จะหมายรวมถึงลักษณะภูมิสัณฐาน (landforms) ภูมิอากาศ (climate) อุทกวิทยา (hydrology) พืชพรรณ (vegetation) และสัตว์ (fauna) ซึ่งการปรับปรุงที่ดิน (land improvement) ได้แก่ การทำขึ้นบันไดและการระบายน้ำ เป็นต้น (FAO, 1993)

1.5.2 ดิน (Soil)

“**ดิน**” หมายความว่ารวมถึง หิน กรวด หาย แร่ธาตุ น้ำ และอินทรีย์วัตถุต่างๆ ที่เจือปนกับเนื้อดินด้วย (มาตรา 4 พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551)

“ดิน” ในทางวิชาการด้านทรัพยากรที่ดิน หมายถึง เทพวัตถุธรรมชาติ ซึ่งเกิดขึ้นบนพื้นผิวโลกเป็นวัตถุที่คำนวณการเจริญเติบโต และการทรงตัวของต้นไม้ ประกอบด้วยแร่ธาตุและอินทรีย์วัตถุต่างๆ มีลักษณะชั้นแตกต่างกัน แต่ละชั้นที่อยู่ต่อเนื่องกันจะมีแนวสัมพันธ์ซึ่งกันและกันตามขอบเขตการกำเนิดดิน ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระทำร่วมกันของภูมิอากาศ พืชพรรณ วัตถุต้นกำเนิดดิน ระยะเวลา และความต่างระดับของพื้นที่ในบริเวณนั้น (FAO 1974: 39-40)

“ดิน” อินทรีย์วัตถุ และอนินทรีย์วัตถุที่ไม่จับตัวแข็งเป็นหินซึ่งปกคลุมพื้นผิวโลก ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยด้านการกำเนิดและสภาพแวดล้อม ได้แก่ ภูมิอากาศ สิ่งมีชีวิต (พืชและสัตว์) สภาพภูมิประเทศ วัตถุต้นกำเนิด และระยะเวลา ความเหมาะสมต่อการผลิตพืชของดินแตกต่างกันเนื่องจากลักษณะและสมบัติทางกายภาพ เคมี ชีวภาพ และสัณฐาน (คณะกรรมการจัดทำปทานุกรมปลูกพืชวิทยา, 2551)

1.5.3 การใช้ที่ดิน

“การใช้ที่ดิน” หมายถึง การจัดการที่ดินตามที่มนุษย์ต้องการ ซึ่งรวมทั้งการใช้ที่ดินในชนบท เขตชานเมือง และเขตอุตสาหกรรม เป็นต้น (FAO, 1993)

“การใช้ที่ดิน” หมายถึง ผลของความพยายามของมนุษย์ ในการดำเนินการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพพื้นที่ของทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อสนองความต้องการของตนเอง (Vink, 1975)

1.5.4 การวางแผนการใช้ที่ดิน

“การวางนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน” หมายความว่า การวางนโยบายและแผนการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับสภาพของดิน และสอดคล้องกับประเภทของที่ดินที่ได้จำแนกไว้

ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) ได้ให้ความหมายของการวางแผนการใช้ที่ดินว่าเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง ที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาใช้ประโยชน์จากทรัพยากร เป็นการกำหนดทิศทางของการลงทุน แนวทางของการพัฒนาเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงานต่างๆ ให้ดำเนินการอยู่ในภาพรวมเดียวกัน และเป็นการเพิ่มศักยภาพทั้งในปัจจุบันและในอนาคตเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ (NRC, 1975 และ ADB, 2012)

1.5.5 “เศรษฐกิจที่ดิน” หมายความว่า ภาวะความสัมพันธ์ระหว่างประชากรกับที่ดินทางด้านเศรษฐกิจ

1.5.6 “เกษตรกรรม” หมายความว่า การทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงสัตว์น้ำ และกิจกรรมอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

1.5.7 “การชะล้างพังทลายของดิน” หมายความว่า ปรากฏการณ์ซึ่งที่ดินถูกชะล้างกัดเซาะพังทลายด้วยพลังงานที่เกิดจากน้ำ ลม หรือโดยเหตุอื่นใดให้เกิดการเสื่อมโทรม สูญเสียเนื้อดิน หรือความอุดมสมบูรณ์ของดิน

1.5.8 “การอนุรักษ์ดินและน้ำ” หมายความว่า การกระทำใดๆ ที่มุ่งให้เกิดการระวังป้องกันรักษา ดินและที่ดิน ไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรม สูญเสีย รวมถึงการรักษา ปรับปรุง ความอุดมสมบูรณ์ของดิน และการรักษาน้ำในดินหรือบนผิวดินให้คงอยู่เพื่อรักษาคุณลักษณะที่เหมาะสมในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการเกษตรกรรม

1.6 คำสำคัญ

ตำบลป่าคอก : ใช้นวัตกรรมเพิ่มผลผลิตพืชหลัก พัฒนาสินค้าเกษตรรองรับการท่องเที่ยวชุมชน

บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไป

บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไป

2.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

ตำบลปาคลอก ตั้งอยู่บริเวณทิศตะวันตกของอำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต มีเนื้อที่ 39,156 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้ โดยมีรายละเอียดในรูปที่ 2-1

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง ตำบลศรีสุนทร อำเภอดกลาง และทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง และ ทะเลอันดามัน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	แนวสันพระแทว สันเขาบางแป สันเขาพารา ตำบลเทพกระษัตรี และตำบลศรีสุนทร อำเภอดกลาง

2.2 การแบ่งส่วนการปกครอง

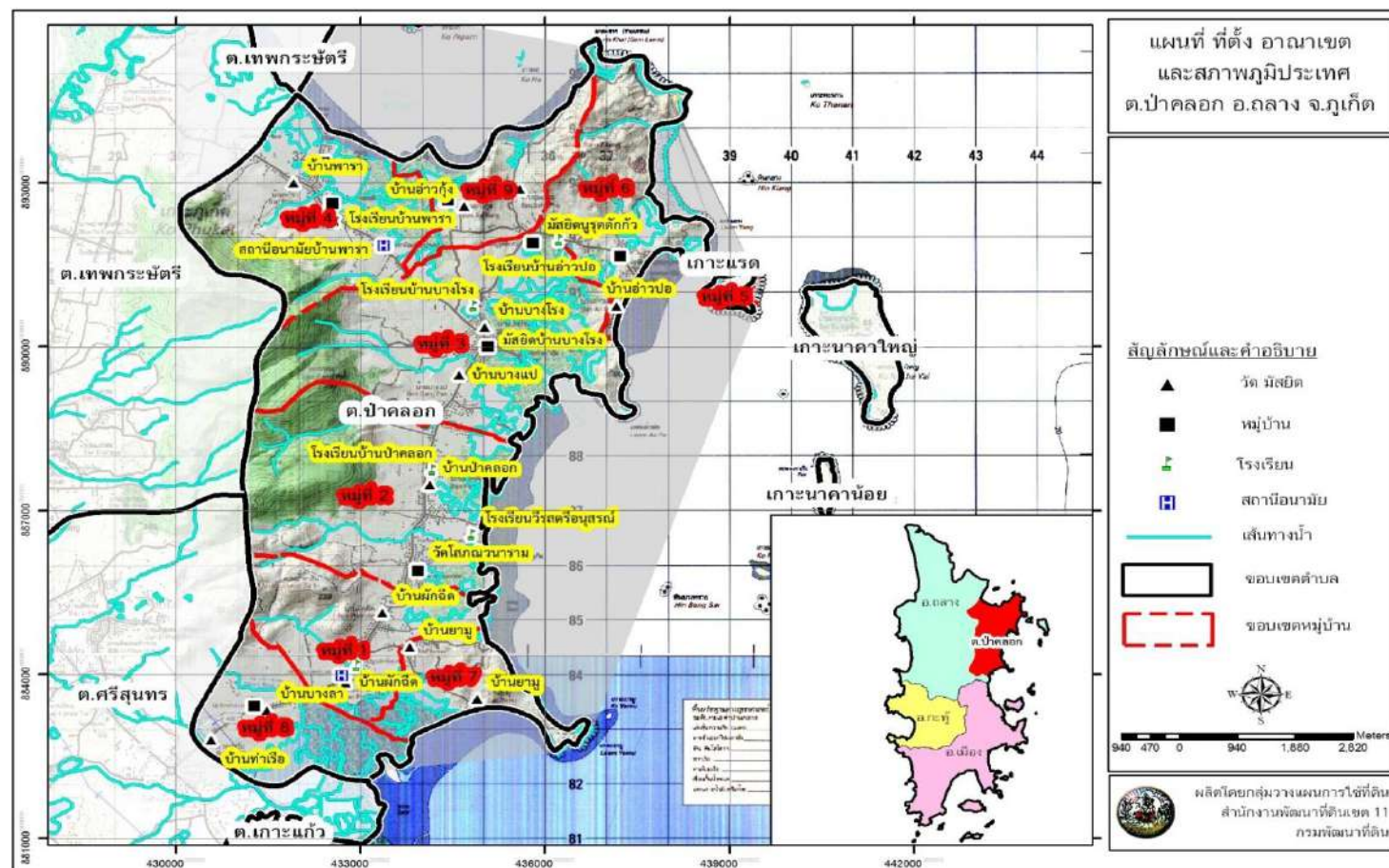
ตำบลปาคลอกแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1	ฝักฉืด	หมู่ที่ 6	อ่าวปอ
หมู่ที่ 2	ปาคลอก	หมู่ที่ 7	ยามู
หมู่ที่ 3	บางโรง	หมู่ที่ 8	บางลา
หมู่ที่ 4	พารา	หมู่ที่ 9	อ่าวกึ่ง
หมู่ที่ 5	เกาะนาคา		

ที่มา : เทศบาลตำบลปาคลอก อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต, 2561

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 2-1 ที่ตั้ง อาณาเขต ขอบเขตการปกครอง และสภาพภูมิประเทศตำบลปากคลอง อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต

2.3 ประวัติและเอกลักษณ์ความเป็นมาของหมู่บ้าน/การตั้งถิ่นฐาน

ตำบลปากคลอง เมื่อประมาณ 200 ปีที่ผ่านมา มีสภาพเป็นป่าดิบ ต้นไม้สูงใหญ่ สัตว์ป่านานาชนิด ชุกชุม ต่อมาทหารพม่าต้องการเมืองขึ้นจึงได้ยกพลเข้าทัพเข้ามาตีเมืองต่างๆ และพม่าได้ยกพลมาตีเมืองกลางส่วนหนึ่งยกทัพมาแถบบริเวณชายทะเล ได้เกิดการปะทะกันฆ่าผู้คนล้มตายเกลื่อนกลาด พม่าได้จับเชลยชาวกลาง ด้วยการเอาเส้นหวายเล็กผูกข้อเท้าเข้าเป็นพวงกันหนีพม่าลงเรือที่อ่าวยามู เมื่อถึงชายหาด ปรากฏว่าทหารพม่ามีจำนวนมากที่จะลงเรือ แต่เหลือเรือพอใส่เชลยได้ไม่กี่ลำ เชลยที่เหลือจึงต้องเข้าคอก เอาทางมะพร้าวสุ่ม แล้วจุดไฟเผาให้สาธกควันไฟ และเผาไหม้จนตาย แล้วรีบลงเรือออกทะเลไป เนื่องจากเกรงทัพไทยที่มีคุณหญิงจัน คุณหญิงมุกได้รวบรวมคนมาต่อสู้กับพม่า จนพม่าขาดเสบียงยกทัพกลับไป พื้นที่บริเวณนั้น ชาวกลางจึงเรียกขานกันต่อมาว่า "ปากคลอง" จนถึงปัจจุบัน

วิสัยทัศน์ “เป็นเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยว หนึ่งเดียวทางด้านวิถีวัฒนธรรมและธรรมชาติ ภายใต้การจัดการตนเองร่วมกันของคนในตำบล”

ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม เทศกาลประจำปี ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น มีดังนี้

- ประเพณีตรุษจีน : เป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของคนไทยเชื้อสายจีน วันตรุษจีนตรงกับวันแรกของเดือน 1 ของจีน หรือเดือน 2 เดือน 3 ทางจันทรคติ
- ประเพณีไหว้เทวดา : เป็นการไหว้ต้อนรับ และขอบคุณเทวดาที่ช่วยพิทักษ์รักษามนุษย์การไหว้จะเริ่มหลังเที่ยงคืนของวันที่ 8 เดือน 1 ของจีนไปแล้ว หรือช่วงเวลาเริ่มต้นของ วันที่ 9 เดือน 1 ของไหว้ที่สำคัญ คือ ต้นอ้อย 2 ต้น และของคาวหวานต่างๆ
- ประเพณีสารทจีน : เป็นเดือนที่ชาวจีนถือว่า ยมบาลมีการปล่อยภูตผี หรือวิญญาณต่าง ๆ ให้ออกมารับส่วนบุญประจำปี มีการไหว้บรรพบุรุษของแต่ละครอบครัว ในวันที่ 15 เดือน 7 ของจีน มีการ "ไปบ๊ว" หรือจัดตกแต่งเครื่องเซ่นไหว้ภูตผีและวิญญาณ ด้วยการทำขนม และแกะสลักผลไม้เป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ และของไหว้ที่สำคัญคือ "อั่งกู่" หรือ ขนมเต่าสีแดง ทำจากแป้งข้าวเหนียว มีไส้ถั่วเหลืองกวน หรือทำจากแป้งสาเล่ไม่มีไส้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอายุยืนนาน และมีการไหว้ ณ สถานที่ต่างๆ
- งานพ้อต่อ : เป็นงานประเพณีของชาวภูเก็ตที่มีเชื้อสายจีน จะมีพิธีในช่วงเดือน 7 ของจีน หรือเดือน 9 ของไทย โดยมีพิธีเซ่นไหว้บรรพบุรุษ และวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ด้วยเครื่องบวงสรวง เป็นขนมชนิดหนึ่งทำด้วยแป้ง เป็นรูปเต่าขนาดใหญ่บ้างเล็กบ้าง ทาสีแดง ซึ่งคนจีนเชื่อว่าเต่าเป็นสัตว์ที่มีอายุยืน ดังนั้น การไหว้เต่า จึงเป็นการต่ออายุให้ตนเองและลูกหลานที่ยังใหญ่
- ประเพณีไหว้พระจันทร์ : คือการไหว้เทพเจ้าด้วยขนมไหว้พระจันทร์ (ตงซิวเปี้ย) และขนมโก๋ ในวันที่ 15 ค่ำ เดือน 8 ของจีน
- ประเพณีถือศีลกินผัก : เป็นการถือศีลชำระจิตใจ และงดเว้นการบริโภคเนื้อสัตว์ ทุกชนิด มีระยะเวลา 9 วัน เริ่มตั้งแต่ขึ้น 1 ค่ำ เดือน 9 จนกระทั่งถึง ขึ้น 9 ค่ำ เดือน 9 ของทุกปี ซึ่งอยู่ในช่วงเดือนกันยายน ถึงเดือนตุลาคม เป็นงานประเพณี ซึ่งชาวจีนที่เข้ามาอาศัยในภูเก็ต ยึดถือปฏิบัติมาตั้งแต่ปีพ.ศ.2368 จนถึงทุกวันนี้ จะมีพิธีกรรมต่างๆ เช่น พิธีอัญเชิญพระ พิธีลุยไฟ พิธีสะเดาะเคราะห์ พิธีส่งพระ เป็นต้น งานเทศกาลนี้นับเป็นงานที่ได้รับความสนใจ และเลื่อมใสศรัทธา ทั้งจากชาวไทย และชาวต่างประเทศมากที่สุดงานหนึ่ง

- ประเพณีลอยเรือชาวเล : จัดขึ้นในเดือน 6 และเดือน 11 แต่มีความแตกต่างกันโดยกลุ่มชาวเลที่หาดราไวย์ และบ้านสะปำ จะมีพิธีลอยเรือในวันขึ้น 13 ค่ำ กลุ่มชาวเลที่เกาะสิเหร่ จะมีพิธีลอยเรือในวันขึ้น 14 ค่ำ และกลุ่มชาวเลที่แหลมหลา (ทางตอนเหนือของเกาะภูเก็ต) จะมีพิธีลอยเรือในวันขึ้น 15 ค่ำ ซึ่งประเพณีลอยเรือถือเป็นพิธีสะเดาะเคราะห์ของชาวเล คล้ายกับพิธีลอยกระทงของชาวไทย มีการสร้างเรือจากไม้ระกำ ตัดผมตัดเล็บและทำตุ๊กตาไม้แทนคน ใส่ลงไปในเรือแล้วนำไปลอย เพื่อนำเอาความทุกข์โศกเคราะห์ร้ายต่างๆ ออกไปกับทะเล แล้วมีการรำ หรือที่เรียกว่า รำรองเง็งรอบเรือ

- ประเพณีสารทไทย (เดือนสิบ) : ตรงกับแรม 8 ค่ำ เดือน 10 และแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ซึ่งแต่ละวัดจะกำหนดเพียง 1 วัน แตกต่างออกไป ทั้งนี้ ประเพณีสารทไทยเกิดจากความเชื่อกวายนบาล มีการปล่อยญาติ และวิญญาณต่างๆ ให้ออกมารับเอาส่วนบุญ จึงมีการนำของคาวหวาน มาทำบุญและให้ทานกันทั่ววัด สำหรับขนมที่สำคัญในพิธี คือ ขนมลา ขนมเทียน ขนมท่อนใต้ และขนมต้ม

- ประเพณีแข่งม้ง : เป็นการรวมญาติครั้งใหญ่เพื่อทำกิจกรรมบูชาบรรพบุรุษร่วมกัน ส่วนใหญ่จะตรงกับ วันที่ 5 เมษายนของทุกปี แต่ในการไฉนนั้นมีระยะเวลาที่สามารถไหว้ได้ คือ ก่อนวันที่ 5 เมษายน 10 วัน และหลังวันที่ 5 เมษายน 10 วัน

- ประเพณีเดินเต่า : เป็นการสังเกตเต่าขึ้นมาวางไข่ริมชายหาด ในตอนกลางคืนถึงย่ำรุ่ง (ช่วงน้ำทะเลขึ้น) ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ หรือฤดูเต่าวางไข่ เพื่อดูเต่าตัวใหญ่ๆ ที่หาดูดุ้ยาก

นอกจากประเพณีประจำปีดังกล่าวแล้ว จังหวัดภูเก็ตยังมีประเพณี วัฒนธรรมอื่นๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเองอีกมากมาย อันได้แก่ การอุปสมบท การแต่งงาน (พิธีวิวาห์บาบ๋าภูเก็ต) เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์ในชุมชน

สินค้าชุมชน ได้แก่ กล้วยอบสมุนไพร ขนมมะพร้าวแก้ว คุกกี้กุ้งเสียบ ดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว ดอกไม้บายางกลัดเสื้อ ตุ๊กตาฟองยาง น้ำพริกกุ้งเสียบ ปลาหมึกปรุงรส ผลิตภัณฑ์จากยางพารา ผลิตภัณฑ์จากผ้าบาติก ผลิตภัณฑ์จากภาพพิมพ์กระจก ผลิตภัณฑ์จากเครื่องแกงตำมือ หัตถศิลป์กระดาศา ไวน์ผลไม้ และอาหารที่ขมูลไส้เดือน (ไทยตำบลดอทอง, 2558 : 1)

2.4 สภาพภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สามารถแบ่งออกได้ดังนี้ โดยมีรายละเอียดในรูปที่ 2-2

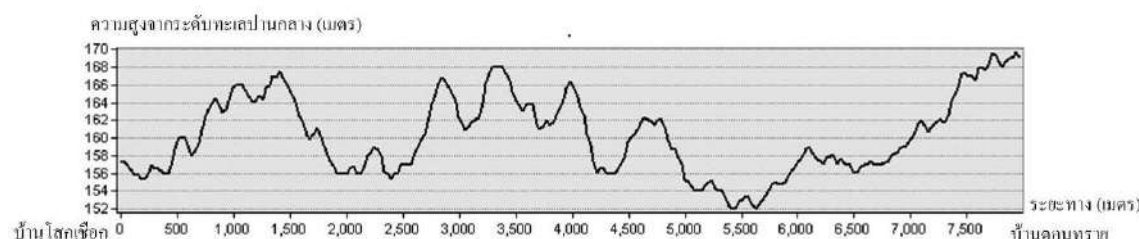
- บริเวณที่เป็นหาดทรายและสันทราย (Beach and Beach Ridges) เป็นบริเวณที่เกิดขึ้นจากคลื่นซัดเอาทรายไปกองสะสมบริเวณเหนือหาด ทำให้เกิดแนวสันทรายยาวไปตลอดแนวขนานไปกับชายฝั่งทะเล สันหาดเหล่านี้เป็นสันหาดแคบ พบบริเวณด้านทิศตะวันออกของตำบล

- บริเวณที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเล (Mangrove black swamp Forest) บริเวณนี้ได้แก่ บริเวณที่เป็นป่าชายเลนน้ำเค็มหรือป่าโกงกาง เป็นพื้นที่ที่มีน้ำทะเลท่วมถึงเสมอ พบบริเวณด้านทิศตะวันออกของตำบล อยู่ระหว่างถนนหลวงสาย 4027 และบริเวณแนวที่เป็นหาดทรายและสันทราย

- บริเวณที่ต่ำราบเรียบ (Low Land) บริเวณนี้ได้แก่พื้นที่ที่ใช้ทำนาเก่า เป็นบริเวณที่ถัดลงมาจากพื้นที่ดอน เป็นพื้นที่ราบลุ่มแคบๆ ปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดิน ยกร่องปลูกปาล์มน้ำมัน และถมทำที่อยู่อาศัย

- บริเวณที่ดอน (Up Land) เป็นพื้นที่ที่ถัดลงมาจากส่วนที่เป็นภูเขาและเทือกเขา ซึ่งเป็นพื้นที่แนวยาวตลอดแนวเหนือใต้ มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาด (Undulating) ลูกคลื่นลอนชัน (Rolling) ถึงเนินเขาเตี้ย (Hilly) มีความลาดชันตั้งแต่ 2-35 เปอร์เซ็นต์ ส่วนใหญ่ปลูกยางพารา
- บริเวณพื้นที่ที่เป็นเขาและภูเขา (Slope Complex) ได้แก่พื้นที่ที่เป็นเขาและภูเขา ที่อยู่บริเวณด้านทิศตะวันตกของตำบล ภูเขาเหล่านี้ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยหินแกรนิต ได้แก่แนวเขาพระแทว ซึ่งยังคงสภาพเป็นป่าสมบูรณ์ มีบางแห่งได้ตัดแปลงปลูกยางพารา

รูปที่ 2-2 สภาพภูมิประเทศตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

2.5 สภาพภูมิอากาศ

จากข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 12 ปี (ช่วงปี 2549-2560) ของสถานีตรวจวัดอากาศจังหวัดภูเก็ต (ตารางที่ 2-1 และรูปที่ 2-4) พบว่าตำบลปากคลอง ได้รับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล 2 ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทย ในช่วงฤดูหนาว (ตั้งแต่ประมาณต้นเดือนเมษายนถึงประมาณปลายเดือนพฤศจิกายน) ทำให้มีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดพามวลอากาศชื้นจากทะเล และมหาสมุทรเข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝน (ประมาณต้นเดือนมีนาคมถึงประมาณกลางเดือนธันวาคม) ทำให้มีฝนตกชุกทั่วไป

อุณหภูมิ เฉลี่ยตลอดปี 27.9 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยตลอดปี 28.8 องศาเซลเซียส โดยพบอุณหภูมิสูงสุดในเดือนเมษายน คือ 33.4 องศาเซลเซียส และพบอุณหภูมิต่ำสุดในเฉลี่ยตลอดปี 27.0 องศาเซลเซียส โดยพบอุณหภูมิต่ำสุดในเดือนธันวาคม คือ 23.1 องศาเซลเซียส

ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนรวมตลอดปี 2,623.9 มิลลิเมตร โดยในเดือนกันยายน มีปริมาณน้ำฝนมากที่สุด 398.1 มิลลิเมตร และเดือนกุมภาพันธ์ มีปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุด คือ 35.3 มิลลิเมตร

ความชื้นสัมพัทธ์ มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี 80.3 เปอร์เซ็นต์ สูงสุดในเดือนตุลาคมเท่ากับ 85.0 เปอร์เซ็นต์ และต่ำสุดในเดือนกุมภาพันธ์ เท่ากับ 74.0 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ช่วงฤดูเพาะปลูก ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาช่วงเวลาที่เหมาะสมในการปลูกพืช โดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณน้ำฝนรายเดือนเฉลี่ย และค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำของพืชรายเดือนเฉลี่ย (Evapotranspiration : ETo) ซึ่งคำนวณโดยใช้โปรแกรม Cropwat for Windows Version 8 โดยพิจารณาจากระยะเวลาช่วงที่เส้นน้ำฝนอยู่เหนือเส้น 0.5 ETo เป็นหลัก เพื่อหาช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมในการปลูกพืช ของตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สามารถสรุปได้ดังนี้

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

1) ช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมในการเพาะปลูก จะอยู่ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงปลายเดือนธันวาคม เนื่องจากดินยังคงมีความชื้นหลงเหลืออยู่ พอเพียงสำหรับปลูกพืชไร่ พืชผักอายุหลังจากหมดฤดูฝนประมาณหนึ่งเดือน และอาจใช้แหล่งน้ำในไร่นาช่วยเสริมการเพาะปลูกได้บ้าง แต่ทั้งนี้ควรวางแผนจัดระบบการปลูกพืชให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่

2) ช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก แบ่งเป็นช่วงขาดน้ำ มีปริมาณน้ำฝนและการกระจายน้อยหรือไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืชจะอยู่ในช่วงต้นเดือนมกราคมถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ในช่วงเวลาดังกล่าวถ้าได้รับน้ำชลประทานช่วยก็สามารถปลูกพืชฤดูแล้งได้ ช่วงน้ำมากเกินพออยู่ในช่วงต้นเดือนเมษายนถึงต้นเดือนธันวาคม เป็นช่วงที่มีปริมาณน้ำฝนมากบริเวณที่ลุ่มหรือบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ อาจเกิดน้ำท่วมซึ่งส่งผลเสียหายกับผลผลิตได้ (รูปที่ 2-4)

ตารางที่ 2-1 สถิติภูมิอากาศ ณ สถานีตรวจอากาศ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.2549-2560)

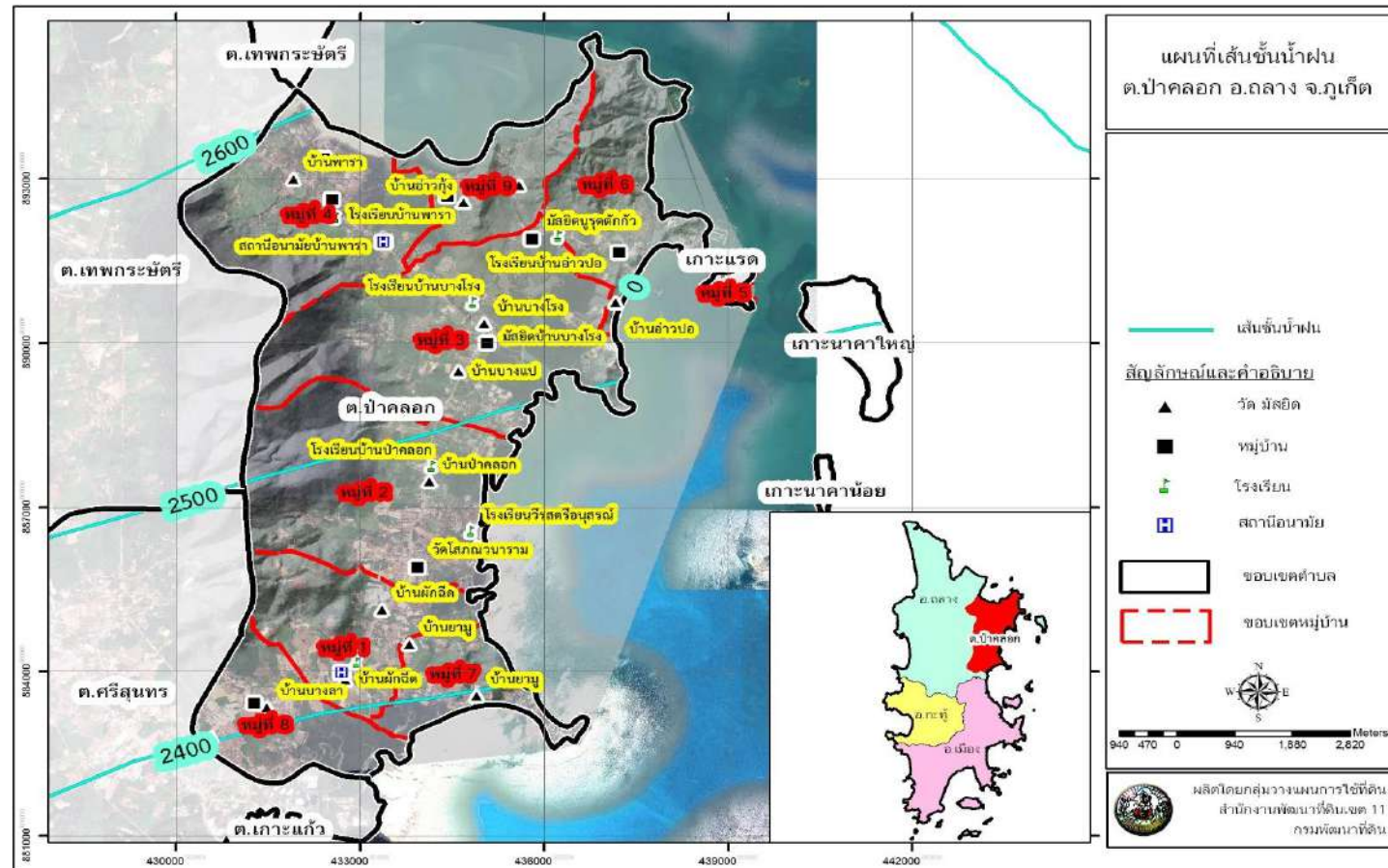
เดือน	อุณหภูมิเฉลี่ย (°ซ)	ความชื้น สัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์)	ปริมาณ น้ำฝน (มม.)	ปริมาณ แสง (ชม./วัน)	ความเร็วลม (กม./วัน)	ปริมาณ ฝนใช้ การ (มม.)	การระเหย และการ คายน้ำ อ้างอิง (มม.)
ม.ค.	27.3	76.0	60.9	7.3	163.3	55.0	131.8
ก.พ.	27.9	74.0	35.3	7.9	158.3	33.3	133.0
มี.ค.	28.4	76.0	118.1	6.5	143.5	95.8	142.0
เม.ย.	28.8	79.0	147.8	6.0	123.7	112.8	130.8
พ.ค.	28.6	82.0	290.2	5.1	158.3	154.0	123.7
มิ.ย.	28.4	81.0	288.0	4.1	197.9	153.8	113.1
ก.ค.	28.2	82.0	256.0	4.2	207.8	150.6	116.6
ส.ค.	28.1	82.0	367.1	3.8	237.5	161.7	117.5
ก.ย.	27.6	84.0	398.1	3.4	188.0	164.8	104.1
ต.ค.	27.2	85.0	367.7	3.4	123.7	161.8	98.9
พ.ย.	27.2	83.0	211.3	5.1	108.9	139.9	102.9
ธ.ค.	27.0	79.0	83.4	5.8	148.5	72.3	113.8
รวม	-	-	2,623.9	62.5	1,959.6	1,455.8	1,428.0
เฉลี่ย	27.9	80.3	-	-	-	-	-

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา (2561)

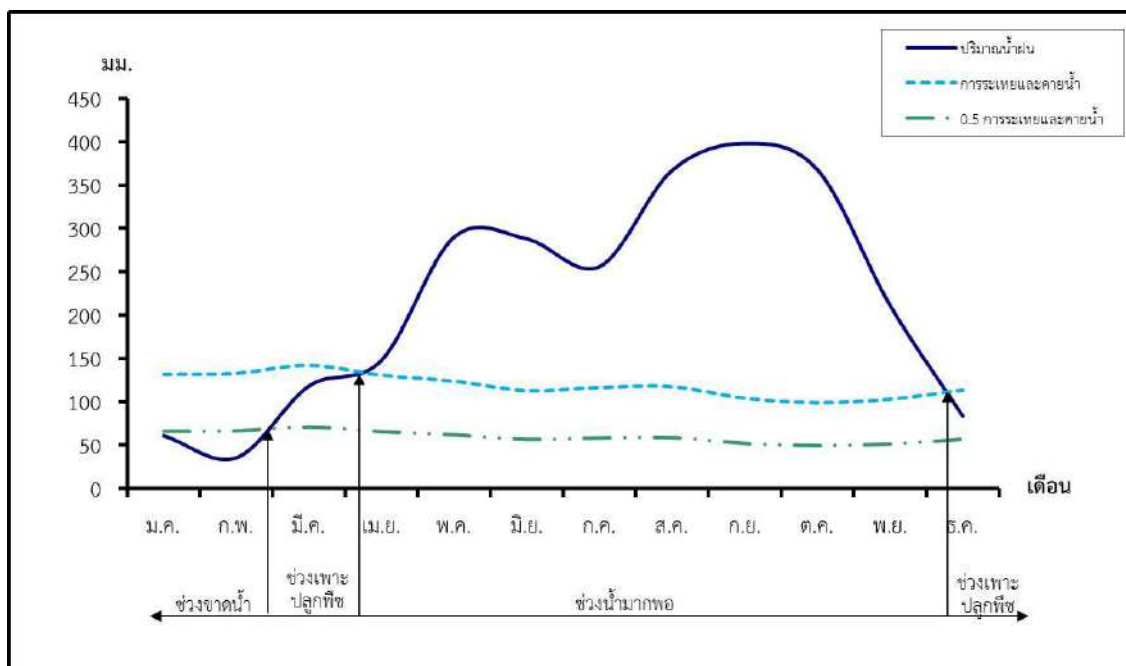
หมายเหตุ: *จากการคำนวณโดยโปรแกรม Cropwat for Windows Version 8.0

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 2-3 เส้นชั้นน้ำฝนในคาบ 30 ปี (พ.ศ.2531-2560) ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 2-4 สมดุลของน้ำเพื่อการเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2549 -2560

หมายเหตุ: จากการคำนวณโดยโปรแกรม Cropwat for Windows Version 8.0

2.6 สภาพการใช้ที่ดินในปัจจุบัน

สภาพการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งสำรวจโดยกลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน (2560) ประกอบด้วย ประเภทการใช้ที่ดินต่างๆ ดังนี้

(1) พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง มีเนื้อที่ 5,495 ไร่ หรือร้อยละ 14.02 ของพื้นที่ตำบล ได้แก่ สถานที่ราชการและสถาบันต่างๆ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

(2) พื้นที่เกษตรกรรม มีเนื้อที่ 16,397 ไร่ หรือร้อยละ 41.88 ของพื้นที่ตำบล ประกอบด้วย การใช้ประโยชน์ที่ดินด้านเกษตรกรรมต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ

(2.1) นาข้าว มีเนื้อที่ 70 ไร่ หรือร้อยละ 0.18 ของพื้นที่ตำบล

(2.2) พืชไร่ มีเนื้อที่ 84 ไร่ หรือร้อยละ 0.21 ของพื้นที่ตำบล ได้แก่ สับปะรด

(2.3) ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ 11,839 ไร่ หรือร้อยละ 30.24 ของพื้นที่ตำบล ได้แก่ สับปะรดกับปาล์มน้ำมัน สับปะรดกับยางพารา ไม้ยืนต้นร่างหรือเสื่อมโทรม ไม้ยืนต้นผสม ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ปาล์มน้ำมันกับไม้ผลผสม และยางพารากับกล้วย โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ

(1) ยางพารา เนื้อที่ประมาณ 10,971 ไร่ หรือร้อยละ 28.03 ของเนื้อที่ทั้งตำบล

(2) ปาล์มน้ำมัน เนื้อที่ประมาณ 563 ไร่ หรือร้อยละ 1.44 ของเนื้อที่ทั้งตำบล

(3) ไม้ยืนต้นผสมหรือไม้ยืนต้นเสื่อมโทรม เนื้อที่ประมาณ 305 ไร่ หรือร้อยละ 0.77 ของเนื้อที่ทั้งตำบล

(2.4) ไม้ผล มีเนื้อที่ 1,585 ไร่ หรือร้อยละ 4.06 ของพื้นที่ตำบล ได้แก่ ไม้ผลผสม ไม้ผลร้าง/เสื่อมโทรม ทุเรียน เงาะ มะพร้าว กัลย และมะละกอ

(2.5) พืชสวน มีเนื้อที่ 87 ไร่ หรือร้อยละ 0.22 ของพื้นที่ตำบล ได้แก่ พืชผัก และไม้ดอกไม้ประดับ

(2.6) โรงเรือนเลี้ยงปิก มีเนื้อที่ 5 ไร่ หรือร้อยละ 0.01 ของพื้นที่ตำบล ได้แก่ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก

(2.7) พืชน้ำ มีเนื้อที่ 21 ไร่ หรือร้อยละ 0.05 ของพื้นที่ตำบล ได้แก่ เลี้ยงบัว

(2.8) สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีเนื้อที่ 2,706 ไร่ หรือร้อยละ 6.91 ของพื้นที่ทั้งตำบล ได้แก่ สถานที่เพาะเลี้ยงปลา สถานที่เพาะเลี้ยงกุ้ง และสถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร้าง

(3) พื้นที่ป่าไม้ มีเนื้อที่ 14,759 ไร่ หรือร้อยละ 37.69 ของพื้นที่ตำบล ประกอบด้วย

(3.1) ป่าไม้ผลัดใบสมบูรณ์ มีเนื้อที่ 7,965 ไร่ หรือร้อยละ 20.34 ของพื้นที่ตำบล

(3.2) ป่าผลัดใบสมบูรณ์ มีเนื้อที่ 1,289 ไร่ หรือร้อยละ 3.29 ของพื้นที่ตำบล

(3.3) ป่าชายเลนรอสภาพฟื้นฟู มีเนื้อที่ 28 ไร่ หรือร้อยละ 0.07 ของพื้นที่ตำบล

(3.4) ป่าชายเลนสมบูรณ์ มีเนื้อที่ 5,477 ไร่ หรือร้อยละ 13.99 ของพื้นที่ตำบล

(4) พื้นที่แหล่งน้ำ มีเนื้อที่ 1,395 ไร่ หรือร้อยละ 2.84 ของพื้นที่ตำบล ประกอบด้วย ลำห้วย ลำคลอง ทะเล และบ่อน้ำในไร่นา

(4.1) แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ ลำน้ำ ลำคลองต่างๆ เช่น คลองบางทราย และพื้นที่ที่อยู่ในทะเล มีเนื้อที่ 1,338 ไร่ หรือร้อยละ 3.42 ของพื้นที่ตำบล

(4.2) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ อ่างเก็บน้ำ และบ่อน้ำในไร่นา รวมเนื้อที่ 57 ไร่ หรือร้อยละ 0.15 ของเนื้อที่ตำบล

(5) พื้นที่เบ็ดเตล็ดอื่นๆ มีเนื้อที่ 1,110 ไร่ หรือร้อยละ 2.84 ของพื้นที่ตำบล ประกอบด้วย ทุ่งหญ้าธรรมชาติ ทุ่งหญ้าสลับไม้พุ่มหรือไม้ละเมาะ เหมืองเก่า บ่อขุดเก่า บ่อลูกกลิ้ง และพื้นที่ถม

โดยมีรายละเอียดในตารางที่ 2-2 และรูปที่ 2-5

ตารางที่ 2-2 สภาพการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

หน่วยแผนที่	สภาพการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
U พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง		5,495	14.02
U201	หมู่บ้านบนพื้นราบ	4,041	10.32
U301	สถานที่ราชการและสถาบันต่าง ๆ	161	0.41
U401	สนามบิน	135	0.34
U405	ถนน	147	0.38
U502	โรงงานอุตสาหกรรม	79	0.20
U605	สถานีบริการน้ำมัน	5	0.01
U600	สถานที่ร้าง	45	0.11
U602	รีสอร์ท โรงแรม เกสต์เฮาส์	781	1.99
U701	สนามกอล์ฟ	101	0.26
A พื้นที่เกษตรกรรม		16,397	41.88
A100	นาร้าง	70	0.18
A205	สับปะรด	84	0.21
A205/A303	สับปะรด/ปาล์มน้ำมัน	18	0.05
A205/A302	สับปะรด/ยางพารา	335	0.86
A300	ไม้ยืนต้นร้าง/เสื่อมโทรม	29	0.07
A301	ไม้ยืนต้นผสม	276	0.70
A303	ปาล์มน้ำมัน	540	1.38
A302	ยางพารา	10,593	27.06
A303/A401	ปาล์มน้ำมัน/ไม้ผลผสม	5	0.01
A302/A411	ยางพารา/กล้วย	43	0.11
A415	มะละกอ	7	0.02
A403	ทุเรียน	11	0.03
A400	ไม้ผลร้าง/เสื่อมโทรม	13	0.03
A404	เงาะ	17	0.04
A411	กล้วย	111	0.28

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 2-2 สภาพการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

หน่วยแผนที่	สภาพการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
A405	มะพร้าว	531	1.36
A401	ไม้ผลผสม	895	2.3
A503	ไม้ดอก ไม้ประดับ	31	0.08
A502	พืชผัก	56	0.14
A703	โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	5	0.01
A803	บัว	21	0.05
A900	สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร้าง	152	0.39
A902	สถานที่เพาะเลี้ยงปลา	5	0.01
A903	สถานที่เพาะเลี้ยงกุ้ง	2,549	6.51
F ป่าไม้		14,759	37.69
F101	ป่าไม่ผลัดใบสมบูรณ์	7,965	20.34
F201	ป่าผลัดใบสมบูรณ์	1,289	3.29
F300	ป่าชายเลนรอสภาพฟื้นฟู	28	0.07
F301	ป่าชายเลนสมบูรณ์	5,477	13.99
M พื้นที่เบ็ดเตล็ด		1,110	2.84
M101	ทุ่งหญ้าธรรมชาติ	472	1.21
M102	ทุ่งหญ้าสลับไม้พุ่ม/ไม้ละเมาะ	555	1.42
M300	เหมืองเก่า บ่อขุดเก่า	5	0.01
M302	บ่อลูกรัง	15	0.04
M405	พื้นที่ถม	63	0.16
W แหล่งน้ำ		1,395	3.57
W101	แม่น้ำ ลำห้วย ลำคลอง	450	1.15
W103	ทะเล	888	2.27
W202	บ่อน้ำในไร่นา	57	0.15
รวมเนื้อที่ทั้งหมด		39,156	100.00

หมายเหตุ : เนื้อที่คำนวณด้วยโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

ที่มา : ดัดแปลงจากกลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน (2561)

2.7 สภาพเศรษฐกิจและสังคม

2.7.1 สภาพสังคม

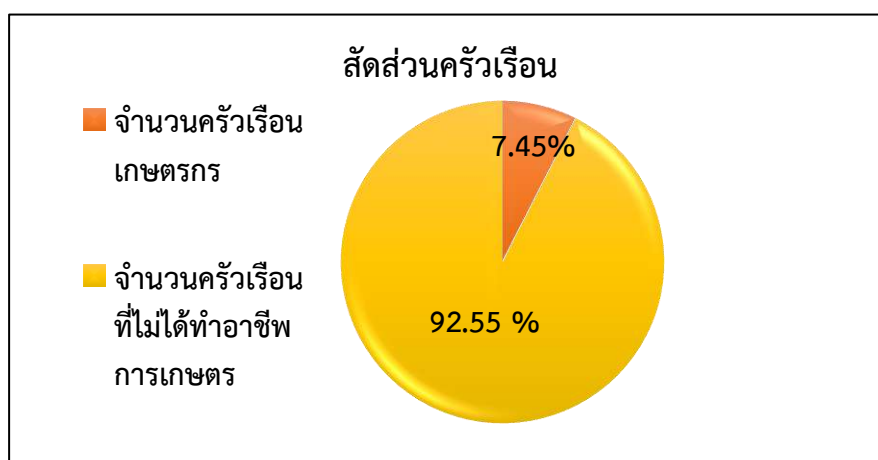
1) ประชากร

จากแผนพัฒนาสี่ปีเทศบาลตำบลป่าคลอก พ.ศ.2561-2564 (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2559) พบว่า ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลป่าคลอก มีประชากรรวม 15,862 คน จำนวน 7,976 หลังคาเรือน จำนวนครัวเรือนเกษตรกร 594 หลังคาเรือน จำนวนครัวเรือนที่ไม่ได้ทำอาชีพการเกษตร 7,382 หลังคาเรือน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.45 และ 92.55 ตามลำดับ โดยมีการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตรเฉลี่ย 8.45 ไร่ต่อครัวเรือน

โดยมีรายละเอียดในตารางที่ 2-3 และรูปที่ 2-6

ตารางที่ 2-3 จำนวนประชากรในพื้นที่เทศบาลตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปี 2559

ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร	
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)			พื้นที่ (ไร่)	จำนวนครัวเรือน
1	บ้านผักฉืด	1,003	1,094	2,097	1,311	3,100	758.22	75
2	บ้านป่าคลอก	1,001	1,001	2,002	1,111	3,500	828.49	102
3	บ้านบางโรง	1,280	1,378	2,658	1,062	3,400	332.38	93
4	บ้านพารา	1,150	1,183	2,333	828	3,600	1,086.13	155
5	บ้านเกาะนาคา	154	117	271	89	500	179.05	17
6	บ้านอ่าวปอ	621	645	1,266	745	3,150	489.54	38
7	บ้านยามู	415	421	836	503	2,100	366.33	44
8	บ้านบางลา	1,666	1,885	3,551	2,073	2,100	549.75	45
9	บ้านอ่าวกุ่ม	445	403	848	254	2,230	504.10	25
รวม		7,735	8,127	15,862	7,976	23,680	5,093.99	594

รูปที่ 2-6 สัดส่วนครัวเรือนเกษตรกร

2) แหล่งน้ำใช้ในครัวเรือน

มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ บ่อบาดาลสาธารณะจำนวน 7 แห่ง บ่อน้ำตื้นสาธารณะจำนวน 15 แห่ง ประปาหมู่บ้านจำนวน 12 แห่ง ระบบประปาภูมิภาคมีใช้จำนวน 4 แห่ง และแหล่งน้ำธรรมชาติจำนวน 3 แห่ง ในส่วนของน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอตลอดทั้งปี

3) แหล่งน้ำทางการเกษตร

มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ คลองจำนวน 4 แห่ง หนอง/บึงจำนวน 4 แห่ง น้ำตกจำนวน 2 แห่ง และแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ฝายจำนวน 3 แห่ง อ่างเก็บน้ำจำนวน 3 แห่ง สระน้ำจำนวน 2 แห่ง และบ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรจำนวน 5 แห่ง ในส่วนของแหล่งน้ำทางการเกษตรไม่เพียงพอตลอดทั้งปี

4) โครงสร้างพื้นฐาน/บริการสาธารณะ

วัดจำนวน 2 แห่ง มัสยิด จำนวน 12 แห่ง บาลาย จำนวน 2 แห่ง มีท่าเทียบเรือจำนวน 6 แห่ง สถานีตำรวจชุมชนตำบลปากคลอง จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 3 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) จำนวน 3 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 6 แห่ง และโรงเรียนศึกษาพิเศษภูเก็ต จำนวน 1 แห่ง

5) การศึกษา

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบลปากคลองปี 2557 มีประชากรจำแนกตามระดับการศึกษาระดับชั้นอนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก คิดเป็นร้อยละ 3.56 ระดับต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.91 ระดับชั้นประถมศึกษา ป.4-ป.7 คิดเป็นร้อยละ 29.07 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มศ.1-3 และ ม.1-3 คิดเป็นร้อยละ 17.01 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มศ.4-5, ม.4-6 และ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 19.50 ระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 8.25 ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 12.42 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.31 และไม่เคยศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.97 ของประชากรเทศบาลตำบลปากคลองที่สำรวจทั้งหมด

6) การมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อมูลจากการรับรองสถานภาพองค์กรชุมชนตำบลปากคลอง โดยสภาองค์กรชุมชนตำบลปากคลอง พบว่ามีการรวมกลุ่มของประชาชน จำนวน 46 กลุ่ม แบ่งเป็นประเภทกลุ่มทางศาสนา จำนวน 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 6.52 กลุ่มเด็กและเยาวชนจำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 4.35 กลุ่มสตรี จำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 13.04 กลุ่มสวัสดิการจำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 8.70 กลุ่มอาชีพ จำนวน 18 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 39.13 กลุ่มกีฬาจำนวน 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 6.52 กลุ่มออมทรัพย์ จำนวน 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 6.52 กลุ่มประเพณี และวัฒนธรรมจำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 4.35 กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 2.17 กลุ่มผู้สูงอายุจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 2.17 กลุ่มกองทุนหมู่บ้านจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 2.17 กลุ่มธนาคารข้าวจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 2.17 และกลุ่มท่องเที่ยวจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 2.17 ของประชากรเทศบาลตำบลปากคลองที่สำรวจทั้งหมด โดยมีรายละเอียดในตารางที่ 2-4

ตารางที่ 2-4 การรวมกลุ่มของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ประเภท	ลำดับ	ชื่อกลุ่มองค์กร
กลุ่มทางศาสนา	1	กลุ่มมัชยิตสัมพันธ์ ต. ป่าคอก
	2	กลุ่มครุฑมัชยิตสัมพันธ์ ต. ป่าคอก
	3	ศูนย์อบรมศาสนาและจริยธรรมมัชยิตสัมพันธ์ ต.ป่าคอก
กลุ่มเด็กและเยาวชน	1	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมุสลิมบ้านบางโรง
	2	สภาเยาวชนมัชยิตสัมพันธ์ ต.ป่าคอก
กลุ่มสตรี	1	กลุ่มมุสลิมะห์สัมพันธ์ ต.ป่าคอก
	2	สตรีอาสาพัฒนา
	3	กลุ่มแม่บ้านเกษตรมุสลิมบ้านบางโรง
	4	กลุ่มสตรี บ้านเกาะนาคา
	5	กลุ่มแม่บ้านเกษตรบ้านยามู
	6	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีรวมใจ
กลุ่มสวัสดิการ	1	กลุ่มกองทุนสวัสดิการชุมชน ต.ป่าคอก
	2	กลุ่มฌาปนกิจบ้านฝักฉืด
	3	กลุ่มออมทรัพย์บ้านฝักฉืด
	4	กลุ่มธนาคารข้าว
กลุ่มอาชีพ	1	กลุ่มเกษตรกรกรบ้านฝักฉืด
	2	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านบางแป
	3	กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร
	4	กลุ่มบางโรงบาติก
	5	กลุ่มประมงพื้นบ้าน บ้านบางโรง
	6	กลุ่มท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์ บ้านบางโรง
	7	กลุ่มประมงพื้นบ้าน บ้านยามู
	8	กลุ่มเครื่องประดับคริสตัล
	9	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนชีฟอว์ไลท์ (เลี้ยงหอยแมลงภู)
	10	กลุ่มเกษตรเลี้ยงสัตว์ป่าคอก
	11	กลุ่มประมงพื้นบ้านอ่าวปอ
	12	กลุ่มมุสลิมบ้านอ่าวปอหาบาติก
	13	กลุ่มปลูกผักไฮโดรโปนิคส์
	14	กลุ่มประมงพื้นบ้าน หมู่ที่ 9
	15	กลุ่มเลี้ยงหอยแมลงภู หมู่ที่ 9
	16	กลุ่มเศรษฐกิจพอเพียงเกษตรอินทรีย์
	17	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทาสวนป่าคอก
	18	กลุ่มเครื่องแกงตามือทำหาลาป่าคอก

ตารางที่ 2-4 การรวมกลุ่มของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลปาดลอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

ประเภท	ลำดับ	ชื่อกลุ่มองค์กร
กลุ่มกีฬา	1	กลุ่มสร้างเสริมสุขภาพ
	2	กลุ่มสโมสร Tiger Junior Club
	3	ชมรมเซปักตะกร้อบ้านบางลา
กลุ่มออมทรัพย์	1	กลุ่มออมทรัพย์อัลอามานะห์ บ้านบางโรง
	2	กลุ่มออมทรัพย์บ้านอ่าวปอ
	3	กลุ่มออมทรัพย์บ้านปาดลอก
กลุ่มประเพณี และวัฒนธรรม	1	กลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นบ้านบางโรง
	2	กลุ่มอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมบ้านปาดลอก
กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	1	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเล
กลุ่มผู้สูงอายุ	1	กลุ่มผู้สูงอายุบ้านปาดลอก
กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน	1	กลุ่มกองทุนหมู่บ้านปาดลอก
กลุ่มธนาคารข้าว	1	กลุ่มธนาคารข้าวปาดลอก
กลุ่มท่องเที่ยว	1	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนปาดลอก

ที่มา: ข้อมูลจากการรับรองสถานภาพองค์กรชุมชนตำบลปาดลอก โดยสภาองค์กรชุมชนตำบลปาดลอก

7) หมอдинอาสา กรณพัฒนาที่ดิน

หมอдинอาสาในตำบลปาดลอก มีจำนวน 8 ราย คือ

1. นายชลอ การะเกด	หมอдинอาสาประจำตำบลปาดลอก
2. นางสาวสุปรียา รักษาทรัพย์	หมอдинอาสาประจำหมู่บ้านฝักฉีต
3. นายจิรวัฒน์ จิตต์เชื้อ	หมอдинอาสาประจำหมู่บ้านบางโรง
4. นายสะมาแอ คะนิงการ	หมอдинอาสาประจำหมู่บ้านพารา
5. นางปราณี เครือชาย	หมอдинอาสาประจำหมู่บ้านอ่าวปอ
6. นายอุสั่น งานแข็ง	หมอдинอาสาประจำหมู่บ้านยามู
7. นายอภิรักษ์ สุภาพ	หมอдинอาสาประจำหมู่บ้านบางลา
8. นายยูโสภ จิตต์เชื้อ	หมอдинอาสาประจำหมู่บ้านอ่าวกุ่ม

8) รายชื่อกำนันผู้ใหญ่บ้าน

1. นายถาวร ท่อทิพย์	กำนันตำบลปาดลอก
2. นายวีระ ชาญเขต	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1
3. นายโชคชัย สืบศักดิ์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2
4. นายบัญชา สาลิกา	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3
5. นายเจริญ ท่อทิพย์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 4
6. นายกิตติ จิตต์เชื้อ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6
7. นายศุภชัย เพิ่มพูน	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7
8. นายสมาน บำรุงนา	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 8
9. นายประจิด ครอบรู้	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 9

2.7.2 สภาพเศรษฐกิจในภาพรวม

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของพื้นที่เทศบาลตำบลปากคลอง อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย 1) การประกอบอาชีพ 2) การบริการ 3) การท่องเที่ยว 4) การพาณิชย์ และ 5) รายได้-รายจ่าย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การประกอบอาชีพ

1.1) การประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลปากคลอง ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 5.11 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน คิดเป็นร้อยละ 4.10 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด รองลงมาทำอาชีพประมง คิดเป็นร้อยละ 0.98 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด ที่เหลืออาชีพทำไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.01 และ อาชีพทำนา คิดเป็นร้อยละ 0.02 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด

1.2) การประกอบอาชีพด้านรับราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลปากคลอง ประกอบอาชีพด้านรับราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 1.53 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด

1.3) การประกอบอาชีพด้านรัฐวิสาหกิจ

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลปากคลอง ประกอบอาชีพด้านรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.06 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด

1.4) การประกอบอาชีพพนักงานบริษัท

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลปากคลอง ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.49 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด

1.5) การประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลปากคลอง ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 53.59 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด

1.6) การประกอบอาชีพค้าขาย

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลปากคลอง ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 4.47 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด

1.7) การประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลปากคลอง ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 2.70 ของจำนวนประชากรในตำบลปากคลองทั้งหมด

1.8) การประกอบอาชีพอื่นๆ

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลป่าคลอก ประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.40 ของจำนวนประชากรในตำบลป่าคลอกทั้งหมด

1.9) กำลังศึกษา

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลป่าคลอก กำลังศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.48 ของจำนวนประชากรในตำบลป่าคลอกทั้งหมด

1.10) ไม่มีอาชีพ

จากข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล การจำแนกประชากรตามอาชีพ ปี 2557 พบว่าประชากรในตำบลป่าคลอก ไม่มีอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 6.18 ของจำนวนประชากรในตำบลป่าคลอกทั้งหมด

2) การบริการ แบ่งการบริการเป็น 4 ประเภทดังนี้

- 2.1) ประเภทโรงแรม จำนวน 9 แห่ง
- 2.2) ประเภท-สถานบริการน้ำมันและก๊าซ จำนวน 3 แห่ง
- 2.3) ประเภทร้านเสริมสวย จำนวน 5 แห่ง
- 2.4) ประเภทร้านซ่อมรถ จำนวน 8 แห่ง

3) การท่องเที่ยว มีสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 13 แห่ง ซึ่งมีทั้งสถานที่ที่เป็นธรรมชาติ และสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรมท้องถิ่น และสิ่งก่อสร้าง ได้แก่

- 3.1) พื้นที่หมู่ที่ 2 บ้านป่าคลอก จำนวน 2 แห่ง คือ วัดโสภณวนาราม และชายหาดท่าหลา
- 3.2) พื้นที่หมู่ที่ 3 บ้านบางโรง จำนวน 2 แห่ง คือ น้ำตกบางแป และท่าเทียบเรือบางโรง
- 3.3) พื้นที่หมู่ที่ 4 บ้านพารา จำนวน 3 แห่ง คือ น้ำตกพารา สำนักสงฆ์บ้านพารา และท่าเทียบเรือท่าสัก
- 3.4) พื้นที่หมู่ที่ 5 บ้านเกาะนาคา จำนวน 1 แห่ง คือ ชายหาด และท่าเทียบเรือบ้านเกาะนาคา

3.5) พื้นที่หมู่ที่ 6 บ้านอ่าวปอ จำนวน 3 แห่ง คือ ชายหาดและท่าเทียบเรืออ่าวปอ ชายหาดแหลมหลง ชายหาดจุติ

- 3.6) พื้นที่หมู่ที่ 7 บ้านยามู จำนวน 1 แห่ง คือ ชายหาดบ้านยามู
- 3.7) พื้นที่หมู่ที่ 9 บ้านอ่าวกึ่ง จำนวน 1 แห่ง คือ ชายหาด และท่าเทียบเรืออ่าวกึ่ง

4) การพาณิชย์ในเขตเทศบาล ข้อมูลจากงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลป่าคลอก มีดังนี้

- 4.1) ประเภทโรงแรม จำนวน 9 แห่ง
- 4.2) ประเภท – สถานบริการน้ำมันและก๊าซ จำนวน 3 แห่ง
- 4.3) ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 1 แห่ง
- 4.4) ประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 8 แห่ง
- 4.5) ประเภทคาร์แคร์ จำนวน 3 แห่ง

- 4.6) ประเภทร้านขายของชำ จำนวน 65 แห่ง
- 4.7) ประเภทอาหารตามสั่ง จำนวน 6 แห่ง
- 4.8) ประเภทปั้มน้ำมันหลอดแก้ว จำนวน 5 แห่ง
- 4.9) ประเภทบ้านเช่า จำนวน 45 แห่ง
- 4.10) ประเภทเสาสัญญาณโทรศัพท์ จำนวน 21 ต้น
- 4.11) ประเภทร้านเสริมสวย จำนวน 5 แห่ง
- 4.12) ประเภทร้านซ่อมรถ จำนวน 8 แห่ง
- 4.13) ประเภท มินิมาร์ท จำนวน 3 แห่ง
- 4.14) ประเภทร้านขายยา จำนวน 3 แห่ง
- 4.15) ประเภทบริษัทในตำบลปากคลอง จำนวน 45 แห่ง
- 4.16) ประเภทร้านวัสดุก่อสร้าง จำนวน 5 แห่ง
- 4.17) ประเภทโรงแช่เนื้อ จำนวน 1 แห่ง
- 4.18) ประเภทวีซีดี จำนวน 1 แห่ง
- 4.19) ประเภทโรงงานน้ำแข็ง จำนวน 1 แห่ง
- 4.20) ประเภทโรงงานผลิตน้ำดื่ม จำนวน 4 แห่ง
- 4.21) ประเภทโรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ จำนวน 2 แห่ง
- 4.22) ประเภทฟาร์มเลี้ยงปลา จำนวน 1 แห่ง
- 4.23) ประเภทร้านกีฟซ้อป จำนวน 1 แห่ง
- 4.24) ประเภทโรงงานทำแผ่นคอนกรีต จำนวน 2 แห่ง
- 4.25) ประเภทโรงเลี้ยงไก่ไข่ จำนวน 1 แห่ง
- 4.26) ประเภทขายอาหารกึ่ง จำนวน 1 แห่ง
- 4.27) ประเภทโรงเพาะเลี้ยงลูกกึ่ง จำนวน 2 แห่ง
- 4.28) ประเภทร้านเชื่อมเหล็ก จำนวน 3 แห่ง
- 4.29) ประเภทร้านกระจก จำนวน 1 แห่ง
- 4.30) ร้านขายของเก่า จำนวน 4 แห่ง

5) รายได้-รายจ่าย

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปีพ.ศ.2560 ของอำเภอดง จังหวัดภูเก็ต พบว่า ประชากรในอำเภอดงมีรายได้เฉลี่ย 118,511.30 บาทต่อคนต่อปี และมีรายจ่ายเฉลี่ย 67,983.20 บาทต่อคนต่อปี

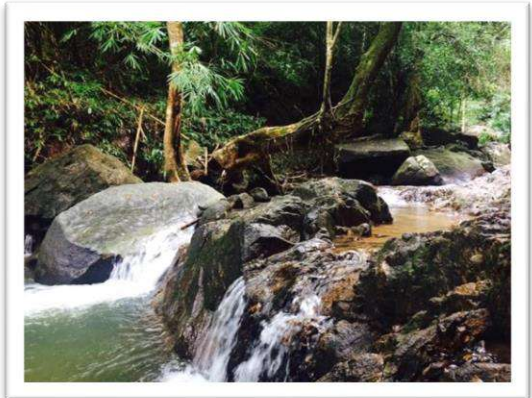
จากการประเมินคุณภาพชีวิตจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2560 ของอำเภอดง พบว่าประชากรมีอาชีพและมีรายได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน อายุ 15-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 99.80 ของจำนวนที่สำรวจทั้งหมด และ อายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 96.58 ของจำนวนที่สำรวจทั้งหมด มีรายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี คิดเป็นร้อยละ 99.97 ของจำนวนที่สำรวจทั้งหมด และ ครอบครัวมีการเก็บออมเงิน คิดเป็นร้อยละ 87.15 ของจำนวนที่สำรวจทั้งหมด โดยมีรายละเอียดในตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2-5 การประเมินคุณภาพชีวิตจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2560 อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ข้อมูล	อายุ (ปี)	จำนวนที่ สำรวจทั้งหมด (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีอาชีพและมีรายได้	15-59	40,819	81	0.20	40,738	99.80
	>60	8,724	298	3.42	8,426	96.58
รายได้เฉลี่ยของคน ในครัวเรือนต่อปี		27,558	7	0.03	27,551	99.97
ครอบครัวมีการเก็บออมเงิน		27,558	3,541	12.85	24,017	87.15

บทที่ 3 ทรัพยากรธรรมชาติ

บทที่ 3 ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต คือ 1) ทรัพยากรป่าไม้ 2) ทรัพยากรน้ำ และ 3) ทรัพยากรที่ดิน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ทรัพยากรป่าไม้

3.1.1 ชนิดของป่าไม้ จากการสำรวจสภาพการใช้ที่ดิน จังหวัดภูเก็ต ปี 2560 โดยกลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน พบว่าตำบลป่าคลอก มีพื้นที่ป่าไม้ 14,756 ไร่ หรือร้อยละ 37.69 ของพื้นที่ตำบล แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

1) ป่าไม้ผลัดใบสมบูรณ์ เนื้อที่ 7,965 ไร่ หรือร้อยละ 20.34 ของพื้นที่ตำบล พบเป็นบริเวณส่วนใหญ่ทางทิศตะวันตกของตำบล ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขาพระแทว ป่าควนเขาพระแทว และป่าเขาสามเหลี่ยม

2) ป่าผลัดใบสมบูรณ์ เนื้อที่ 1,289 ไร่ หรือร้อยละ 3.29 ของพื้นที่ตำบล พบบริเวณพื้นที่หมู่ที่ 1 บ้านผักกูด

3) ป่าชายเลนรอสภาพฟื้นฟู เนื้อที่ 28 ไร่ หรือร้อยละ 0.07 ของพื้นที่ตำบล

4) ป่าชายเลนสมบูรณ์ เนื้อที่ 5,477 ไร่ หรือร้อยละ 13.99 ของพื้นที่ตำบล พบเป็นส่วนใหญ่บริเวณทางทิศตะวันออกของตำบล ในเขตป่าเลนคลองพารา ป่าเลนคลองบางโรง และป่าเลนคลองท่าเรือ

3.1.2 พื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1) เขตป่าอนุรักษ์ เนื้อที่ 9,652 ไร่ หรือร้อยละ 24.65 ของพื้นที่ตำบล ประกอบด้วยเขตรักษาห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแทว เขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (โซน C) ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ 5 แห่ง คือ ป่าควนเขาพระแทว ป่าเขาสามเหลี่ยม ป่าเลนคลองพารา ป่าเลนคลองท่าเรือ และป่าเลนคลองบางโรง เขตพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ได้แก่ พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2

2) เขตป่าเศรษฐกิจ (โซน E) เนื้อที่ 8,200 ไร่ หรือร้อยละ 20.94 ของพื้นที่ตำบล ได้แก่ พื้นที่เขตป่า เขตป่าเศรษฐกิจ (โซน E) ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ 5 แห่ง คือ ป่าควนเขาพระแทว ป่าเลนคลองพารา ป่าเลนคลองท่าเรือ และป่าเลนคลองบางโรง

3.2 ทรัพยากรน้ำ

3.2.1 แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

1) คลองบางทราย มีต้นกำเนิดจากเขาประทิว มีความยาวประมาณ 4.5 กิโลเมตร ไหลผ่านหมู่ที่ 8 บ้านบางลา ตำบลป่าคลอก ลงสู่ทะเลอันดามัน

2) คลองเกาะแก้ว มีต้นกำเนิด เขาเก็จหนิ บ้านมาหนิก ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง มีความยาวประมาณ 11 กิโลเมตร ไหลผ่าน บ้านมาหนิก บ้านบางโจ บ้านลิพอนใต้ บ้านท่าเรือ ตำบลศรีสุนทร บ้านบางลา ตำบลป่าคลอก ลงสู่ทะเลอันดามัน ลงสู่ทะเลอันดามัน

3.2.2 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีการพัฒนาแหล่งน้ำ ประกอบด้วยโครงการชลประทานขนาดเล็ก บ่อบาดาล และบ่อน้ำตื้น ดังนี้

- 1) โครงการชลประทานขนาดเล็ก 3 แห่ง
- 2) จำนวนบ่อบาดาล 15 แห่ง
- 3) แหล่งน้ำของกรมพัฒนาที่ดิน เป็นสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร 2 บ่อ โดยมีรายละเอียดในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 แหล่งน้ำต่างๆ

แหล่งน้ำตามธรรมชาติ เพื่อการเกษตร

คลอง (สาย)	4
หนอง (แห่ง)	4
น้ำตก (แห่ง)	2

แหล่งน้ำที่มีการพัฒนา เพื่อการเกษตร

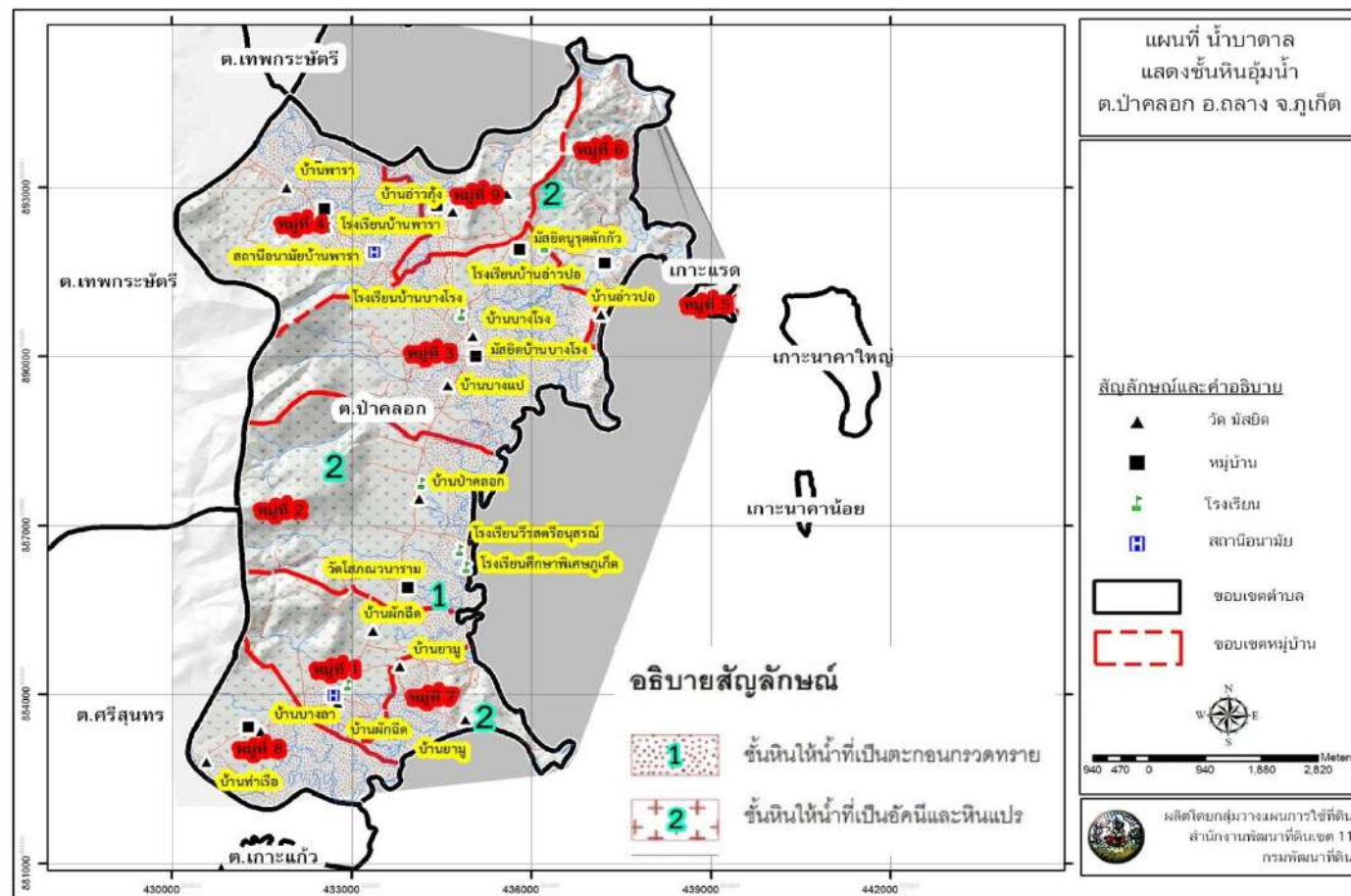
ฝาย (แห่ง)	2
อ่างเก็บน้ำ (แห่ง)	3
สระเก็บน้ำ (แห่ง)	3
บ่อบาดาลเพื่อการเกษตร (แห่ง)	5

แหล่งน้ำที่มีการพัฒนา เพื่ออุปโภคบริโภค

บ่อบาดาลสาธารณะ (แห่ง)	7
บ่อน้ำตื้นสาธารณะ (แห่ง)	15
ประปาหมู่บ้าน (แห่ง)	12
ระบบประปาภูมิภาค (แห่ง)	4
แหล่งน้ำธรรมชาติ (แห่ง)	3

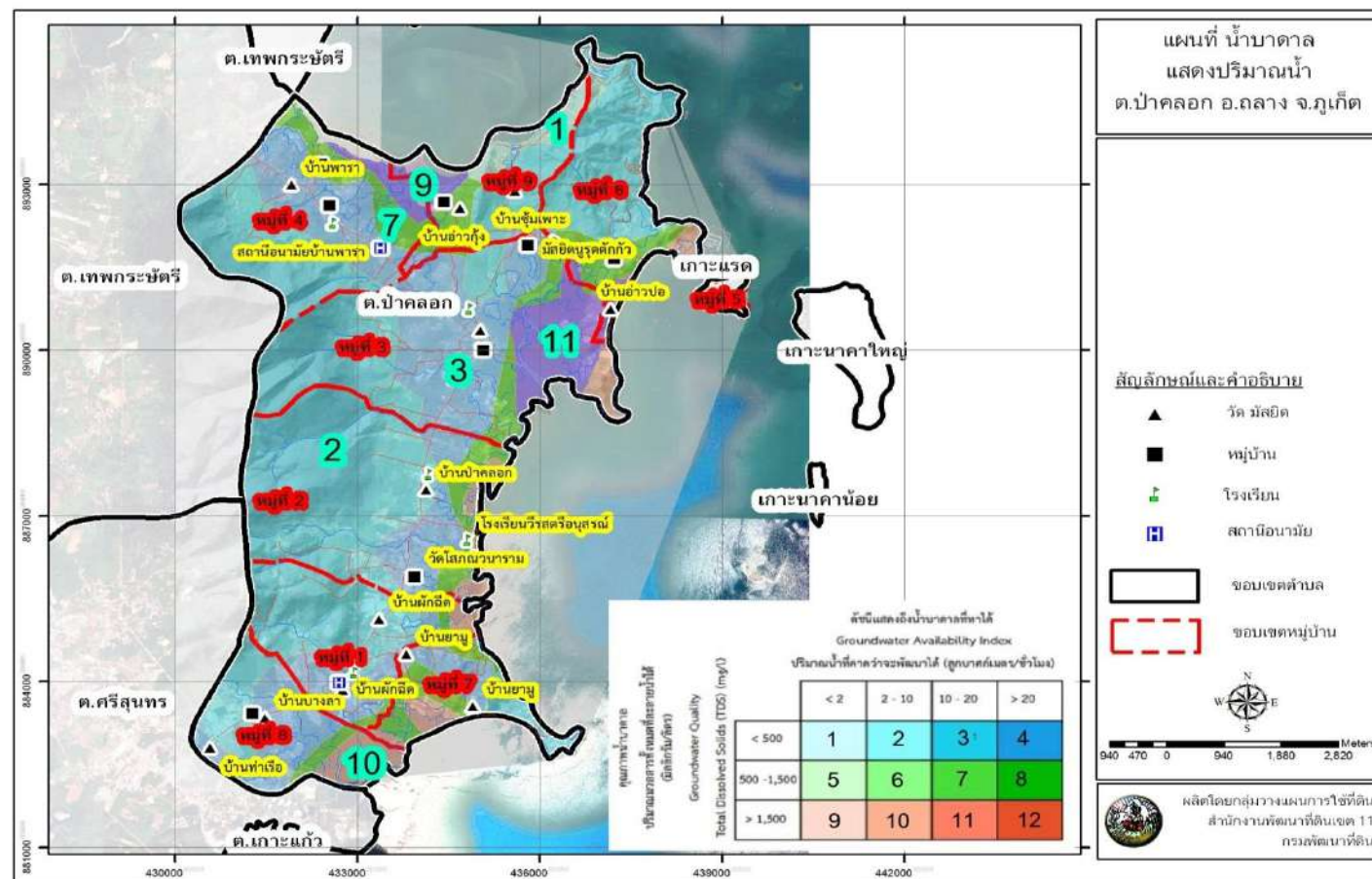
แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 3-1 น้ำบาดาล แสดงชั้นหินอุ้มน้ำ

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากลอก อำเภอลาง จังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 3-2 น้ำบาดาล แสดงปริมาณน้ำ

3.3 ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินในพื้นที่ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สามารถสรุปหน่วยแผนที่ดิน ได้ดังนี้

3.3.1 ชุดดินบ้านทอน เป็นดินทรายหนาปานกลางถึงชั้นดานอินทรีย์ เนื้อดินบนเป็นทรายปนดินร่วน สีน้ำตาลปนเทา ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดปานกลาง (pH 5.5-6.0) ดินล่างตอนบนมีสีขาว ชั้นดินล่างถัดไประหว่างความลึก 50-100 ซม.จากผิวดินมีสีน้ำตาลเข้มหรือสีน้ำตาลปนแดง ที่เป็นชั้นสะสมฮิวมัสและอะลูมิเนียม หรือมีเหล็กด้วย อยู่บนชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน สีน้ำตาลอ่อนหรือสีเทาปนน้ำตาล มักมีจุดประสีปนอยู่ในชั้นดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง (pH 5.0-6.0) การระบายน้ำดีในดินบน และดีปานกลางถึงค่อนข้างเลวในดินล่าง การซึมผ่านได้ของน้ำเร็วในดินบน และปานกลางถึงช้าในดินล่าง การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ข้อจำกัด ดินทรายจัดที่มีชั้นชะล้างหนา และพบชั้นดานอินทรีย์แข็งภายในความลึก 100 เซนติเมตรจากผิวดิน มีน้ำแข็งในฤดูฝนและขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

ข้อเสนอแนะ เหมาะสมดีสำหรับการทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ และเหมาะสมปานกลางสำหรับปลูกมะม่วงหิมพานต์ ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกไม้ผล มีข้อจำกัดความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีเนื้อดินเป็นดินทราย และขาดแคลนน้ำ ควรเลือกชนิดพืชที่เหมาะสมมาใช้ปลูก ปรับปรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสดหรือปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์น้ำ จากสารเร่งซูเปอร์ พด.2 ทำร่องระบายน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำ และระบบการให้น้ำในแปลงปลูกพืช เพื่อไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดน้ำ

ชุดดินบ้านทอน พบ 1 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 110 ไร่ หรือร้อยละ 0.28 ของพื้นที่ตำบล คือ

- หน่วยแผนที่ดิน Bh-nc-IsA ดินคล้ายชุดดินบ้านทอนที่มีชั้นที่ไม่เชื่อมแข็ง เนื้อดินบนเป็นดินทรายปนดินร่วน มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 110 ไร่ หรือร้อยละ 0.28 ของพื้นที่ตำบล

3.3.2 ชุดดินสายบุรี เป็นดินทรายแป้งละเอียดลึกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายแป้ง สีน้ำตาลหรือน้ำตาลปนเหลือง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด (pH 4.5-5.5) ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งสีน้ำตาล และชั้นถัดไปเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง สีเทา มีจุดประสีน้ำตาล เหลืองตลอดชั้นดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก (pH 4.5-5.0) การระบายน้ำ ค่อนข้างเลวถึงดีปานกลาง การซึมผ่านได้ของน้ำ ช้าถึงปานกลาง การไหลบ่าของน้ำบนผิวดิน ช้า ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ข้อจำกัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีระดับน้ำใต้ดินตื้นในฤดูฝน และขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

ข้อเสนอแนะ เหมาะสมปานกลางสำหรับปลูกข้าว มีข้อจำกัดปานกลางที่ขาดแคลนน้ำ เหมาะสมปานกลางสำหรับการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมันและไม้ผล มีข้อจำกัดปานกลางที่มีการระบายน้ำค่อนข้างเลวหรือมีน้ำขังในฤดูฝน ปลูกข้าว ควรมีการปรับปรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสดร่วมกับปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์น้ำ จากสารเร่งซูเปอร์ พด.2 เพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้กับพืชที่ปลูก ปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น ควรปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์น้ำ จากสารเร่งซูเปอร์ พด.2 และควรมีการทำร่องระบายน้ำ เพื่อไม่ให้มีน้ำขังในฤดูฝนและลดระดับน้ำใต้ดิน พัฒนาแหล่งน้ำและระบบให้น้ำในแปลงปลูก เพื่อไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดน้ำ

ชุดดินสายบุรี พบ 2 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 155 ไร่ หรือร้อยละ 0.39 ของพื้นที่ตำบล คือ

- หน่วยแผนที่ดิน Bu-siA ชุดดินสายบุรี เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายแป้ง มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 37 ไร่ หรือร้อยละ 0.09 ของพื้นที่ตำบล
- หน่วยแผนที่ดิน Bu-rb-siA ดินคล้ายดินสายบุรีที่มีการยกทรง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายแป้ง มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 118 ไร่ หรือร้อยละ 0.30 ของพื้นที่ตำบล

3.3.3 ชุดดินฉลอง เป็นดินร่วนละเอียดลึกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายถึงร่วนเหนียว ปนทราย มีสีน้ำตาล ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง (pH 4.5-6.0) ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาลปนเหลือง และดินชั้นล่างถัดไปอาจพบดินเหนียวปนทราย ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด (pH 4.5-5.5) การระบายน้ำดี การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลางถึงเร็ว การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ข้อจำกัด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ พื้นที่มีความลาดชัน หนาดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลาย และขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

ข้อเสนอแนะ เหมาะสมดีในการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ยืนต้น และสวนผลไม้ มีข้อจำกัดเล็กน้อยที่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ควรมีการปรับปรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสดหรือปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือ ปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์น้ำ จากสารเร่งซูเปอร์ พด.2 สภาพพื้นที่ที่มีความลาดชัน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปลูกพืชคลุมดิน แนวรั้วหญ้าแฝกหรือฐานหญ้าแฝก เฉพาะต้น พัฒนาแหล่งน้ำและระบบให้น้ำในแปลงปลูกพืชเพื่อไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดน้ำ

ชุดดินฉลอง พบ 2 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 670 ไร่ หรือร้อยละ 1.74 ของพื้นที่ตำบล คือ

- หน่วยแผนที่ดิน Chl-sclA ชุดดินฉลอง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 609 ไร่ หรือร้อยละ 1.56 ของพื้นที่ตำบล
- หน่วยแผนที่ดิน Chl-siA ชุดดินฉลอง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินทราย มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 70 ไร่ หรือร้อยละ 0.18 ของพื้นที่ตำบล

3.3.4 ชุดดินคลองเต้ง ดินตื้นถึงชั้นหินพื้น ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีสีน้ำตาล ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง (pH 5.0-6.0) ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีสีน้ำตาลและมีสีผสมของสีหินดินดานผุพัง พบชั้นหินพื้นของหินดินดานภายในความลึก 50 ซม. จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก (pH 4.5-5.0) การระบายน้ำดีปานกลางถึงดี การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลาง การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินปานกลางถึงเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ของดินปานกลาง

ข้อจำกัด ดินตื้น สภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง หนาดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลาย ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และขาดแคลนน้ำ

ข้อเสนอแนะ เหมาะสมปานกลางสำหรับทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่และไม่เหมาะสมสำหรับปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น มีข้อจำกัดที่มีชั้นหินพื้นตื้น ควรเลือกชนิดพืชที่ใช้ปลูกให้เหมาะสมกับศักยภาพของดิน โดยมีการทำการเกษตรประเภทที่ไม่มีการไถพรวน (แบบวนเกษตร) ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์น้ำ จากสารเร่งซูเปอร์ พด.2 ทำแนวรั้วหญ้าแฝกร่วมกับฐานหญ้าแฝกเฉพาะต้น พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดน้ำ

ชุดดินคลองเต้ง พบ 2 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 831 ไร่ หรือร้อยละ 2.12 ของพื้นที่ตำบล คือ

- หน่วยแผนที่ดิน Klt-clC ชุดดินคลองเต้ง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีความลาดชัน 5-12 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 348 ไร่ หรือร้อยละ 0.89 ของพื้นที่ตำบล
- หน่วยแผนที่ดิน Klt-clD ชุดดินคลองเต้ง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีความลาดชัน 12-20 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 483 ไร่ หรือร้อยละ 1.23 ของพื้นที่ตำบล

3.3.5 ชุดดินโคกเคียน เป็นดินร่วนละเอียดลึกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย สีนํ้าตาล ปนเทาหรือเทา ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดปานกลาง (pH 5.0-6.0) ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย สีเทา พบจุดประสีเหลืองหรือสีน้ำตาลตลอดชั้นดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด (pH 4.5-5.5) การระบายน้ำเลว การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลาง การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินเข้าความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ชุดดินโคกเคียน พบ 4 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 256 ไร่ หรือร้อยละ 0.66 ของพื้นที่ตำบล คือ

- หน่วยแผนที่ดิน Ko-sclA ชุดดินโคกเคียน เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 30 ไร่ หรือร้อยละ 0.88 ของพื้นที่ตำบล
- หน่วยแผนที่ดิน Ko-f-sclA ชุดดินคล้ายชุดดินโคกเคียนที่เป็นดินเหนียวเนื้อละเอียด เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 39 ไร่ หรือร้อยละ 0.10 ของพื้นที่ตำบล
- หน่วยแผนที่ดิน Ko-rb-sclA ชุดดินโคกเคียนที่มีการยกร่อง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 71 ไร่ หรือร้อยละ 0.18 ของพื้นที่ตำบล
- หน่วยแผนที่ดิน Ko-f,rb-sclA ชุดดินโคกเคียนที่มีเนื้อดินละเอียดทำการยกร่อง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 116 ไร่ หรือร้อยละ 0.30 ของพื้นที่ตำบล

3.3.6 ชุดดินลำภูรา เป็นดินเหนียวลึกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีสีน้ำตาล น้ำตาลปนเหลือง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดปานกลาง (pH 5.0-6.0) ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแข็ง สีนํ้าตาล เหลือง อาจพบจุดประสีต่างๆ ทั้งนํ้าตาลเข้ม นํ้าตาลปนเหลือง หรือแดง และภายในความลึก 150 ซม. จะพบชั้นศิลาแลงอ่อน (plinthite) ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด (pH 4.5-5.5) การระบายน้ำดี การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลางถึงช้า การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ของดินปานกลาง

ข้อเสนอแนะ เหมาะสมดีสำหรับปลูกไม้ยืนต้น พืชไร่ ยางพารา ปาล์มนํ้ามัน และไม้ผล พื้นที่ส่วนใหญ่มีการประโยชน์ที่ดินติดต่อกันมาเป็นเวลา ควรมีการปรับปรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสดหรือปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ร่วมกับปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์น้ำ จากสารเร่งซุเปอร์ พด.2 ปลูกพืชคลุมดิน ทำแนวรั้วหญ้าแฝกหรือทำฐานหญ้าแฝกเฉพาะต้น พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดน้ำ

ชุดดินลำภูรา พบ 2 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 354 ไร่ หรือร้อยละ 0.90 ของพื้นที่ตำบล คือ

- หน่วยแผนที่ดิน Ll-clA ชุดดินลำภูรา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 28 ไร่ หรือร้อยละ 0.07 ของพื้นที่ตำบล

- หน่วยแผนที่ดิน LL-clA B ชุดดินลำภูรา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีความลาดชัน 2-5 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 326 ไร่ หรือร้อยละ 0.83 ของพื้นที่ตำบล

3.3.7 ชุดดินนาทอน เป็นดินลิกปานกลาง ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนดินเหนียว มีน้ำตาล ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว มีสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเหลืองและมีสีผสมของหินดินดานผุ (weathered shale) ภายในความลึกระหว่าง 50-100 ซม.จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด (pH 4.5-5.5) ตลอดหน้าตัดดิน การระบายน้ำดี การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลางถึงเร็ว การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินปานกลางถึงเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ข้อจำกัด เป็นดินที่มีความลาดชันสูง และความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ข้อเสนอแนะ เนื่องจากชุดดินนี้พบในบริเวณที่มีความลาดชัน การใช้ประโยชน์ของพื้นที่ดินบริเวณนี้ต้องมีการอนุรักษ์ดินและน้ำโดยการทำขั้นบันไดและปลูกพืชคลุมดินเพื่อป้องกันการกร่อนของดินและรักษาความชื้นในดิน การใช้ปุ๋ยเคมีควรให้น้อยและบ่อยครั้ง

ชุดดินนาทอน พบ 4 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 2,935 ไร่ หรือร้อยละ 7.49 ของพื้นที่ตำบลคือ

- หน่วยแผนที่ดิน Ntn-clB ชุดดินนาทอน เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีความลาดชัน 2-5 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 546 ไร่ หรือร้อยละ 1.39 ของพื้นที่ตำบล

- หน่วยแผนที่ดิน Ntn-clC ชุดดินนาทอน เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีความลาดชัน 5-12 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 1,912 ไร่ หรือร้อยละ 4.88 ของพื้นที่ตำบล

- หน่วยแผนที่ดิน Ntn-clD ชุดดินนาทอน เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีความลาดชัน 12-20 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 152 ไร่ หรือร้อยละ 0.39 ของพื้นที่ตำบล

- หน่วยแผนที่ดิน Ntn-d-clB ชุดดินนาทอนที่เป็นดินลิก เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว มีความลาดชัน 2-5 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 325 ไร่ หรือร้อยละ 0.83 ของพื้นที่ตำบล

3.3.8 ชุดดินพังงา เป็นดินลิกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาล ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียว มีสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเหลือง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดเล็กน้อย (pH 5.0-6.5) การระบายน้ำดี การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลางถึงเร็ว การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินเร็วถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ข้อจำกัด ดินมีความลาดชัน และเนื้อดินเป็นดินปนทราย

ข้อเสนอแนะ ดินนี้เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม แต่ดินมีความลาดชัน ในการใช้ประโยชน์บริเวณนี้ ต้องมีการอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยการทำขั้นบันไดและปลูกพืชคลุมดิน

ชุดดินพังงา พบ 2 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 4,212 ไร่ หรือร้อยละ 10.76 ของพื้นที่ตำบลคือ

- หน่วยแผนที่ดิน Pga-sclB ชุดดินพังงา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีความลาดชัน 2-5 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 3,687 ไร่ หรือร้อยละ 9.42 ของพื้นที่ตำบล

- หน่วยแผนที่ดิน Pga-sclC ชุดดินพังงา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีความลาดชัน 5-12 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 525 ไร่ หรือร้อยละ 1.34 ของพื้นที่ตำบล

3.3.9 ชุดดินภูเก็ต เป็นดินเหนียวลึกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีน้ำตาล ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียวปนทราย มีสีแดงปนเหลืองหรือสีแดง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด (pH 5.0-5.5) ตลอดหน้าตัดดิน การระบายน้ำดี การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลางถึงเร็ว การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินเร็วถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ข้อจำกัด ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ และพื้นที่มีความลาดชัน

ข้อเสนอแนะ เป็นดินที่เหมาะสมในการปลูกยางพารา ทำสวนผลไม้และพืชไร่ต่างๆ ไปแต่ในการใช้ประโยชน์ควรมีการจัดการที่ดี โดยการทำชั้นบนไค ปลูกพืชคลุมดิน และใช้ปุ๋ยเคมี เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน

ชุดดินภูเก็ต พบ 2 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 1,883 ไร่ หรือร้อยละ 4.81 ของพื้นที่ตำบลคือ

- หน่วยแผนที่ดิน Pk-sclC ชุดดินภูเก็ต เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีความลาดชัน 5-12 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 1,401 ไร่ หรือร้อยละ 3.53 ของพื้นที่ตำบล

- หน่วยแผนที่ดิน Pk-sclD ชุดดินภูเก็ต เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีความลาดชัน 12-20 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 482 ไร่ หรือร้อยละ 1.23 ของพื้นที่ตำบล

3.3.10 ชุดดินสงขลา เป็นดินลึกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย สีน้ำตาลหรือน้ำตาลปนเหลือง ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย สีเทา ตลอดชั้นดินพบจุดประสีน้ำตาลหรือสีเหลือง และปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงกรดจัด (pH 4.5-5.5) ตลอดหน้าตัดดิน การระบายน้ำ ค่อนข้างเร็ว การซึมผ่านได้ของน้ำช้า การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินช้า ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ข้อจำกัด ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำและเนื้อดินค่อนข้างเป็นทราย

ข้อเสนอแนะ ต้องมีการใช้ปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์และการอุ้มน้ำของดินให้มากขึ้น

ชุดดินสงขลา พบ 2 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 1,242 ไร่ หรือร้อยละ 3.17 ของพื้นที่ตำบลคือ

- หน่วยแผนที่ดิน Sng-sIA ชุดดินสงขลา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินทราย มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 271 ไร่ หรือร้อยละ 0.69 ของพื้นที่ตำบล

- หน่วยแผนที่ดิน Sng-rb-sIA ดินคล้ายดินสงขลาที่มีการยกทรง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินทราย มีความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 971 ไร่ หรือร้อยละ 2.48 ของพื้นที่ตำบล

3.3.11 ชุดดินตะกั่วทุ่ง เป็นดินลึกมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งปนเศษพืชสีดำหรือสีเทาปนน้ำเงิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดเล็กน้อย (pH 5.5-6.5) ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งปนเศษพืช สีเทาปนน้ำเงินของตะกอนน้ำทะเลที่มีกรดกำมะถันเกิดขึ้น ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่างปานกลาง (pH 7.0-8.5) การระบายน้ำค่อนข้างช้า การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลางถึงช้า การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินช้า ความอุดมสมบูรณ์ของดินสูง

ข้อจำกัด เป็นดินเลน น้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำ และเป็นดินที่กำลังมีการตกตะกอนกำมะถันเกิดขึ้น

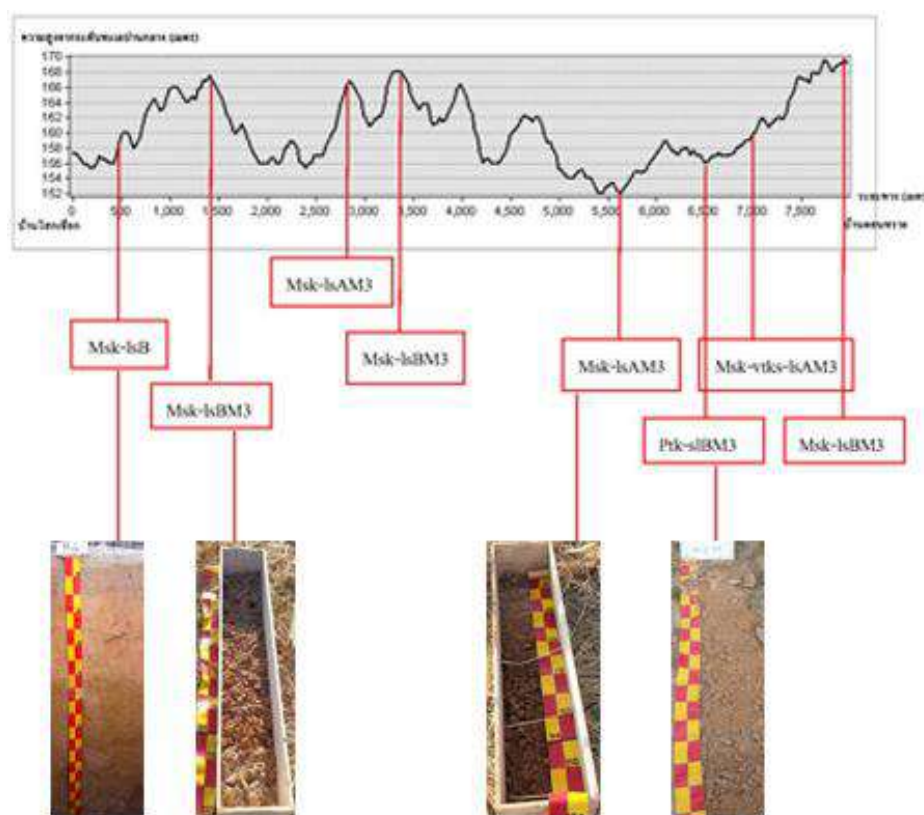
ข้อเสนอแนะ ไม่เหมาะสมทางการเกษตร ควรปล่อยไว้ให้เป็นป่าชายเลนตามธรรมชาติหรืออนุรักษ์ไว้เป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ

ชุดดินตะกั่วทุ่ง พบ 2 หน่วยแผนที่ดิน มีเนื้อที่ 6,130 ไร่ หรือร้อยละ 15.66 ของพื้นที่ตำบล คือ

- หน่วยแผนที่ดิน Tkt-siA ชุดดินตะกั่วทุ่ง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายปน มีควมลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 5,700 ไร่ หรือร้อยละ 14.56 ของพื้นที่ตำบล

- หน่วยแผนที่ดิน Tkt-rb-siA ดินคล้ายดินตะกั่วทุ่งที่มีการยกทรง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายปน มีควมลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ 430 ไร่ หรือร้อยละ 1.10 ของพื้นที่ตำบล โดยมีรายละเอียดในรูปที่ 3-3

รูปที่ 3-3 ภูมิประเทศและชุดดิน ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 3-2 หน่วยแผนที่ดิน ตำบลปากคลอง อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี

หน่วยแผนที่ดิน	คำอธิบาย	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
Bh-nc-lsA	ดินคล้ายชุดดินบ้านทอนที่มีชั้นที่ไม่เชื่อมแข็ง เนื้อดินบนเป็นดินทรายปนดินร่วน ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	110	0.28
Bu-silA	ชุดดินสายบุรี เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายปน ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	37	0.09
Bu-rb-silA	ชุดดินสายบุรีที่มีการยกทรง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายปน ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	118	0.30
Chl-sclA	ชุดดินฉลอง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	609	1.56
Chl-slA	ชุดดินฉลอง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินทราย ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	70	0.18
Klt-clC	ชุดดินคลองเต้ง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ความลาดชัน 5-12 เปอร์เซ็นต์	348	0.89
Klt-clD	ชุดดินคลองเต้ง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ความลาดชัน 12-20 เปอร์เซ็นต์	483	1.23
Ko-sclA	ชุดดินโคกเคียน เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	30	0.08
Ko-f-sclA	ชุดดินโคกเคียนที่มีการยกทรง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	39	0.10
Ko-rb-sclA	ชุดดินโคกเคียนที่มีการยกทรง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	71	0.18
Ko-f,rb-sclA	ชุดดินโคกเคียนที่มีเนื้อดินละเอียดทำการยกทรง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	116	0.30
Ll-clA	ชุดดินลำภูรา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	28	0.07
Ll-clB	ชุดดินลำภูรา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ความลาดชัน 2-5 เปอร์เซ็นต์	326	0.83
Ntn-clB	ชุดดินนาทอน เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ความลาดชัน 2-5 เปอร์เซ็นต์	546	1.39
Ntn-clC	ชุดดินนาทอน เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ความลาดชัน 5-12 เปอร์เซ็นต์	1,912	4.88
Ntn-clD	ชุดดินนาทอน เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ความลาดชัน 12-20 เปอร์เซ็นต์	152	0.39
Ntn-d-clB	ชุดดินนาทอนที่เป็นดินลึก เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ความลาดชัน 2-5 เปอร์เซ็นต์	325	0.83

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 3-2 หน่วยแผนที่ดิน ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

หน่วยแผนที่ดิน	คำอธิบาย	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
Pga-sclB	ชุดดินพังงา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ความลาดชัน 2-5 เปอร์เซ็นต์	3,687	9.42
Pga-sclC	ชุดดินพังงา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ความลาดชัน 5-12 เปอร์เซ็นต์	525	1.34
Pk-sclC	ชุดดินภูเก็ต เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ความลาดชัน 5-12 เปอร์เซ็นต์	1,401	3.58
Pk-sclD	ชุดดินภูเก็ต เนื้อดินบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ความลาดชัน 12-20 เปอร์เซ็นต์	482	1.23
Sng-sIA	ชุดดินสงขลา เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินทราย ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	271	0.69
Sng-rb-sIA	ชุดดินสงขลาที่มีการยกทรง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนดินทราย ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	971	2.48
Tkt-silA	ชุดดินตะกั่วทุ่ง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายปนเปื้อน ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	5,700	14.56
Tkt-rb-silA	ชุดดินตะกั่วทุ่งที่มีการยกทรง เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายปนเปื้อน ความลาดชัน 0-2 เปอร์เซ็นต์	430	1.1
SC	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	10,685	27.3
AML	เหมืองแร่ร้าง	5	0.01
AQ	ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	5	0.01
Farm	สถานที่ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์	5	0.01
ML	สถานที่ตัดแปลง	63	0.16
Pit	บ่อขุด	15	0.04
SP	สถานที่เลี้ยงกุ้ง	2,701	6.9
U	ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	5,495	14.03
W	แหล่งน้ำ	1,395	3.56
รวมเนื้อที่ทั้งหมด		39,156	100

ที่มา : กองสำรวจดินและวิจัยทรัพยากรดิน (2561) ปรับปรุงโดย กลุ่มวางแผนการใช้ที่ดิน (2562)

ตารางที่ 3-3 สมบัติดิน ตำบลปากคลอง อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี

หน่วย แผนที่ดิน	ความ ลาดชัน	การระบาย น้ำ	ความจุแลกเปลี่ยน แคตไอออน (CEC)	ความอิ่มตัวเบส (BS)	ความ ลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ฟอสฟอรัส ที่เป็นประโยชน์ (P ₂ O ₅)	โพแทสเซียม ที่เป็น ประโยชน์ (K ₂ O)	ความ อุดม สมบูรณ์	เนื้อที่ ไร่	ร้อยละ
Bh-nc-lsA	0-2	ดีปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	>150	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	110	0.28
Bu-silA	0-2	ค่อนข้างเลว ถึงดีปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	>150	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	37	0.09
Bu-rb-silA	0-2	ดีปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	>150	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	118	0.30
Chl-sclA	0-2	ดี	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	609	1.56
Chl-slA	0-2	ดี	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	70	0.18
Klt-clC	5-12	ดีปานกลางถึง ดี	ปานกลาง	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ปาน กลาง	348	0.89
Klt-clD	12-20	ดีปานกลางถึง ดี	ปานกลาง	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ปาน กลาง	483	1.23
Ko-sclA	0-2	เลว	ต่ำ	ต่ำ	>150	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	30	0.08
Ko-f-sclA	0-2	เลว	ต่ำ	ต่ำ	>150	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	39	0.10
Ko-rb-sclA	0-2	ดีปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	>150	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	71	0.18
Ko-f,rb- sclA	0-2	ดีปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	>150	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	116	0.30
LL-clA	0-2	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	>150	สูง	ต่ำ	ต่ำ	ปาน กลาง	28	0.07

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 3-3 สมบัติดิน ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

หน่วย แผนที่ดิน	ความ ลาดชัน	การระบาย น้ำ	ความจุแลกเปลี่ยน แคตไอออน (CEC)	ความอิ่มตัวเบส (BS)	ความ ลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ฟอสฟอรัส ที่เป็นประโยชน์ (P ₂ O ₅)	โพแทส سيوم ที่เป็น ประโยชน์ (K ₂ O)	ความ อุดม สมบูรณ์	เนื้อที่ ไร่	ร้อยละ
LL-clB	2-5	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	>150	สูง	ต่ำ	ต่ำ	ปาน กลาง	326	0.83
Ntn-clB	2-5	ดี	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ	546	1.39
Ntn-clC	5-12	ดี	ต่ำ	ต่ำ	50-100	ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ	1,912	4.88
Ntn-clD	2-5	ดี	ต่ำ	ต่ำ	50-100	ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ	152	0.39
Ntn-d-clB	2-5	ดี	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ	325	0.83
Pga-sclB	2-5	ดี	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	3,687	9.42
Pga-sclC	5-12	ดี	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	525	1.34
Pk-sclC	5-12	ดี	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	1,401	3.58
Pk-sclD	12-20	ดี	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	482	1.23
Sng-slA	0-2	ดีปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	271	0.69
Sng-rb-slA	0-2	ดีปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	>150	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	971	2.48
Tkt-silA	0-2	เลวมาก	สูง	ต่ำ	<50	สูง	ปานกลาง	สูง	สูง	5,700	14.56

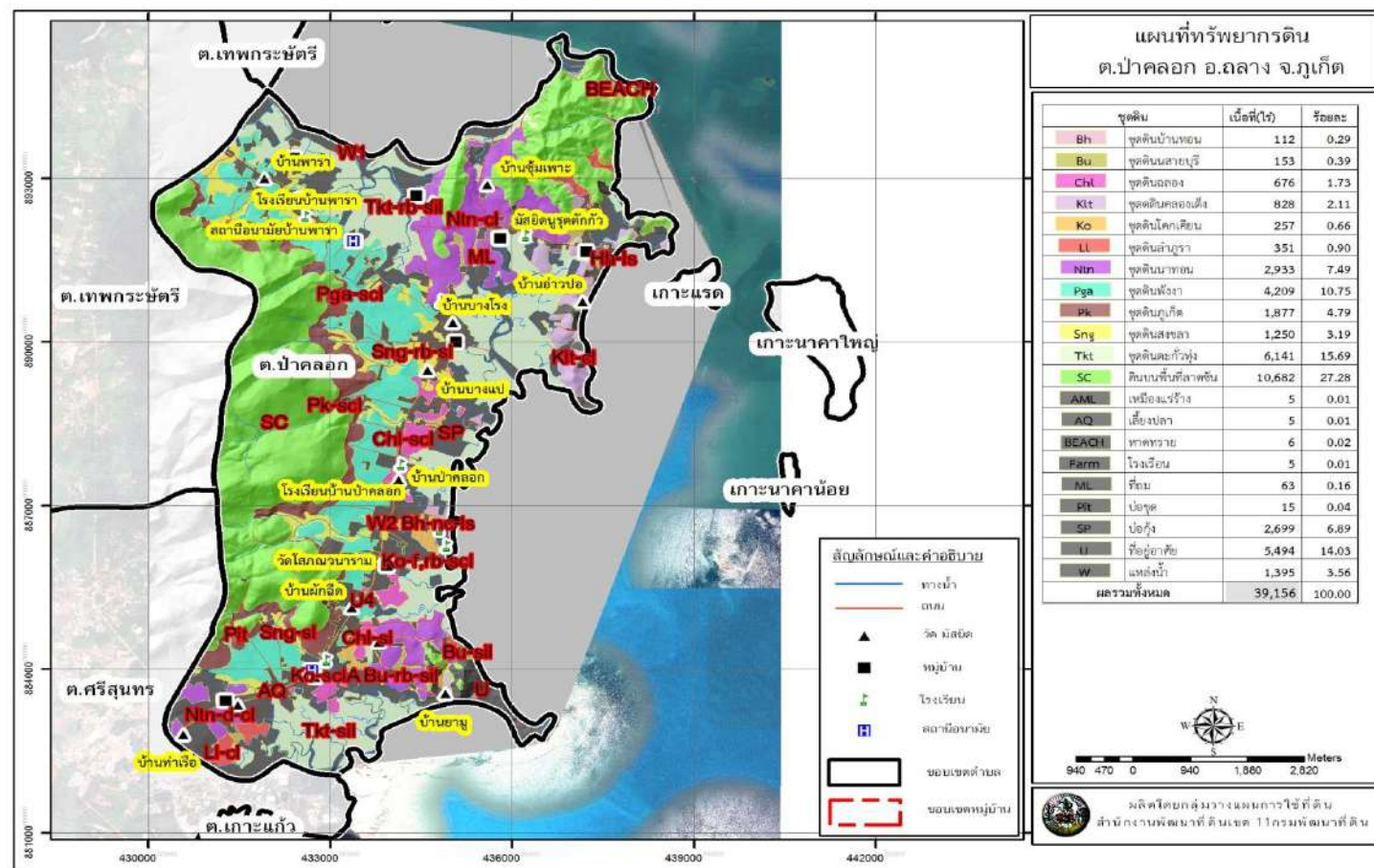
แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 3-3 สมบัติดิน ตำบลปากคลอง อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี (ต่อ)

หน่วย แผนที่ดิน	ความ ลาดชัน	การระบาย น้ำ	ความจุแลกเปลี่ยน แคตไอออน (CEC)	ความอิ่มตัวเบส (BS)	ความ ลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ฟอสฟอรัส ที่เป็นประโยชน์ (P ₂ O ₅)	โพแทสเซียม ที่เป็น ประโยชน์ (K ₂ O)	ความ อุดม สมบูรณ์	เนื้อที่	
										ไร่	ร้อยละ
ML	-	-	-	-	-	-	-	-	-	63	0.16
Pit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	0.04
SP	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2,701	6.9
U	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5,495	14.03
W	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1,395	3.56
รวมเนื้อที่ทั้งหมด										39,156	100.00

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 3-4 ทรัพยากรดิน ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

บทที่ 4 กระบวนการมีส่วนร่วม

บทที่ 4

กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน (Participatory Rural Appraisal : PRA)

4.1. หลักการ

กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ

- 1) พื้นที่ (Area)
- 2) หน้าที่ขององค์กร (Function)
- 3) ความร่วมมือ (Participation)

การจัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงมีสาระสำคัญที่จำเป็นในการจัดทำโครงการ เช่น

- 1) สภาพปัญหาของชุมชนหรือเกษตรกร
- 2) ความต้องการของชุมชน
- 3) โครงการที่จะแก้ไขปัญหาที่เป็นไปตามความต้องการของประชาชน
- 4) พื้นที่ที่จะดำเนินโครงการ

ทั้งนี้ผู้ที่จำเป็นต้องเข้าร่วมกระบวนการคือ เกษตรกรในพื้นที่ตำบล ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ใหญ่บ้าน และกำนัน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในกรณีของแผนการใช้ที่ดินตำบลนั้น การจัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนจะมีสาระสำคัญของชุมชนในภาพรวม และเกษตรกรแต่ละราย เช่น

- 1) ปัญหาทรัพยากรดิน
- 2) ปัญหาการประกอบอาชีพ
- 3) ความต้องการของชุมชนหรือเกษตรกรแต่ละราย
- 4) แผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ในปัจจุบัน

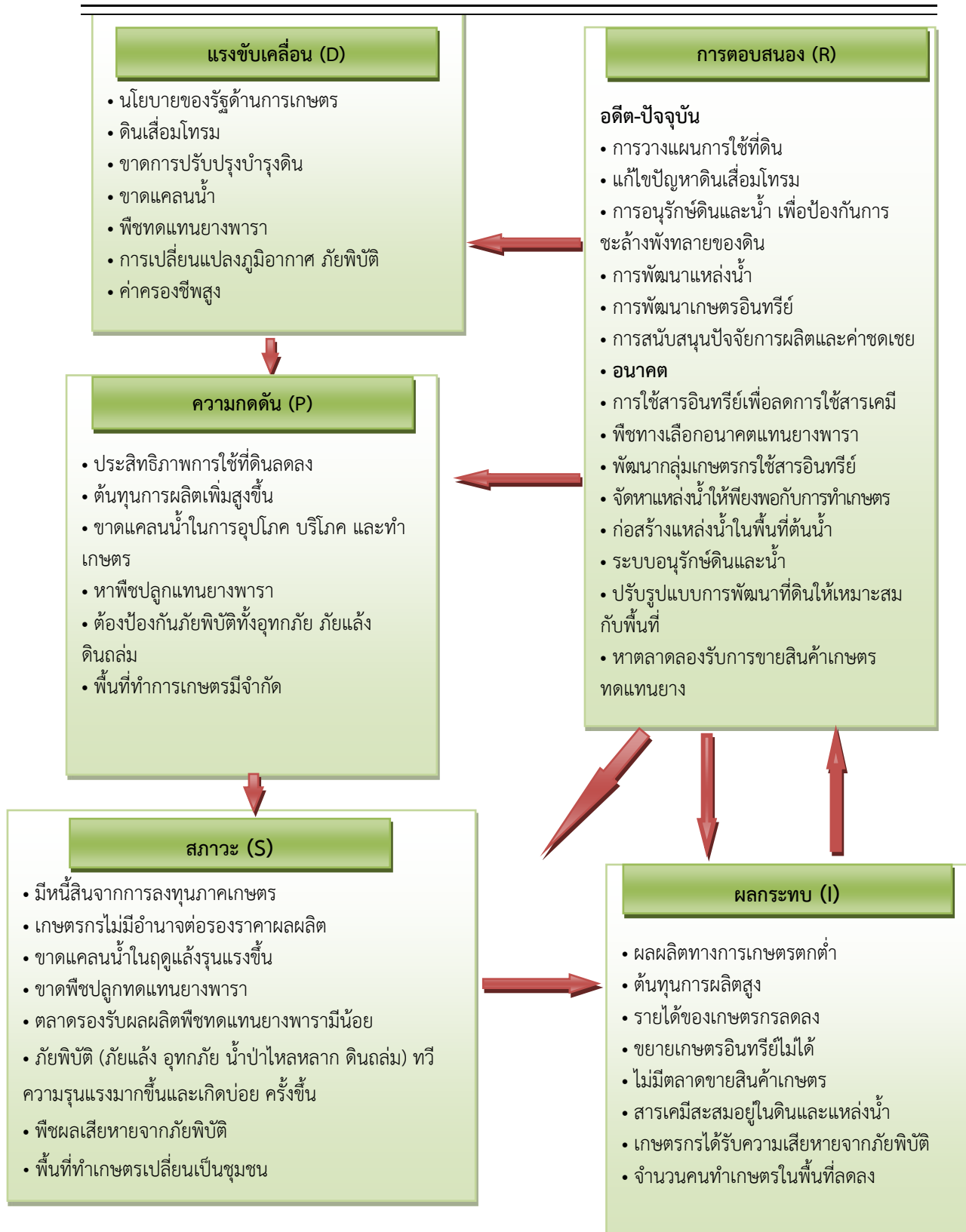
จากสาระสำคัญใน 4 ประการ ดังกล่าว แผนการใช้ที่ดินตำบลจะต้องจัดทำขึ้นโดยมี **“กิจกรรมตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน หรือเกษตรกรแต่ละราย รวมทั้งตอบสนองต่อแผนงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”** ตรงตามอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน และโดยความร่วมมือของส่วนราชการต่างๆ

การวิเคราะห์จะเริ่มต้นด้วยการนำกรอบแนวคิด DPSIR ซึ่งเป็นการวิเคราะห์แสดงถึงปัจจัยขับเคลื่อน (Driver: D) หรือสาเหตุของปัญหา และไปสร้างความกดดัน (Pressure: P) ต่อผู้รับผิดชอบ หรือผู้เกี่ยวข้อง จากสาเหตุของปัญหา (D) และความกดดัน (P) ดังกล่าว ก็จะนำไปสู่สถานการณ์ หรือเป็นข้อมูลทางสถิติ (State: S) ที่แสดงให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้น และทำให้เกิดผลกระทบ (Impact: I) ต่อเกษตรกรในตำบลป่าคลอก ซึ่งสะท้อนจากการตอบสนองหรือการบริหารจัดการของภาครัฐ (Response: R) ในอดีต การวิเคราะห์โดยกรอบแนวคิด DPSIR ของแผนการใช้ที่ดินระดับตำบลป่าคลอก ได้จากการศึกษาปัญหาการใช้ที่ดิน เช่น ดินมีปัญหา การเสื่อมโทรมของที่ดินเพื่อการเกษตร

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต

เนื่องจาก ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ การชะล้างพังทลายของดิน ขาดการปรับปรุงบำรุงดิน นโยบายของรัฐ ด้านที่ดิน เช่น การคุ้มครองพื้นที่ป่าอนุรักษ์ การขยายพื้นที่ป่าเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชน นโยบายของรัฐด้านการเกษตร เช่น การปรับเปลี่ยนชนิดพืช การประกันราคาผลผลิต การขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ สมุนไพร การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติ เช่น อุทกภัย ดินถล่ม การขาดแคลนน้ำ (รูปที่ 4 - 1) จากการวิเคราะห์โดยกรอบแนวคิด DPSIR จะเห็นภาพรวมของปัญหา ความกดดันต่อผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน สถานการณ์ ผลกระทบ และการตอบสนองเพื่อแก้ไขปัญหา และผลกระทบที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะนำไปใช้ร่วมกับผลจากการจัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน (PRA) ในการดำเนินงานวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล ต่อไป

รูปที่ 4-1 การวิเคราะห์ภาพรวม ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ตโดยกรอบแนวคิด DPSIR

4.2 การวิเคราะห์ผลจากการจัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน (PRA)

ดังที่กล่าวข้างต้นว่า วัตถุประสงค์ของการจัดทำ PRA ก็เพื่อให้ทราบความต้องการของชุมชน เกษตรกร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการใช้ที่ดินมีผลตอบแทนสูงสุดต่อหน่วยเนื้อที่และเป็นไปอย่างยั่งยืน

การวิเคราะห์จึงมีความจำเป็นต้องแบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชนและเกษตรกร โดยใช้กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551 มาตรา 16 ในการสนับสนุน ดังรายละเอียดตารางที่ 4-1

ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของจากกลุ่มจังหวัด/เทศบาล/อบต. โดยใช้กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551 มาตรา 16 ในการสนับสนุน ดังรายละเอียดตารางที่ 4-2

ส่วนที่ 3 เป็นการ วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชน เกษตรกร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยที่จำเป็นต้องขอการสนับสนุนจากส่วนราชการต่างๆ ดังรายละเอียดตารางที่ 4-3

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 4-1 แนวทางการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเขตการใช้ที่ดินระดับตำบลจากความต้องการของชุมชนและเกษตรกร ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

PRA		การใช้ที่ดินในปัจจุบัน	Soil Suitability	เขตการใช้ที่ดินที่พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ	กิจกรรมตามแผนงานของกรมพัฒนาที่ดิน
ปัญหา	ความต้องการ				
ไม่มีพื้นที่ทำนา	-รักษาพื้นที่ปลูกข้าว	นา	(S2) ชุดดินโคกเคียน	1) ทำนาพื้นที่ลุ่ม (22104) - ปรับระบบโครงสร้างเหมาะทำนา - พัฒนาระบบน้ำ - เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวอินทรีย์	1) ปรับรูปแบบนา 2) บ่อ 1,260 ลบ.ม. 3) ส่งเสริมให้ใช้สารอินทรีย์ 4) ปรับปรุงบำรุงดิน 5) ศูนย์เรียนรู้
ผลผลิตทางการเกษตร ราคาตกต่ำ	- เพิ่มผลผลิต/ไร่ - ลดต้นทุนการผลิต - ปลูกพืชอื่นที่มีราคาดีกว่า - ทำการเกษตรแบบผสมผสาน - เพิ่มมูลค่าผลผลิตโดยการแปรรูป	ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผลผสม มะพร้าว	(S2) ชุดดินนาทอน ชุดดินลำภูราชุดดินสายบุรี ชุดดินฉลอง ชุดดินภูเก็ต ชุดดินพังงา (S3) ชุดดินบ้านทอน ชุดดินคลองเต็ง ชุดดินโคกเคียน ชุดดินสงขลา (N) ชุดดินตะกั่วทุ่ง พื้นที่ลาดชัน	1) ยางพารา(22402)ปาล์มน้ำมัน (22402) มะพร้าว (22304)ไม้ผล(23331) - ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพิ่มผลผลิต - รวมกลุ่มเป็นสหกรณ์จัดหาปัจจัยการผลิต - แบ่งพื้นที่บางส่วนปลูกพืชอื่นที่เหมาะสมกว่า - การเข้าถึงข้อมูลในการปลูกยางพารา เช่น แอปพลิเคชัน แผนที่ เป็นต้น - ผลักดันให้ขายแผ่นยางดิบเนื่องจากมีราคาสูงกว่า 2) ยางพารา(22402) เกษตรผสมผสาน (237) - เปลี่ยนปลูกพืชอื่นที่เหมาะสมกว่า - ปรับระบบการปลูกพืช - การทำการเกษตรผสมผสาน	1) ใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน 2) ปรับปรุงความเป็นกรดเป็นด่างให้เหมาะสมต่อการปลูกพืช 3) ปรับปรุงบำรุงดินโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่างของกรมพัฒนาที่ดิน เช่น พด.1 พด.2. พด.3 พด.7 พด.12 ปุ๋ยพืชสด เป็นต้น 1) แปลงใหญ่ 2)โครงการปรับเปลี่ยนพืชที่ปลูกในพื้นที่ N 3) โครงการเกษตรผสมผสาน 4)โครงการจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ

ตารางที่ 4-1 แนวทางการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเขตการใช้ที่ดินระดับตำบลจากความต้องการของชุมชนและเกษตรกร ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

PRA		การใช้ที่ดินในปัจจุบัน	Soil Suitability	เขตการใช้ที่ดินที่พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ	กิจกรรมตามแผนงานของกรมพัฒนาที่ดิน
ปัญหา	ความต้องการ				
พื้นที่บ่อร้าง	ทำการเกษตร ปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ ประมง	บ่อร้าง	-	1) เกษตรผสมผสาน (237) ปรับระบบโครงสร้างให้ปลูกพืชได้ ยึดหลักแนวทางทฤษฎีใหม่	1) พื้นฟูพื้นที่ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ
- การชะล้างพังทลายของดิน	-มาตรการและวิธีในการชะลอการชะล้างพังทลายของดิน	ทำการเกษตร พื้นที่ชุมชน แหล่งน้ำ	-	1) ทุกเขตการใช้ที่ดินแต่ความรุนแรงที่เกิดการชะล้างพังทลายดินแตกต่างกันตามสภาพพื้นที่ - มาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ	1) ประกาศเขตลุ่มน้ำ เพื่อจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ 2) ปลูกหญ้าแฝก
- ทางลำเลียงในไร่นาเข้าแปลงเกษตรกร	- ปรับการออกแบบงานจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำให้เหมาะสมกับพื้นที่ของเกษตรกร เช่น ลดขนาดทางลำเลียงในไร่นาขนาด 6 เมตร เหลือ 4 เมตร	ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผลได้แก่ มะพร้าว ทุเรียน เงาะ มังคุด สับปะรดพันธุ์ภูเก็ต	-	1) ทุกเขตการใช้ที่ดินตามความต้องการของเกษตรกร	1) ประกาศเขตลุ่มน้ำ เพื่อจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ - บ่อน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานขนาด 1,260 ลบม. - แหล่งน้ำชุมชน - แหล่งน้ำเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
- ขาดแคลนน้ำในการอุปโภคบริโภค และทำการเกษตร	- แหล่งน้ำ พร้อมระบบส่งน้ำ	พื้นที่ทำการเกษตรที่อยู่อาศัย	-	1) ทุกเขตการใช้ที่ดินตามความต้องการของเกษตรกร	1 บ่อน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานขนาด 1,260 ลบม. 2 แหล่งน้ำชุมชน 3 แหล่งน้ำเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 4-1 แนวทางการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเขตการใช้ที่ดินระดับตำบลจากความต้องการของชุมชนและเกษตรกร ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

PRA		การใช้ที่ดินในปัจจุบัน	Soil Suitability	เขตการใช้ที่ดินที่พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ	กิจกรรมตามแผนงานของกรมพัฒนาที่ดิน
ปัญหา	ความต้องการ				
- เกษตรขาดความรู้ด้านการทำการเกษตร	- ต้องการให้เจ้าหน้าที่เข้ามาแนะนำการทำเกษตร - ต้องการแปลงสาธิตเพื่อใช้เป็นแปลงเรียนรู้ในการทำเกษตร - ต้องการ Application ความรู้เรื่องดิน	- พื้นที่ทำการเกษตร	-	1) เขตการใช้ที่ดินที่ทำการเกษตร - 22 เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง - 23 เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ	1) จัดกลุ่มเกษตรกรรองรับการฝึกอบรม 2) จัดทำศูนย์เรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ดิน 3) จัดอบรมการใช้ application ของกรมพัฒนาที่ดิน เช่น กตดูรู้ดิน ปุยสั่งตัดเป็นต้น
- การนำเข้าสินค้าเกษตร เช่น กล้วย มะพร้าว ทำให้ค่าครองชีพมีราคาสูงขึ้น	- ปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราที่ไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถกรีดยางได้ - เพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรส่งออกต่างจังหวัด	- พื้นที่ทำการเกษตร	(S2) ชุดดินนาทอน ชุดดินลำภูราชุดดินสายบุรี ชุดดินฉลอง ชุดดินภูเก็ต ชุดดินพังงา (S3) ชุดดินบ้านทอน ชุดดินคลองเต็ง ชุดดินโคกเคียน ชุดดินสงขลา (N) ชุดดินตะกั่วทุ่ง พื้นที่ลาดชัน	1) ยางพารา(22402)ปาล์มน้ำมัน (22402) มะพร้าว (22304)ไม้ผล(23331) - แบ่งพื้นที่บางส่วนปลูกพืชอื่นที่เหมาะสมกว่า 2) ยางพารา(22402) เกษตรผสมผสาน (237) - เปลี่ยนปลูกพืชอื่นที่เหมาะสมกว่า - ปรับระบบการปลูกพืช - การทำการเกษตรผสมผสาน	1)) จัดกลุ่มเกษตรกรรองรับการฝึกอบรม 2) บ่อน้ำ 1,260 ลบ.ม.

ตารางที่ 4-1 แนวทางการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเขตการใช้ที่ดินระดับตำบลจากความต้องการของชุมชนและเกษตรกร ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

PRA		การใช้ที่ดินในปัจจุบัน	Soil Suitability	เขตการใช้ที่ดินที่พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ	กิจกรรมตามแผนงานของกรมพัฒนาที่ดิน
ปัญหา	ความต้องการ				
- น้ำท่วมช่วงระยะเวลาสั้นๆ หลังฝนตก	- ฝายชะลอความเร็วของน้ำ	- พื้นที่ทำการเกษตร - ที่อยู่อาศัย	-	ทุกเขตการใช้ที่ดินตามความต้องการของเกษตรกร	ฝายชะลอความเร็วของน้ำ โดยใช้ทรายผสมปูน ขนาดร่องน้ำกว้างไม่เกิน 3 เมตร
- ปัจจัยการผลิตราคาสูง	- ลดต้นทุนการผลิตพืช	- พื้นที่ทำการเกษตร	-	เขตการใช้ที่ดินที่ทำการเกษตร - เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง - เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ	จัดกลุ่มเกษตรกร รongรับการฝึกอบรม

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 4-2 แนวทางการวิเคราะห์ความต้องการ จากกลุ่มจังหวัด/เทศบาล/อบต. ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

นโยบาย	ความต้องการ	ความเชื่อมโยงกับกิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดิน	ลงในเขตการใช้ที่ดินตรงไหน
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ.2561-2562	1) เกษตรกรมีองค์ความรู้ มีนวัตกรรมการผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต รวมถึงการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าภาคเกษตร ประมง ปศุสัตว์ เป็นการสร้างรายได้เพิ่มให้ครัวเรือน และยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น	- แนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน - ให้ความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และการใช้ปุ๋ยพืชสด การปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับพืช	พื้นที่ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน สับปะรดพันธุ์ภูเก็ต มะพร้าว ทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน
	2) มีช่องทางการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และการเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ และสร้างรายได้เพิ่มขึ้น	- ร่วมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	- พื้นที่ปลูกข้าว ม.1 บ้านผัดฉาด - ศพก.อำเภอถลาง ม.2 บ้านป่าคลอก
แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.2561-2564) ฉบับทบทวนใหม่ (รอบปี พ.ศ.2562)	1) เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สนับสนุนการท่องเที่ยว	- แนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน - ให้ความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และการใช้ปุ๋ยพืชสด การปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับพืช	พื้นที่ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน สับปะรดพันธุ์ภูเก็ต มะพร้าว ทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน
	2) การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันผลิตภัณฑ์และตลาดเพื่อการท่องเที่ยว	- แนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน - ให้ความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และการใช้ปุ๋ยพืชสด การปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับพืช	พื้นที่ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน สับปะรดพันธุ์ภูเก็ต มะพร้าว ทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน
	3) การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน	- แนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน - ให้ความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และการใช้ปุ๋ยพืชสด การปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับพืช	พื้นที่ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน สับปะรดพันธุ์ภูเก็ต มะพร้าว ทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน
เทศบาลตำบลป่าคลอกทำแผนพัฒนาสี่ปี พ.ศ.2561-2564 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 1-5	1) ส่งเสริมการจัดการสวนไม้ผลตำบลป่าคลอก	- แนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน - ให้ความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และการใช้ปุ๋ยพืชสด การปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับพืช	พื้นที่ปลูกยาง และทำสวนตำบลป่าคลอก

ตารางที่ 4-2 แนวทางการวิเคราะห์ความต้องการ จากกลุ่มจังหวัด/เทศบาล/อบต. ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

นโยบาย	ความต้องการ	ความเชื่อมโยงกับกิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดิน	ลงในเขตการใช้ที่ดินตรงไหน
	2) ส่งเสริมศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรตำบลป่าคอก	- แนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน - ให้ความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และการใช้ปุ๋ยพืชสด การปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับพืช	พื้นที่ปลูกยาง และทำสวนตำบลป่าคอก
	3) ส่งเสริมตลาดจำหน่ายผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรประจำตำบลป่าคอก	- ร่วมประชาสัมพันธ์ตลาดจำหน่ายผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	ม.2 บ้านป่าคอก
	4) ส่งเสริมการผลิตพืชปลอดภัยในชุมชน	- แนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน - ให้ความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และการใช้ปุ๋ยพืชสด การปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับพืช	พื้นที่ปลูกพืชทั้งตำบล
	5) การจัดการขยะอินทรีย์ในชุมชน	- ให้ความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพจากขยะอินทรีย์	พื้นที่ปลูกพืชทั้งตำบล
	6) ความรู้การบำบัดน้ำเสีย	- ให้ความรู้ด้านการผลิตสารบำบัดน้ำเสียโดยใช้ พด.6	แหล่งน้ำ/บ่อกัก
	7) โครงการเทศบาลสัญจรพบประชาชน	- เข้าร่วมกิจกรรม ให้ความรู้เรื่องการปรับปรุงบำรุงดิน แจกสารเร่ง พด.ต่าง แผ่นพับความรู้ และน้ำหมักชีวภาพ	พื้นที่ปลูกพืชทั้งตำบล

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 4-3 แนวทางการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชน เกษตรกร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

PRA		การใช้ที่ดินในปัจจุบัน	Soil Suitability	เขตการใช้ที่ดินที่ กำหนด/ข้อเสนอแนะ	หน่วยงานที่สนับสนุน
ปัญหา	ความต้องการ				
พื้นที่ชลประทานเปลี่ยนมือเป็นของ นายทุนทำให้ไม่สามารถใช้น้ำ หรือ ซ่อมบำรุงได้	มีการจัดการน้ำ และหา แนวทางเพื่อแก้ปัญหา ระบบน้ำชลประทาน	ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผลได้แก่ มะพร้าว	(S2) ชุดดินนาทอน ชุดดินลำภูราชุดดินสายบุรี ชุดดินฉลอง ชุดดินภูเก็ต ชุดดินพังงา	เขตการใช้ที่ดินที่ทำ การเกษตร - เขตเกษตรกรรมที่มี ศักยภาพการผลิตสูง - เขตเกษตรกรรมที่มี ศักยภาพการผลิตต่ำ	โครงการชลประทานภูเก็ต
ขาดแคลนน้ำในการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร	หาพื้นที่สาธารณะเพื่อเป็น แก้มลิงกักเก็บน้ำ	ทุเรียน เงาะ มังคุด	(S3) ชุดดินบ้านทอน ชุดดินคลองเต้ง ชุดดินโคกเคียน ชุดดินสงขลา		เทศบาลตำบลปากคลอง
	ต้องการบ่อบาดาล/บ่อน้ำ ลึก/บ่อน้ำตื้น	สับปะรดพันธุ์ภูเก็ต	(N) ชุดดินตะกั่วทุ่ง พื้นที่ลาดชัน		ส่วนทรัพยากรน้ำ - สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต
	ปรับเปลี่ยนพื้นที่ป่าสวน เขาสามเหลี่ยมให้สามารถ เก็บน้ำและพัฒนาเป็น แหล่งน้ำในอนาคต				คณะกรรมการจังหวัด
- โรคใบเหลืองในสับปะรด - หนอนด่าระบาดในมะพร้าว - โรคและแมลงช่วงน้ำท่วม	แนวทางแก้ปัญหา และ คำแนะนำเรื่องโรค และ แมลง				- สำนักงานเกษตรจังหวัด ภูเก็ต - กรมวิชาการเกษตร

ตารางที่ 4-3 แนวทางการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชน เกษตรกร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

PRA		การใช้ที่ดินในปัจจุบัน	Soil Suitability	เขตการใช้ที่ดินที่กำหนด/ข้อเสนอแนะ	หน่วยงานที่สนับสนุน
ปัญหา	ความต้องการ				
	หาลาดขายสินค้าเกษตร ปลอดภัย 1 จุด 1 ตำบล	ยางพารา ปาล์มน้ำมัน	(S2) ชุดดินนาทอน	เขตการใช้ที่ดินที่ทำการเกษตร - เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง - เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ	เทศบาลตำบลป่าคลอก
	พัฒนาพื้นที่เกษตรเป็น เกษตรเชิงท่องเที่ยว	ไม้ผลได้แก่ มะพร้าว ทุเรียน เงาะ มังคุด สับปะรดพันธุ์ภูเก็ต	ชุดดินลำภูราชุดดินสายบุรี ชุดดินฉลอง ชุดดินภูเก็ต ชุดดินพังงา (S3)		
ขาดแรงงานภาคการเกษตร	ต้องการแรงงานภาค การเกษตร	ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผลได้แก่ มะพร้าว ทุเรียน เงาะ มังคุด สับปะรดพันธุ์ภูเก็ต	ชุดดินบ้านทอน ชุดดินคลองเต้ง ชุดดินโคกเคียน ชุดดินสงขลา (N) ชุดดินตะกั่วทุ่ง พื้นที่ลาดชัน		แรงงานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ : อาจจะมีกิจกรรมอื่นๆ ที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งกิจกรรมที่ต้องการมาดำเนินการในพื้นที่ตำบลด้วย ขึ้นอยู่กับความพร้อมในการประสานของ สพด.

จากปัญหาของชุมชน เกษตรกร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกันของ
ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต โดยมีรายละเอียดดังนี้

มีการจัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เมื่อวันที่ 25 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2562
มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1) ปัญหาหลักของตำบลปากคลอง คือ

- 1) ขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร
- 2) ดินขาดความอุดมสมบูรณ์
- 3) พื้นที่ติดชายทะเลมีปัญหาเรื่องดินกรดจัด
- 4) ที่ดินในจังหวัดภูเก็ตมีราคาแพง
- 5) มีพื้นที่ทำการเกษตรอยู่บนพื้นที่ลาดชันเป็นดินผสมหิน
- 6) น้ำท่วมช่วงระยะเวลาสั้นๆหลังฝนตก
- 7) เกษตรขาดความรู้ด้านการทำการเกษตร และขายที่ดินทำกิน
- 8) ปุ๋ยเคมีราคาสูง ทำให้เกษตรกรไม่ใส่ปุ๋ยเพื่อบำรุงพืช
- 9) ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ
- 10) การนำเข้าสินค้าเกษตร เช่น กล้วย มะพร้าว ทำให้ค่าครองชีพมีราคา

สูงขึ้น

2) ความต้องการของชุมชน เกษตรกร และเทศบาลตำบลปากคลอง คือ

- 1) ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่มีอยู่
- 2) ปรับปรุงคุณภาพดิน แก้ปัญหาดินกรด
- 3) หาดตลาดขายสินค้าเกษตร
- 4) ปรับกิจกรรมงานของกรมพัฒนาที่ดินให้เหมาะสมกับพื้นที่ทำการเกษตร
- 5) คำแนะนำการปลูกพืชให้เหมาะสมกับพื้นที่ทำการเกษตร
- 6) คำแนะนำทำฝายชะลอน้ำ และหาวิธีผันน้ำจากภูเขามาใช้ในระยะยาว
- 7) ต้องการแนะนำการทำเกษตรแบบผสมผสาน การปลูกผักปลอดสารพิษ

ของเกษตรกร

และการทำเกษตรอินทรีย์

8) สนับสนุนปัจจัยการผลิตพืช เช่น สารเร่ง ชุบเปอร์ พด. ปูนโดโลไมท์ วัสดุ
อุปกรณ์ผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และเมล็ดพืชปุ๋ยสด (ปอเทือง)

- 9) ต้องการ Application ความรู้เรื่องดิน
- 10) ลดต้นทุนการผลิตพืช
- 11) ปลูกพืชเสริมในพื้นที่ปลูกยางพารา เช่น ผักเหมียง สับปะรด ผักกูด
- 12) การเพิ่มศักยภาพในการผลิตยางพารา และไม้ผล
- 13) ปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราที่ไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถริดยางได้
ได้แก่ กล้วย มะพร้าว อะโวคาโด มะม่วงหิมพานต์ กาแฟ และทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน

3) ที่มาของรายได้จากการเกษตรในปัจจุบัน

(3.1) พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของเทศบาลตำบลปากคลองในปัจจุบัน คือ ยางพารา มะพร้าว มังคุด เงาะ ทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน สับปะรดพันธุ์ภูเก็ต กล้วย สะตอ และผักปลอดสารพิษ

(3.2) ปศุสัตว์ มีการเลี้ยง แพะ และไก่ไข่

(3.3) ประมง ได้แก่ จับปลาทะเล เลี้ยงปลา เลี้ยงกุ้ง และเลี้ยงหอยแมลงภู่

4) นวัตกรรม

ในพื้นที่ปลูกยางพารา ช่วง 3 ปีแรก เกษตรกรมีการใช้พื้นที่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดด้วยการปลูกพืชแซม ได้แก่ ผักเหมียง สับปะรด ผักกูด หลังจากยางพารามีอายุ 3 ปีขึ้นไป เกษตรกรได้เพิ่มศักยภาพในการใช้พื้นที่โดยการปลูกพืชร่วมยาง ได้แก่ ข่า ผักพื้นบ้าน ดอกหน้าวัว เนื่องจากเป็นพืชที่ทนต่อสภาพร่มเงาของยางพารา และมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางบางส่วนมาทำเกษตรผสมผสาน เช่น ปาล์มน้ำมัน กาแฟ กล้วย ทุเรียน เงาะ มังคุด และผักปลอดสารพิษ เพื่อเป็นการหารายได้เสริมให้แก่เกษตรกร เป็นการไม่พึ่งพารายได้จากยางพาราเพียงอย่างเดียว

5) ระบบการปลูกพืชในปัจจุบัน

ระบบการปลูกพืชในปัจจุบันของตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต ดังรูปที่ 4-2

เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ระบบเกษตร												
ยางพารา												
สับปะรด (พืชแซมยางพารา)												
พืชร่วมยางพารา												
ปาล์มน้ำมัน												
ไม้ผล												
เกษตรผสมผสาน												

รูปที่ 4-2 ปฏิทินการเพาะปลูกพืช ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

4.3 การวิเคราะห์จากผลการจัดทำ PRA

จากผลการจัดทำ PRA ในตำบลปากคลอง อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ที่ระบุถึง ปัญหา และ ความต้องการของเกษตรกร/ชุมชน/เทศบาล ไว้ข้างต้นนั้น การวิเคราะห์ที่จะเริ่มต้นด้วยการนำระบบ DPSIR มาใช้เพื่อระบุปัญหาในภาพรวม หลังจากนั้นจะเป็นการจัดทำตาราง (Matrix) ที่ระบุ ปัญหา ความต้องการ การใช้ที่ดินในปัจจุบัน ความเหมาะสมของดิน การกำหนดเขตการใช้ที่ดินในอนาคตพร้อมข้อเสนอแนะ และกิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินที่จะดำเนินการในเขตการใช้ที่ดินที่กำหนด

จากรูปที่ 4-1 การวิเคราะห์ภาพรวมในระบบ DPSIR แสดงให้เห็นว่าตำบลปากคลอง มีปัญหาดินเสื่อมโทรม และขาดแคลนน้ำ ทำให้ผลผลิตของพืชที่ปลูกค่อนข้างต่ำ ต้องลงทุนซื้อปุ๋ยเคมีจากปัญหาต้นทุนการผลิตสูงทำให้เกษตรกรไม่มีการปรับปรุงบำรุงดิน และใส่ปุ๋ยให้เพียงพอสำหรับพืช จึงส่งผลให้ผลเสียหาย ไม่ได้คุณภาพ และขายได้ในราคาต่ำ

การวิเคราะห์โดยจัดทำตาราง (Matrix) ดังตัวอย่างในตารางที่ 4-1 และ 4-2 แสดงให้เห็น ปัญหาความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ การใช้ที่ดินเป็นพื้นที่ปลูกยางพารา ความเหมาะสมของดินอยู่ในชั้น S2 การกำหนดเขตการใช้ที่ดินในอนาคต เกษตรกรต้องการปลูกยางพาราต่อไป จึงกำหนดไว้เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา แต่จะมีการเปลี่ยนจากการปลูกยางพาราเชิงเดี่ยว มาเป็นการปลูกพืชแบบผสมผสาน คือ มีการแบ่งพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น ไม้ผล พืชไร่ ไม้ดอกไม้ประดับ พืชสมุนไพร และผักพื้นบ้านปลอดสารพิษ ส่วนในพื้นที่ที่มีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราที่ไม่เหมาะสม หรือไม่สามารรถรียางได้ ในอนาคตเกษตรกรสนใจปรับเปลี่ยนมาปลูกกล้วย มะพร้าว อะโวคาโด มะม่วงหิมพานต์ กาแฟ และทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน เพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรส่งออกต่างจังหวัด ได้แก่ มังคุด เงาะ ทุเรียน สับปะรด และสละ และลดการนำเข้าสินค้าเกษตร เช่น กล้วย มะพร้าว โดยเพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าให้มีจำนวนเพียงพอต่อการบริโภคของประชากร และนักท่องเที่ยวในจังหวัด ในพื้นที่ที่ปลูกข้าวไม่ได้ปลูกเพื่อจำหน่าย แต่เป็นการทำการเกษตรเชิงท่องเที่ยว เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีอาชีพหลักเป็นอาชีพเกี่ยวกับการบริการ และท่องเที่ยว ส่วนการทำการเกษตรมีแนวโน้มทำการเกษตรเชิงท่องเที่ยว และการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อให้เพียงพอต่อการบริโภคภายในจังหวัด โดยเน้นการทำเกษตรแบบผสมผสาน และปลอดสารพิษ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมเพิ่มศักยภาพการปลูกสับปะรดภูเก็ต และสนับสนุนพันธุ์ทุเรียนพันธุ์พื้นบ้านของจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นพืชบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ Geographical Indications (GI)

ดังนั้นกิจกรรมที่กรมพัฒนาที่ดินจะดำเนินการตามบทบัญญัติมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551 จึงควรมีการ แนะนำการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ให้ความรู้ด้านการผลิตปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ และการใช้ปุ๋ยพืชสด การปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับพืช รวมถึงสนับสนุนปัจจัยการผลิตควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ ซึ่งจะมีการก่อสร้างบ่อน้ำในไร่นาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามยังมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการสำรวจรายละเอียดเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง โดยจำเป็นต้องดำเนินการ ดังนี้

2. จากปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ และดินมีปัญหาดินกรด และเกษตรกรต้องการเพิ่มศักยภาพในการผลิตพืช จึงต้องมีการเก็บตัวอย่างดินในที่ดินของเกษตรกร โดยระบุรายชื่อพิกัด การใช้ที่ดินในปัจจุบัน เพื่อตรวจสอบปัญหาความอุดมสมบูรณ์ของดิน ตามปัญหาที่เกษตรกรต้องการไปแก้ไขและปรับปรุง จากนั้นให้คำแนะนำในการปรับปรุงดินโดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ร่วมกับการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน พร้อมสนับสนุนปัจจัยการผลิตโดยใช้งานกิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดิน ได้แก่ ส่งเสริมการปลูกพืชปุ๋ยสดปรับปรุงบำรุงดิน (ปอเทือง) โครงการพัฒนาต่อยอดกลุ่มเดิมที่เข้มแข็ง ส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดใช้สารเคมี (ครัวไทยสู่ครัวโลก) การผลิตปุ๋ยหมักสูตรพระราชทานฯ ส่งเสริมการปรับปรุงดินกรด (ปูนโดโลไมท์) และสารเร่งซูเปอร์ พด.ต่างๆ

2. การขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการทำเกษตรกรรม
ความต้องการของเกษตรกร : หาพื้นที่เก็บน้ำฝนไปใช้ในฤดูแล้ง การพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอยู่แล้ว เพิ่มพื้นที่แหล่งน้ำให้เหมาะสมกับพื้นที่ทำการเกษตรในอนาคต ทำฝายชะลอน้ำ หาวิธีผันน้ำจากภูเขามาใช้ในระยะยาว

สาเหตุ

จากการวิเคราะห์ถึงสภาพภูมิอากาศ ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต พบว่าปริมาณน้ำฝนรวมตลอดปี 2,623.9 มิลลิเมตร โดยในเดือนกันยายน มีปริมาณน้ำฝนมากที่สุด 398.1 มิลลิเมตร และเดือนกุมภาพันธ์ มีปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุด คือ 35.3 มิลลิเมตร (ดังรายละเอียด ในหัวข้อ 2.5 หน้า 2-5)

กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินที่จะแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรคือ 1) บ่อน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร 2) แหล่งน้ำขนาดเล็ก และ 3) การขุดลอกแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

อนึ่งบ่อน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร เกษตรกรในพื้นที่มีปัญหาในการขุดเนื่องจากพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรมีจำนวนจำกัด เกษตรกรต้องการให้กรมพัฒนาที่ดินลดขนาดของบ่อน้ำแต่เน้นที่ความลึกแทน และอีกหนึ่งปัญหาของการขุดบ่อน้ำคือ ดินบางพื้นที่ไม่สามารถเก็บน้ำไว้ใช้ถึงในหน้าแล้งได้ จึงต้องหาวิธีการทำให้สามารถเก็บน้ำได้ เช่น การใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกรองก้นบ่อ หรือใช้พลาสติกปูรองก้นบ่อ เกษตรกรต้องการขุดบ่อน้ำเพื่อเป็นการเสริมในช่วงที่ขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้งเท่านั้น จากการตรวจสอบบ่อน้ำในไร่นาที่มีอยู่ในปัจจุบันมีจำนวน 3 บ่อในปีงบประมาณพ.ศ.2549 ดังรายละเอียดตารางที่ 4-4 รูปที่ 4-3 กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินที่จะลงในเขตการใช้ที่ดิน

จากการร้องขอของเกษตรกรในบางตำบลให้นำโครงการบ่อบาดาล บ่อน้ำลึก บ่อน้ำตื้นมาใช้นั้น กรมพัฒนาที่ดินควรประสานกับส่วนราชการที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น ส่วนทรัพยากรน้ำ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต หาพื้นที่สาธารณะเพื่อเป็นแก้มลิงกักเก็บน้ำ กรมพัฒนาที่ดินควรประสานกับส่วนราชการที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น เทศบาลตำบลปากคลอง พื้นที่ชลประทานเปลี่ยนมือเป็นของนายทุนทำให้ไม่สามารถใช้น้ำ หรือซ่อมบำรุงได้ กรมพัฒนาที่ดินควรประสานกับส่วนราชการที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น โครงการชลประทานภูเก็ต และปรับเปลี่ยนพื้นที่ป่า

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคอก อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต

สวนเขาสามเหลียมให้สามารถเก็บน้ำและพัฒนาเป็นแหล่งน้ำในอนาคต กรมพัฒนาที่ดินควรประสานกับส่วนราชการที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น คณะกรรมการจังหวัด เป็นต้น

จังหวัดภูเก็ตช่วงที่เป็นฤดูฝนจะมีฝนตกหนักส่งผลให้เกิดปัญหาน้ำท่วมช่วงระยะเวลาสั้นๆ เกษตรกรต้องการทำฝายชะลอน้ำ เพื่อผันน้ำจากภูเขามาใช้ในระยะยาว เจ้าหน้าที่กรมพัฒนาที่ดินต้องเข้าไปดูพื้นที่ วางแผนดำเนินงาน และประสานงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และเพื่อให้ดินมีประสิทธิภาพสามารถอุ้มน้ำเพื่อเพิ่มความชุ่มชื้นให้แก่พืชหลังฝนตกได้นาน ต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างของดินโดยใช้ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก และปุ๋ยพืชสดในการปรับปรุงโครงสร้างของดิน

ในอนาคตจะต้องมีการหาแหล่งน้ำจัดเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค และใช้ในการทำเกษตรกรรม เนื่องจากน้ำจืดหายาก และมีราคาแพง จึงต้องมีการหาแนวทางในการกักเก็บน้ำจืดให้ได้ไว้ใช้ในฤดูแล้งเพื่อให้เพียงพอสำหรับประชากรทั้งตำบล

ตารางที่ 4-4 รายชื่อเกษตรกรในตำบลป่าคอก อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการขุดสระเก็บน้ำ

ในโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร

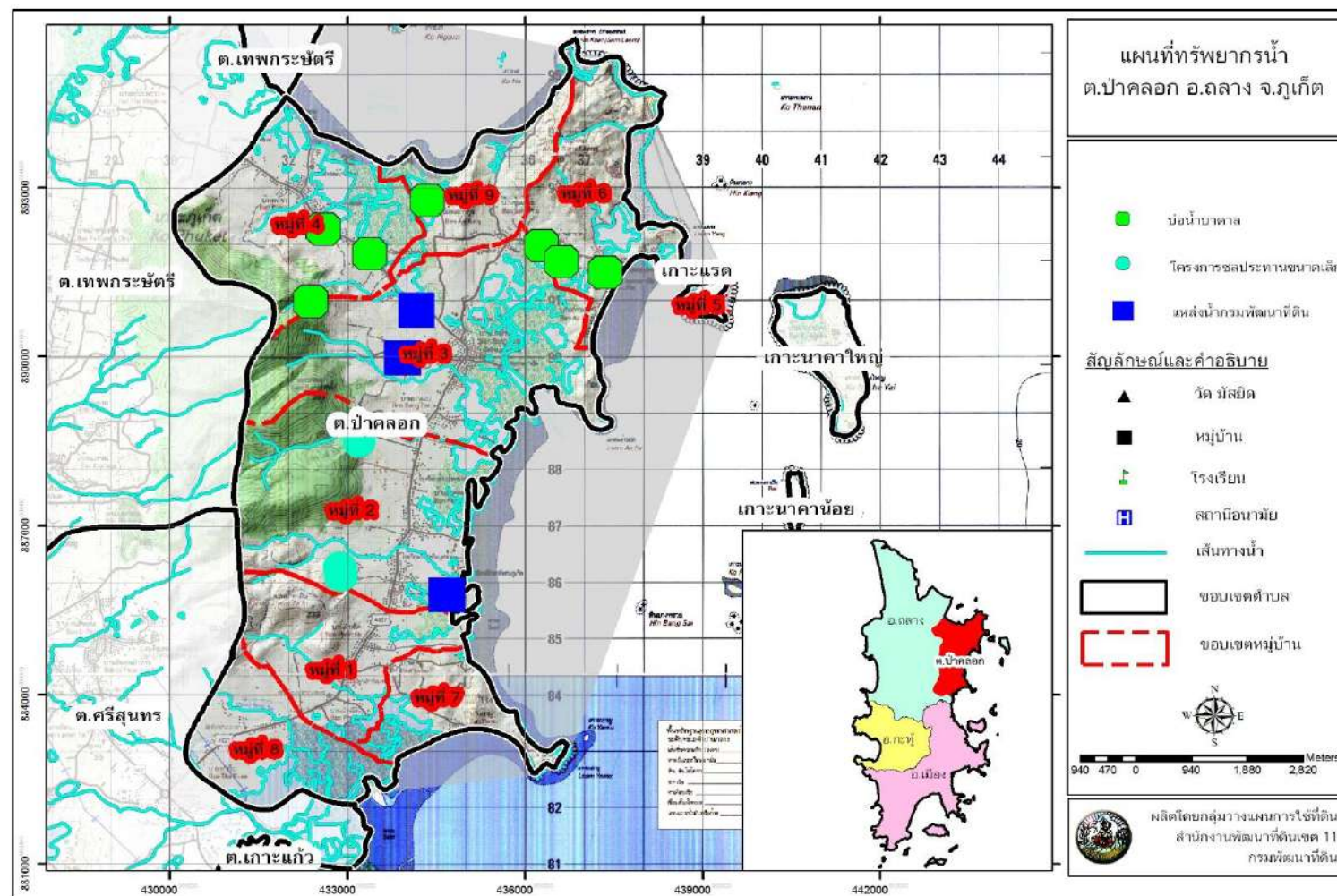
ปีงบประมาณ 2549

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่					พื้นที่ขุดสระ			พิกัดแปลง	
		บ้านเลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	E	N
1	นายรพีพงศ์ อานันตพงศ์	22	1	ตลาดใหญ่	เมือง	ภูเก็ต	2	ป่าคอก	กลาง	434713	886144
2	นายเอกสิน วิวัฒนวงศ์	63	3	เทพกระษัตรี	กลาง	ภูเก็ต	3	ป่าคอก	กลาง	0434146	0890572
							3	ป่าคอก	กลาง	0434119	090827

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดภูเก็ต

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 4-3 ที่ตั้งบ่อน้ำในไร่นาที่ดำเนินการก่อสร้างโดยกรมพัฒนาที่ดิน

3. กรณีความต้องการของเกษตรกรที่จะปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราที่ไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถกรีดยางได้ โดยเกษตรกรต้องการปลูก กล้วย มะพร้าว อะโวคาโด มะม่วงหิมพานต์ กาแฟ และทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน จำเป็นต้องตรวจสอบพื้นที่แปลงที่ปลูกในปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมของดินที่จะปลูกหรือไม่ ทั้งนี้ได้มีคู่มือการประเมินคุณภาพที่ดินแสดงวิธีจัดตามความเหมาะสมของดินในการปลูกพืชเหล่านี้ไว้แล้ว ซึ่งการดำเนินการในเรื่องที่จำเป็นต้องขอความร่วมมือจากกรมวิชาการเกษตร ในการขอข้อมูลการปลูกพืชแต่ละชนิด และสำนักงานเกษตรเกษตรอำเภอดง เพื่อขอข้อมูลพื้นที่ของเกษตรกรที่มีความต้องการเปลี่ยนแปลงการปลูกยางในปัจจุบันเป็นพืชชนิดอื่น อนึ่งในกรณีที่สามารถจัดหา “แผนที่การถือครองที่ดินรายแปลง” ถึงแม้ว่าจะไม่มีรายชื่อเจ้าของที่ดินมาก็ตาม แต่ในเบื้องต้นจะสามารถตรวจสอบจากเกษตรกรบางราย โดยเฉพาะการใช้พิกัดเข้าช่วย รวมทั้งควรมีแผนจัดทำสำมะโนที่ดินในโอกาสต่อไป

4. แผนการเรื่องของการตลาดต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในการช่วยกันแก้ปัญหา ในกรณีที่ผลผลิตต้องมีการนำเข้าจากต่างจังหวัด ทำให้เกิดปัญหาค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น การดำเนินการในเรื่องนี้หน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องวางแผนร่วมกัน โดยให้กรมพัฒนาที่ดินเพิ่มศักยภาพของดินในการปลูกพืช และวางแผนการใช้ที่ดิน กรมวิชาการเกษตรเข้ามาเพิ่มศักยภาพในการปลูกและขยายพันธุ์พืช กรมชลประทาน เข้ามาหาวิธีการแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตร และสำนักงานเกษตรจังหวัดเข้ามาแก้ปัญหาโรคและแมลงของพืช เมื่อได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นแล้วต้องหาตลาดรองรับสินค้าโดยให้เทศบาลตำบลปากคลองช่วยจัดหาแหล่งขายสินค้าทางการเกษตรให้แก่เกษตรกร และสำนักงานเกษตรและสหกรณ์ มาให้ความรู้เรื่องการรวมกลุ่มขายผลผลิตของเกษตรกรเพื่อต่อรองราคา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต เข้ามาหาวิธีแก้ปัญหาราคาผลผลิตพืชตกต่ำ ให้ความรู้ทางด้านการตลาด รวมถึงให้สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ เข้าให้คำแนะนำการทำบัญชีในครัวเรือน และเมื่อเกิดปัญหาสินค้าล้นตลาด ให้สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ตเข้ามาสอนแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าต่อไป การทำการตลาดของตำบลปากคลองคือให้เพียงพอต่อการบริโภคของประชากรภายในจังหวัด และเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต รวมถึงการทำแผนส่งออกสินค้าเกษตรในพื้นที่ต่างจังหวัดอีกด้วย

5. ขั้นตอนการทำแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล

เมื่อมีแผนที่การถือครองที่ดินรายแปลง แล้วควรจะต้องมีการซ้อนทับ (Overlay) กับแผนที่ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนการใช้ที่ดิน ดังนี้

- 1) ซ้อนทับ กับแผนที่ดิน จะทราบว่าเกษตรกรรายใด ทำการเกษตรอยู่ในดินชุดใด
- 2) ซ้อนทับ กับแผนที่สภาพการใช้ที่ดิน จะทราบว่าเกษตรกรรายใดใช้ที่ดินเพื่อกิจกรรมใด
- 3) ซ้อนทับ กับแผนที่ความเหมาะสมของดิน จะทราบว่าเกษตรกรรายใดใช้ที่ดินปลูกพืชตรงกับความเหมาะสมของดินหรือไม่
- 4) เมื่อลงจุดเก็บตัวอย่างดิน ภายหลังการวิเคราะห์ดินถึงจะทราบถึงความอุดมสมบูรณ์ของดินของเกษตรกรรายนั้น

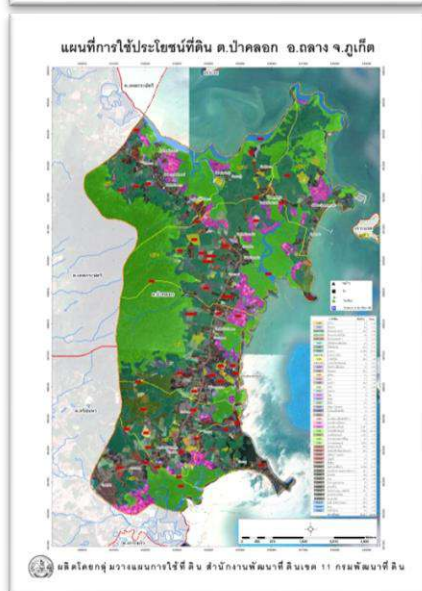
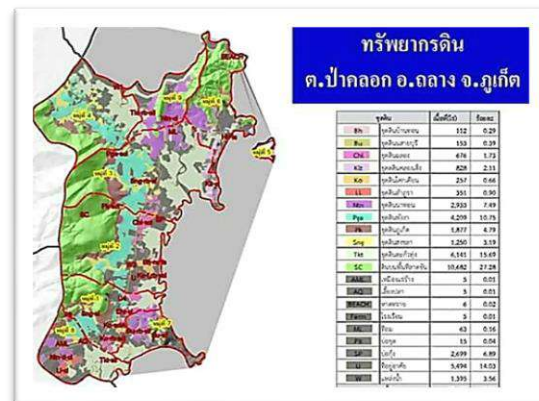

5) เมื่อลงจุด “บ่อน้ำในไร่นา” หรือแหล่งน้ำขนาดเล็กถึงจะทราบถึง (1) จำนวนและการกระจายตัวของบ่อน้ำในไร่นา (2) การใช้ประโยชน์หลังการก่อสร้าง (จากแผนที่สภาพการใช้ที่ดิน) (3) กำหนดจุดที่จะดำเนินการต่อไปในอนาคตหากมีแผนงานและได้รับงบประมาณ

6) เมื่อกำหนดเขตการใช้ที่ดินแล้ว จะทราบว่ามิใช่เกษตรกรที่รายในเขตการใช้ที่ดินแต่ละเขต จะประเมินผลผลิตของพืชในเขตที่กำหนดได้โดยประมาณ เมื่อมีการประเมินจะทราบว่าหลังจากการจัดทำเขตการใช้ที่ดินแล้วจะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านใดบ้าง ทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผลตอบแทน

“แผนที่ถือครองรายแปลง” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดทำและใช้แผนการใช้ที่ดินระดับตำบล

บทที่ 5 การประเมินคุณภาพที่ดิน

บทที่ 5 การประเมินคุณภาพที่ดิน

5.1 ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดิน ประกอบด้วยดินต่างๆ จากการสำรวจทรัพยากรดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยกองสำรวจดินและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน และกลุ่มวางแผนการใช้ที่ดิน สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 11 สมบัติดินแสดงไว้ในตารางที่ 3-4

5.2 ประเภทการใช้ที่ดิน

ประเภทการใช้ที่ดิน ประกอบด้วยพืชเศรษฐกิจหลัก หรือพืชอัตลักษณ์ (Signature crops) ที่ปลูกอยู่ในปัจจุบันของตำบลป่าคลอก ได้แก่ ยางพารา พืชที่มีอนาคตทั้งด้านคุณภาพ และราคาตลาด (Promising crops) ได้แก่ ทุเรียน เงาะ มังคุด สะตอ ขมิ้นชัน และพืชสมุนไพร พืชที่จะปลูกตามนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อลดพื้นที่ปลูกยางพารา ได้แก่ กาแฟ และโกโก้ พืชทางเลือกเพิ่มเติมในอนาคต คือ ไม้ มะม่วงหิมพานต์ มะพร้าว อโวคาโด และทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน และพืชเชิงอนุรักษ์ ได้แก่ ข้าว

5.3 ผลการประเมินคุณภาพที่ดิน

ใช้คู่มือการประเมินคุณภาพที่ดิน สำหรับการวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบลและระดับจังหวัด (คันสนีย์ และคำรณ, 2562) ประเมินคุณภาพที่ดิน ได้ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพและข้อจำกัดของประเภทการใช้ที่ดิน ดังนี้ (ตารางที่ 5-1)

พืชหลัก ตำบลป่าคลอก

ยางพารา

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sLA, Ko-f,rb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1), Pga-sclC, Pk-sclC, และSng-rb-sLA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1), Ntn-clC (2), Ntn-clC (3) และPk-sclD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไธรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD และKlt-clD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไธรากพืช (d) และพื้นที่ลาดชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) ข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัส (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และKlt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bu-silA, Sng-silA (1), และSng-silA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

Ko-f-sclA, Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x)

เงาะ ทุเรียน มังคุด ลางสาด

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-f,rb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Pga-sclB (1), Pga-sclC, Pk-sclC, และSng-rb-silA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1), Ntn-clC (2) และNtn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD และKlt-clD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และพื้นที่ลาดชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Pk-sclD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และ พื้นที่ลาดชัน (g) มีข้อจำกัด คือความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB ข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) ข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัส (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d)

Bu-silA, Sng-sIA (1), และSng-sIA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัด คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ko-f-sclA, Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

ป่าลุ่มน้ำมัน

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-f,rb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Pga-sclB (1), และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (1), Ntn-clC (2), Ntn-clC (3), Ntn-clD และPk-sclD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) และพื้นที่ลาดชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Pga-sclC และPk-sclC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ พื้นที่ลาดชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัส (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d)

Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และพื้นที่ลาดชัน (g)

Bu-silA, Sng-sIA (1), และSng-sIA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัด คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ko-f-sclA, Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

มะพร้าว

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-f,rb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Pga-sclB(1), และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (1), Ntn-clC (2) และNtn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และพื้นที่ลาดชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัส (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d)

Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และพื้นที่ลาดชัน (g)

Ntn-clD และPk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พื้นที่ลาดชัน (g)

Bu-silA, Sng-sIA (1), และSng-sIA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัด คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ko-f-sclA, Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ขาดออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

พืชแซม ตำบลป่าคลอก

สับปะรด

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1) และSng-rb-silA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Klt-clC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (1), Ntn-clC (2) และNtn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) และพื้นที่ลาดชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Pga-sclC และPk-sclC มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) และKo-f, rb-sclA ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัส (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clD, Ntn-clD และPk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พื้นที่ลาดชัน (g)

Bu-silA, Sng-silA (1), และSng-silA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาระไน (j)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัด คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

Ko-f-sclA, Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

กล้วย

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB(1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1) และSng-rb-silA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Klt-clC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pga-sclC และPk-sclC clC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัส (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Bu-silA และSng-lsA (1) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Tkt-silA (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และ ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัส (p) มีปริมาณต่ำ

Tkt-siLA (4) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (1), Ntn-clC (2) และ Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และพื้นที่ลาดชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-sLA (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clD, Ntn-clD และ Pk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พื้นที่ลาดชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Klt-clC และ Tkt-siLA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d)

Ko-f-sclA และ Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัด คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ko-f-sclA, Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

Tkt-siLA (1), Tkt-siLA (2) และ Tkt-rb-siLA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x)

ผักเหลียง

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-siLA, Chl-sclA, Chl-sLA, Ko-frb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1) และ Sng-rb-sLA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และ Pga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรียวัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัส (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) และพื้นที่ลาดชัน (g)

Ntn-clC (1), Ntn-clC (2), Ntn-clC (3), Pga-sclC และPk-sclC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พื้นที่ลาดชัน (g)

Bu-silA, Sng-lsA (1) และSng-sLA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

ไม่เหมาะสม (N)

Klt-clD, Ntn-clD, Pk-sclD และSC มีข้อจำกัด คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ko-f-sclA, Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ขอบออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

พริก

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sLA, Ko-frb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1) และ Sng-rb-sLA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Klt-clC, Ntn-clB, Ntn-clC (1) และNtn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pga-sclC และPk-sclC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB(2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-sLA (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) ข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Bu-silA และSng-lsA (1) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clD, Ntn-clD และPk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ko-f-sclA, Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

พริกไทย

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-frb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Pga-sclB(1), Ntn-clB และSng-rb-silA(1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (1), Ntn-clC (2), Pga-sclC และPk-sclC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) ข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d)

Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ntn-clD และPk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

Bu-silA, Ko-f-sclA, Ko-sclA, Sng-lsA (1) และSng-lsA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

ถั่วฝักยาว

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-frb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1), Pga-sclC, Pk-sclC และSng-rb-silA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB และNtn-clC (1) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) ข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-lsA (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Bu-silA, Ko-sclA, และSng-lsA (1) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อกำหนดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อกำหนด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ko-f-sclA มีข้อกำหนดเล็กน้อย คือ ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)) มีข้อกำหนด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC มีข้อกำหนดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d)

Klt-clD มีข้อกำหนดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ntn-clD และPk-sclD มีข้อกำหนดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อกำหนดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bh-nc-lsA ข้อกำหนดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

Bu-silA, Ko-f-sclA, Ko-sclA, Sng-lsA (1) และSng-lsA (2) มีข้อกำหนดรุนแรง คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อกำหนดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

Tkt-rb-silA มีข้อกำหนดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

เสาวรส

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อกำหนด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-frb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1), Pga-sclC, Pk-sclC และSng-rb-silA (1) มีข้อกำหนด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1) และ Ntn-clC (2) มีข้อกำหนดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อกำหนด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD มีข้อกำหนดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อกำหนด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pk-sclD มีข้อกำหนดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อกำหนด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อกำหนด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และ Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

ไม่เหมาะสม (N)

Bu-silA, Ko-f-sclA, Ko-sclA, Sng-lsA (1) และ Sng-lsA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพีช (o)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพีช (o) และ ดินเค็ม (x)

ไผ่

ชั้นความเหมาะสม (S1)

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-f-rb-sclA, Ko-rb-sclA, Ll-clA, Ll-clB (1), Ll-clB (2), Ntn-clB, Ntn-clC (1), Ntn-clC (2), Ntn-clC (3), Ntn-d-clB, Pga-sclB (1), Pga-sclB (2), Pga-sclC, Pk-sclC, Sng-rb-silA (1), Sng-rb-silA (2) และ Sng-rb-silA (3) ไม่มีข้อจำกัด

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

Klt-clC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d)

Klt-clD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ntn-clD และ Pk-sclD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bu-silA, Sng-lsA (1) และ Sng-lsA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพีช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

Ko-f-sclA และ Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพีช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพีช (o) และ ดินเค็ม (x)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-frb-sclA, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Pga-sclB (1), Pga-sclC, Pk-sclC และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Klt-clD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD และ Pk-sclD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB, Pga-sclB (2) และPga-sclC มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Bu-silA และSng-lsA (1) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Sng-lsA (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Klt-clC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Ko-f-sclA และKo-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o)

Tkt-silA(1), Tkt-silA(2), Tkt-silA(3) Tkt-silA(4) และ Tkt-silA(5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และ ดินเค็ม (x)

Bh-nc-lsA ข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

ข้าวโพด

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-slA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1) และSng-rb-slA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pga-sclC, Pk-sclC และPk-sclD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB และPga-sclB มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (P) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Ko-f,rb-sclA และSng-rb-lsA (3) คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1) และNtn-clD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และมีปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และมีปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และKlt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d)

Bu-silA, Sng-lsA (1) และSng-lsA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ปริมาณออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

Ko-f-sclA, Ko-sclA, Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

ถั่วลิสง

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1) และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Klt-clC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1), Ntn-clC (2), Ntn-clC (3), Pga-sclC และPk-sclC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-sIA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Ko-f,rb-sclA และSng-rb-sIA (3) คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (P) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC, Klt-clD และPk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bh-nc-sIA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

Bu-silA, Ko-f-sclA, Ko-sclA, Sng-sIA (1), Sng-sIA (2), Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และTkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

อ้อย

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1) และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Klt-clC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1), Ntn-clC (2), Ntn-clC (3), Pga-sclC และPk-sclC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Ko-f,rb-sclA และSng-rb-lsA (3) คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Bu-silA, Sng-slA (1) และSng-slA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bu-silA, Ko-f-sclA, Ko-sclA, Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

พืชเชิงอนุรักษ์

ข้าว

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

Bu-silA และKo-sclA มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ko-f-sclA มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Sng-slA (1) และSng-slA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

พืชทางเลือก

ส้มโอ

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LI-clA และ LI-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-slA, Ko-rb-sclA, Ll-clB (2), Pga-sclB (1) และSng-rb-slA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Klt-clC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1) และNtn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD และPk-sclD ข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pga-sclC และPk-sclC ข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-slA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-slA (3) คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) Ntn-clD และPk-sclD ข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Bu-silA, Sng-slA (1) และSng-slA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพีช (o)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

ไม่เหมาะสม (N)

Klt-clC และKlt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ko-f-sclA, Ko-sclA, Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพีช (o)

Bh-nc-slA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

มะม่วงหิมพานต์

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LI-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-rb-sclA, LI-clB (2), Pga-sclB (1) และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1) และNtn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD ข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pga-sclC, Pk-sclC และPk-sclD ข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-sIA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-sIA (3) คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) ข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และKlt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d)

Bu-silA, Ko-f-sclA, Ko-sclA, Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพีช (o)

Bh-nc-sIA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาระไน (j)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

อะโวคาโด

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LI-clA และ LI-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Pga-sclB(1), Pga-sclC, Pk-sclC และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1), Ntn-clC (2) และNtn-cl (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีซ (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีซ (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และ Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการซอนไครากพีซ (d)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bu-silA, Ko-f-sclA, Sng-sIA (1), Sng-sIA (2) และTkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพีซ (o)

Ko-f-sclA, Ko-sclA, Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพีซ (o)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x)

อินทพาลัม

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB(1) และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Ntn-clB, Ntn-clC (1), Ntn-clC (2), Ntn-cl (3), Pga-sclC และPk-sclC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

ไม่เหมาะสม (N)

Klt-clC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d)

Klt-clD, Ntn-clD, Pk-sclD และSC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bu-silA, Ko-f-sclA, Sng-sIA (1) และSng-sIA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

กาแฟ โกโก้

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Pga-sclB(1), Pga-sclB, Pk-sclC และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB และNtn-clC (1) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และ Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

ไม่เหมาะสม (N)

Bu-silA, Ko-f-sclA, Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) Sng-slA (1) และ Sng-slA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

พืชทางเลือก

พืชสมุนไพร ชิง

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Pga-sclB(1), Pga-sclC, Pk-sclC และ Sng-rb-slA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB และ Ntn-clC (1) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และ Pga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d)

Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ntn-clD และPk-sclD ข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Bu-silA, Sng-sIA (1) และSng-sIA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพีช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ko-f-sclA, Ko-sclA, Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพีช (o)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย (s)

พืชสมุนไพร

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1), Pga-sclC, Pk-sclC และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1) และNtn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการซอนไครากพีช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pk-sclD มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวเบสของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และ Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d)

Bu-silA, Sng-silA (1) และSng-silA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ko-f-sclA และKo-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และTkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ดินเค็ม (x) และพบจาโรไซด์ (j)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

พืชสมุนไพร ขมิ้นชัน

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1) และSng-rb-silA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pga-sclC, Ntn-clC (1) และPk-sclC มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d)

Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Ntn-clD และ Pk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bu-silA, Sng-sLA(1) และSng-sLA(2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พบจาโรไซด์ (j)

Ko-f-sclA, Ko-sclA, Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

พืชสมุนไพร กระชายเหลือง

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB(1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sLA, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Pga-sclB(1), Pga-sclC, Pk-sclC และSng-rb-sLA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1) และNtn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD และ Pk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ มีข้อจำกัด ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครกพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และ Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไครกพืช (d)

Bu-silA, Sng-silA (1) และ Sng-silA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พบจาโรไซด์ (j)

Ko-f-sclA และ Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และดินเค็ม (x)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พบจาโรไซด์ (j)

พืชสมุนไพร ตะไคร้

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1), Pga-sclC, Pk-sclC และ Sng-rb-silA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1) และ Ntn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครกพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไครกพืช (d) และสภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Pk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และ Pga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ มีข้อจำกัด ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Bu-silA, Sng-slA (1) และ Sng-slA (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และ Klt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พบจาโรไซด์ (j)

Ko-f-sclA และ Ko-sclA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA (5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o) และดินเค็ม (x)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พบจาโรไซด์ (j)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

พืชสมุนไพร ฟ้าทะลายโจร

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-silA, Klt-clC, Klt-clD, Ko-rb-sclA, LL-clB(2), Ntn-clB, Ntn-clC (1), Ntn-clD, Pga-sclB (1), Pga-sclC, Pk-sclC, Sng-rb-silA (1) และ SC มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (2), Ntn-d-clB และ Pga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ มีข้อจำกัด ความอึดตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไชรากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอึดตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Bu-silA, Sng-sIA (1) และSng-sIA (2) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พบจาโรไซด์ (j)

Ko-f-sclA, Ko-sclA, Tkt-silA(1), Tkt-silA(2), Tkt-silA(3) Tkt-silA(4) และTkt-silA(5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

พืชสมุนไพร ไพล

ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)

LL-clA และ LL-clB (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) มีปริมาณต่ำ

Bu-rb-silA, Chl-sclA, Chl-sIA, Ko-rb-sclA, LL-clB (2), Pga-sclB (1), Pga-sclC, Pk-sclC และSng-rb-sIA (1) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clB, Ntn-clC (1) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) มีปริมาณต่ำ

Ntn-d-clB และPga-sclB (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (2) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และอินทรีย์วัตถุ (m) มีปริมาณต่ำ

Sng-rb-lsA (3) คือ มีข้อจำกัด ความอิ่มตัวของดินบน (b) และความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) และฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) มีปริมาณต่ำ

Ntn-clC (3) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d)) มีข้อจำกัด คือ ความอิ่มตัวของดินบน (b) ความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนของดินบน (c) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (p) และปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (k) มีปริมาณต่ำ

ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)

Klt-clC และKlt-clD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความลึกในการขนไครากพืช (d)

Ntn-clD และPk-sclD มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Bu-silA, Sng-sIA (1) และSng-sIA (2) มีข้อจำกัดเล็กน้อย คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

ไม่เหมาะสม (N)

SC มีข้อจำกัดรุนแรง คือ สภาพพื้นที่สูงชัน (g)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พบจาโรไซด์ (j)

Ko-f-sclA , Ko-sclA, Tkt-silA (1), Tkt-silA (2), Tkt-silA (3) Tkt-silA (4) และ Tkt-silA

(5) มีข้อจำกัดรุนแรง คือ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)

Tkt-rb-silA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ พบจาโรไซด์ (j)

Bh-nc-lsA มีข้อจำกัดรุนแรง คือ เนื้อดินบนเป็นทราย(s)

ตารางที่ 5-1 ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพของดิน พืชหลัก ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

หน่วยแผนที่ดิน	ยางพารา	เงาะ ทุเรียน มังคุด ลองกอง	ปาล์มน้ำมัน	มะพร้าว
Bh-nc-lsA	Ns	Ns	S3s	S3s
Bu-rb-silA	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Bu-silA	S3o	S3o	S3o	S3o
Chl-sclA	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Chl-sIA	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Klt-clC	S3d	S3d	S3d	S3d
Klt-clD	S3d	S2bcdg	S3dg	S3dg
Ko-f,rb-sclA	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Ko-f-sclA	No	No	No	No
Ko-rb-sclA	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Ko-sclA	No	No	No	No
Ll-clA	S2b	S2b	S2b	S2b
Ll-clB(1)	S2b	S2b	S2b	S2b
Ll-clB(2)	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Ntn-clB	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bcd
Ntn-clC(1)	S2bcd	S2bcd	S2bcdg	S2bcdg
Ntn-clC(2)	S2bcd	S2bcd	S2bcdg	S2bcdg
Ntn-clC(3)	S2bcd	S2bcd	S2bcdg	S2bcdg
Ntn-clD	S2bcdg	S2bcdg	S2bcdg	S3g
Ntn-d-clB	S2bck	S2bckd	S2bck	S2bck
Pga-sclB(1)	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Pga-sclB(2)	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck
Pga-sclC	S2bc	S2bc	S2bcg	S2bcg
Pk-sclC	S2bc	S2bc	S2bcg	S2bcg
Pk-sclD	S2bcd	S2bcg	S2bcdg	S3g
Sng-rb-sIA(1)	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Sng-rb-sIA(2)	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm
Sng-rb-sIA(3)	S2bcp	S2bcp	S2bcp	S2bcp

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 5-1 ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพของดิน พืชหลัก ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

หน่วยแผนที่ดิน	ยางพารา	เงาะ ทุเรียน มังคุด ลองกอง	ปาล์มน้ำมัน	มะพร้าว
Sng-sIA(1)	S3o	S3o	S3o	S3o
Sng-sIA(2)	S3o	S3o	S3o	S3o
Tkt-rb-silA	Nx	S3x	S3jx	S3xj
Tkt-silA(1)	No	Nox	No	No
Tkt-silA(2)	Nox	Nox	No	No
Tkt-silA(3)	Nox	Nox	No	No
Tkt-silA(4)	Nox	Nox	No	No
Tkt-silA(5)	Nox	Nox	No	No
zSC	S3g	Ng	Ng	Ng

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 5-2 ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพของดิน พืชแซม ตำบลปากคลอง อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี

หน่วยแผนที่ดิน	สับปะรด	กล้วย	ผักเหมียง	พริก	พริกไทย	ถั่วฝักยาว	เสาวรส	ไผ่	ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	ข้าวโพด	ถั่วลิสง	อ้อย
Bh-nc-lsA	S3s	Ns	S3s	Ns	Ns	Ns	Ns	S2s	S3s	Ns	S3s	Ns
Bu-rb-silA	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S1	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Bu-silA	S3o	S2bco	S3o	S2bco	No	S2bco	No	S3o	S2bco	S3o	No	S3o
Chl-sclA	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S1	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Chl-slA	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S1	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Klt-clC	S2bcdg	S3d	S3dg	S2bcd	S3d	S3d	S3d	S2d	S2bcd	S3d	S2bcdg	S2bcdg
Klt-clD	S3g	S3bg	Ng	S3g	S3dg	S3dg	S3d	S2dg	S2bcdg	S3d	S3g	S3g
Ko-f,rb-sclA	S2bcp	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S1	S2bc	S2bcp	S2bcp	S2bcp
Ko-f-sclA	No	S3o	No	S3o	No	S2bcpo	No	No	S3o	No	No	No
Ko-rb-sclA	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S1	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Ko-sclA	No	S3o	No	S3o	No	S2bco	No	No	S3o	No	No	No
Ll-clA	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S1	S2b	S2b	S2b	S2b
Ll-clB(1)	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S1	S2b	S2b	S2b	S2b
Ll-clB(2)	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S1	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Ntn-clB	S2dbc	S2	S2bcd	S2bcd	S2bc	S2bcd	S2bcd	S1	S2dbc	S2dbc	S2dbc	S2dbc
Ntn-clC(1)	S2bcg	S2bcpkg	S3g	S2bcd	S2bcg	S2bcd	S2bcd	S1	S2bc	S2dbc	S2bcg	S2bcg
Ntn-clC(2)	S2bcg	S2bcpkg	S3g	S2bcd	S2bcg	S2bcd	S2bcd	S1	S2bc	S2dbck	S2bcg	S2bcg
Ntn-clC(3)	S2bcg	S2bcpkg	S3g	S2bcpkg	S2bcpkg	S2bcpkg	S2bcpkg	S1	S2bc	S2dbcpk	S2bcg	S2bcg
Ntn-clD	S3g	S3bg	Ng	S3g	S3g	S3g	S2bcdg	S2g	S2bcg	S2dbc	S3g	S3g

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 5-2 ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพของดิน พืชแซม ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

หน่วยแผนที่ดิน	สับประต	กล้วย	ผักเหมียง	พริก	พริกไทย	ถั่วฝักยาว	เสาวรส	ไผ่	ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	ข้าวโพด	ถั่วลิสง	อ้อย
Ntn-clD	S3g	S3bg	Ng	S3g	S3g	S3g	S2bcdg	S2g	S2bcg	S2dbc	S3g	S3g
Ntn-d-clB	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S1	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck
Pga-sclB(1)	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S1	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Pga-sclB(2)	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S1	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck
Pga-sclC	S2bcg	S2bcg	S3g	S2bcg	S2bcg	S2bc	S2bc	S1	S2bck	S2bcg	S2bcg	S2bcg
Pk-sclC	S2bcg	S2bcg	S3g	S2bcg	S2bcg	S2bc	S2bc	S1	S2bc	S2bcg	S2bcg	S2bcg
Pk-sclD	S3g	S3bg	Ng	S3g	S3g	S3g	S2bcg	S2g	S2bcg	S2bcg	S3g	S3g
Sng-rb-sIA(1)	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S1	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Sng-rb-sIA(2)	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S1	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm
Sng-rb-sIA(3)	S2bcp	S2bcp	S2bcp	S2bcmp	S2bcmp	S2bcmp	S2bcp	S1	S2bcp	S2bcp	S2bcp	S2bcp
Sng-sIA(1)	S3o	S2bco	S3o	S2bco	No	S2bco	No	S3o	S2bco	S3o	No	S3o
Sng-sIA(2)	S3o	S2bcpo	S3o	S2bcko	No	S2bcko	No	S3o	S2bcpo	S3o	No	S3o
Tkt-rb-silA	Nx	Nx	S3x	Nxj	Nxj	Nxj	S3xj	Nxj	S3xj	Nxj	Nxj	Nxj
Tkt-silA(1)	No	Nx	No	S3xo	Nox	Nxo	Nox	Nox	S3ox	No	No	No
Tkt-silA(2)	No	Nx	No	S3xo	Nox	Nxo	Nox	Nox	S3ox	No	No	No
Tkt-silA(3)	No	S2bcd	No	S3xo	Nox	Nxo	Nox	Nox	S3ox	No	No	No
Tkt-silA(4)	No	S2bcpkd	No	S3xo	Nox	Nxo	Nox	Nox	S3ox	No	No	No
Tkt-silA(5)	No	S3d	No	S3xo	Nox	Nxo	Nox	S2d	S3ox	No	No	No
zSC	Ng	Ng	Ng	Ng	Ng	Ng	S3g	S3g	Ng	Ng	Ng	Ng

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 5-3 ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพของดิน พืชอนุรักษ์ และพืชทางเลือก ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

หน่วยแผนที่ดิน	ข้าว	ส้มโอ	มะม่วง หิมพานต์	อะโวคา โด	อินทผลั ม	กาแฟ โกโก้	ชิง	ชา	ขมิ้นชัน	กระชาย เหลือง	ตะไคร้	ฟ้า ทะลาย โจร	ไพล
Bh-nc-lsA	No	Ns	S3s	Ns	S2bcs	Ns	Ns	Ns	Ns	S2bco	Ns	Ns	Ns
Bu-rb-silA	No	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Bu-silA	S2bc	S3o	S3o	No	No	No	S3o	S3o	S3o	S3o	S2bco	S3o	S3o
Chl-sclA	No	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Chl-sIA	No	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Klt-clC	No	Nd	S3d	S3d	Nd	S3d	S3d	S3d	S3d	S3d	S3d	S2bc	S3d
Klt-clD	No	Nd	S3d	S3d	Ng	S3d	S3dg	S3d	S3dg	S3d	S3d	S2bc	S3d
Ko-f,rb-sclA	No	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Ko-f-sclA	S2bc p	No	S3o	No	No	No	No	No	No	No	No	No	No
Ko-rb-sclA	No	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Ko-sclA	S2bc	No	S3o	No	No	No	No	No	No	No	No	No	No
LL-clA	No	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b
LL-clB(1)	No	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b	S2b
LL-clB(2)	No	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Ntn-clB	No	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bc	S2bcd
Ntn-clC(1)	No	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S3g	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bcg	S2bcd	S2bcd	S2bc	S2bcd
Ntn-clC(2)	No	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S3g	S2bcd	S2bcd	S2bcd	S2bckg	S2bcd	S2bcd	S2bck	S2bcd

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

Ntn-clC(3)	No	S2bcpk d	S2bcpk d	S2bcd	S3g	S2bcpkd	S2bcpk d	S2bcpk d	S2bcpk g	S2bcpk d	S2bcpk d	S2bcpk	S2bcpk d
------------	----	-------------	-------------	-------	-----	---------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------	-------------

ตารางที่ 5-3 ชั้นความเหมาะสมทางกายภาพของดิน พืชอนุรักษ์ และพืชทางเลือก ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

หน่วยแผนที่ดิน	ข้าว	ส้มโอ	มะม่วง หิม พานต์	อะโวคา โด	อินทผลั ม	กาแฟ โกโก้	ชิง	ชำ	ขมิ้นชัน	กระชาย เหลือง	ตะไคร้	ฟ้าทะลาย โจร	ไพล
Ntn-clD	No	S2bcd g	S2bcdg	S2bcdg	Ng	S2bcdg	S3g	S2bcdg	S3g	S2bcg	S2bcdg	S2bc	S3g
Ntn-d-clB	No	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck
Pga-sclB(1)	No	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Pga-sclB(2)	No	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck	S2bck
Pga-sclC	No	S2bcg	S2bcg	S2bc	S3g	S2bc	S2bc	S2bc	S2bcg	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Pk-sclC	No	S2bcg	S2bcg	S2bc	S3g	S2bc	S2bc	S2bc	S2bcg	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Pk-sclD	No	S2bcd g	S2bcg	S2bcg	Ng	S2bcg	S3g	S2bcg	S3g	S2bcg	S2bcg	S2bc	S3g
Sng-rb-sIA(1)	No	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc	S2bc
Sng-rb-sIA(2)	No	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm	S2bcm
Sng-rb-sIA(3)	No	S2bcp	S2bcp	S2bcp	S2bcp	S2bcp	S2bcp	S2bcm p	S2bcm p	S2bcmp	S2bcm p	S2bcmp	S2bcm p
Sng-sIA(1)	S3s	S3o	S3o	No	No	No	S3o	S3o	S3o	S3o	S2bco	S3o	S3o
Sng-sIA(2)	S3s	S3o	S3o	No	No	No	S3o	S3o	S3o	S3o	S2bco	S3o	S3o
Tkt-rb-sIA	No	S3xj	3xj	Nxj	Nxj	Nxj	Nxj	Nxj	Nj	Nxj	Nj	Nj	Nj

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

Tkt-silA(1)	Nx	No	S3o	Nx	Nox	No	No	Nox	No	Nox	Nox	No	No
Tkt-silA(2)	Nx	No	S3o	Nx	Nox	No	No	Nox	No	Nox	Nox	No	No
Tkt-silA(3)	Nx	No	S3o	Nx	Nox	No	No	Nox	No	Nox	Nox	No	No
Tkt-silA(4)	Nx	No	S3o	Nx	Nox	No	No	Nox	No	Nox	Nox	No	No
Tkt-silA(5)	Nx	No	S3o	No	No	No	No	Nox	No	Nox	Nox	No	No
zSC	Ng	Ng	Ng	Ng	Ng	s3g	Ng	Ng	Ng	Ng	Ng	S2bc	Ng

- หมายเหตุ :
1. คำอธิบายชุดดินดูจากตารางหน่วยแผนที่ดิน ตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต
 2. ระดับชั้นความเหมาะสม
 3. ข้อจำกัดในการประเมินคุณภาพที่ดิน

ชั้นความเหมาะสม

S1: เหมาะสม

S2: เหมาะสมปานกลาง

S3: เหมาะสมเล็กน้อย

N: ไม่เหมาะสม

ข้อจำกัดในการประเมินคุณภาพที่ดิน

o = การระบายน้ำ

b = ความอึดตัวด้วยต่าง

m = ปริมาณอินทรีย์วัตถุ

k = ปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์

d = การหยั่งรากลึกของรากพืช

j = จาโรไซด์

X = ความเค็ม

c = ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก

p = ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์

a = ปฏิกริยาของดิน

g = ความลาดชัน

บทที่ 6 แผนการใช้ที่ดิน

บทที่ 6

แผนการใช้ที่ดิน

6.1 ปรัชญาในการจัดทำแผนการใช้ที่ดินตำบล

6.1.1 น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำรัส ชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทย มานับตั้งแต่ ปี 2517 เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำรงชีวิต โดยยึดหลักความพอเหมาะพอดี ความมีเหตุผล และความไม่ประมาทได้ทรงเตือนล่วงหน้า ให้มีความระมัดระวังในการพัฒนาประเทศให้มีความสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ด้วยการพัฒนาอย่าง “เป็นลำดับขั้น” โดยได้ทรงมีปฐมพระราชดำรัสว่าด้วยเศรษฐกิจพอเพียง ความว่า

“การพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้นเริ่มด้วยการสร้างพื้นฐาน คือ ความมีกินมีใช้ของประชาชนก่อนด้วยวิธีการที่ประหยัดระมัดระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคงพอควรแล้ว จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญขั้นสูงขึ้นไปตามลำดับต่อไปด้วยความรอบครอบระมัดระวัง และประหยัดนั้น เพื่อป้องกันความผิดพลาด ล้มเหลวและเพื่อบรรลุผลสำเร็จได้อย่างแน่นอนบริบูรณ์” (พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 29 กรกฎาคม 2517)

“เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็ม ที่ถูกตอกรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำ” (พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (จากวารสารชัยพัฒนา ประจำเดือน สิงหาคม 2542)

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มาเป็นแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเพื่อนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

6.1.2 การวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบลต้องใช้หลักการอุปสงค์นำอุปทาน ให้เกษตรกรเป็นศูนย์กลาง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน (Participatory Rural Appraisal: PRA)

6.1.3 ลำดับความสำคัญของพืชที่จะกำหนดไว้ในแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ดังนี้

- 1) GI crops (Geographic Indication crops) พืชที่มีข้อบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่รับรองโดยประชาคมยุโรป (EU)
- 2) Distinct crops พืชที่มีคุณภาพระดับพรีเมียม แต่ยังไม่ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากประชาคมยุโรป (EU)
- 3) Signature crops พืชอัตลักษณ์ของพื้นที่

4) Promising crops พืชที่มีอนาคตทั้งด้านคุณภาพและราคาตลาด

6.1.4 การวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบลต้องคงไว้เพื่อการผลิตทางการเกษตร เป็นไปตามศักยภาพของที่ดิน ภายใต้การจัดการดิน และระบบอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสม เพื่อป้องกันความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ รวมทั้งสิ่งแวดล้อม

6.2 นโยบายแห่งรัฐ ในการกำหนดแผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

การวางแผนการใช้ที่ดินเป็นกระบวนการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ตัดสินใจในการกำหนดรูปแบบหรือกิจกรรมการใช้ที่ดินที่เหมาะสมไว้ล่วงหน้า โดยมีพื้นฐานจากศักยภาพการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรดินตามธรรมชาติ สภาพเศรษฐกิจและสังคม สิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีการใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด การวางแผนการใช้ที่ดินมิได้สิ้นสุดลงในขั้นตอนการตัดสินใจว่าที่ดินจะทำอะไรดีที่สุด แต่จะต้องรวมถึงการจัดทำมาตรการทุกด้านในการใช้ที่ดินเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการใช้ที่ดินนั้น จำเป็นต้องระบุถึง นโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ และแผนด้านต่างๆ ตลอดจนมาตรการ กิจกรรม โครงการ แผนงาน ที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่ ซึ่งจะทำให้บรรลุถึงความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

ตารางที่ 6-1 นโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ และแผนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

ลำดับ ที่	นโยบายแห่งรัฐ/ยุทธศาสตร์/ แผนด้านต่างๆ	รายละเอียด
1	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560	มาตรา 72 (1) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพ ของพื้นที่และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน
2	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม
3	แผนการปฏิรูปประเทศด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (ทรัพยากรทางบก)	ประเด็นย่อยที่ 2.1 จัดทำแผนการใช้ที่ดินของชาติทั้งระบบให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ ประเด็นย่อยที่ 2.2 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม
4	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560- 2564)	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้ อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อหลักการพัฒนา อย่างยั่งยืน
5	นโยบายและแผนการบริหาร จัดการที่ดินและทรัพยากรดิน ของประเทศ (พ.ศ. 2560-2579)	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านใช้ที่ดินและทรัพยากรดินเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน
6	แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. 2561-2565) (ฉบับทบทวน)	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคการเกษตรและ อุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมี สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ตารางที่ 6-1 นโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ และแผนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแผนการใช้ที่ดิน ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

ลำดับ ที่	นโยบายแห่งรัฐ/ยุทธศาสตร์/ แผนด้านต่างๆ	รายละเอียด
7	แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี (พ.ศ. 2561 - 2564)	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ 6 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ และแผนด้านต่างๆ ดังกล่าว มีรายละเอียด ดังนี้

6.2.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 “มาตรา 72 (1) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน” ซึ่งสอดคล้องและเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน ด้านวางแผนการใช้ที่ดิน ดังนี้

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2557 กำหนดให้กรมพัฒนาที่ดินมีภารกิจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและวางแผนการใช้ที่ดินในพื้นที่เกษตรกรรม โดยให้อำนาจหน้าที่ ดังนี้

“ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ และจำแนกดิน เพื่อกำหนดนโยบายและวางแผนการใช้ที่ดินการกำหนดบริเวณการใช้ที่ดิน”

6.2.2 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ มียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน และการวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นที่สอดคล้องและเชื่อมโยง คือ

การเกษตรสร้างมูลค่า เน้นเกษตรคุณภาพสูง และขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณ มูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อผลิตสินค้าเกษตรที่ได้การรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เกษตรปลอดภัย เน้นผลิตสินค้าเกษตรที่สอดคล้องกับมาตรฐานความปลอดภัย มุ่งสู่การเลิกใช้สารเคมีในภาคการเกษตร เพิ่มพื้นที่และปริมาณการเกษตรอินทรีย์ในระยะต่อไป สนับสนุนการตลาดแก่เกษตรกรที่ต้องการทำเกษตรอินทรีย์

2) ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีการพัฒนาที่สร้างความเจริญด้านรายได้ คุณภาพชีวิต โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประเด็นที่สอดคล้องและเชื่อมโยง คือ

2.1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดยดำเนินการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

2.2) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีทางการเกษตร

2.3) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการพัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณคุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร โดยจัดการทรัพยากรทางการเกษตรและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรแบบบูรณาการ เน้นเกษตรอาหารมูลค่าสูง เพิ่มพื้นที่เกษตรผสมผสาน จัดเขตการเกษตร

6.2.3 แผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีประเด็นการปฏิรูปที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน และการวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล คือ ทรัพยากรทางบก ประเด็นการปฏิรูปที่ 2 ทรัพยากรดิน ประกอบด้วยประเด็นย่อย 2 ประเด็น ดังนี้

1) จัดทำแผนการใช้ที่ดินของชาติทั้งระบบให้สอดคล้องและเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นย่อย 2 ประเด็นนี้ มีเป้าหมายให้ที่ดินการเกษตรมีความสมบูรณ์และมีการใช้ที่ดินที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6.2.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็น 5 ปีแรกของการขับเคลื่อน และใช้เป็นเครื่องมือหรือกลไกที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ไปสู่การปฏิบัติ แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน และการวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนาภาคการเกษตรและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ ดังนี้

1.1) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยดำเนินการคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพไว้เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรที่มั่นคง รวมทั้งการกำหนดเขตการใช้พื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสม สนับสนุนให้ทำการเกษตรที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ และความต้องการของตลาดในพื้นที่ เร่งฟื้นฟูและปรับปรุงบำรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์ การฟื้นฟูพื้นที่น้ำร้าง

1.2) ยกระดับและส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ ขยายผลผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

1.3) ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตสินค้าให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด

1.4) ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ควบคุมการใช้สารเคมี การเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

2) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนาภาคการเกษตรและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ คือ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการสนับสนุนการปรับเปลี่ยนการผลิตพืชเชิงเดี่ยวไปสู่เกษตรกรรมที่ยั่งยืน เช่น เกษตรธรรมชาติ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่

สนับสนุนการพัฒนาปุ๋ยอินทรีย์ การใช้วัสดุอินทรีย์และการใช้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพแทนการใช้สารเคมีทางการเกษตร

6.2.5 นโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ (พ.ศ. 2560-2579) ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน และการวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านใช้ที่ดินและทรัพยากรดินเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมกับศักยภาพของที่ดิน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติ และความมั่นคงของประเทศ มีเป้าหมาย ดังนี้

- 1.1) ที่ดินที่มีการใช้ประโยชน์ไม่เหมาะสมกับศักยภาพและสมรรถนะของที่ดินลดลง
- 1.2) ที่ดินที่ถูกทิ้งร้างหรือไม่ได้ใช้ประโยชน์ลดลง
- 1.3) ที่ดินมีปัญหาได้รับการฟื้นฟูคุณภาพ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมกับ

สมรรถนะของดินและสภาพของที่ดิน

- 1.4) พื้นที่เกษตรกรรมที่มีการทำการเกษตรตามแนวทางเกษตรอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น

โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 2.1 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐและเอกชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.1.1 วางแผนกำหนดเป้าหมาย และสัดส่วนของการใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศ ให้มีความเหมาะสมอย่างเป็นระบบ ตามศักยภาพของที่ดินและสมรรถนะของดิน โดยครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ

2.1.3 กำหนดเขตและมาตรการการใช้ประโยชน์ที่ดิน ทั้งในระดับประเทศ ระดับลุ่มน้ำ และระดับจังหวัด ให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน

กลยุทธ์ที่ 2.2 การเสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรกรรมให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพื่อสร้างความมั่นคง

2.2.2 พัฒนาศักยภาพพื้นที่เกษตรกรรม ในการเพิ่มปริมาณผลผลิตและลดต้นทุน โดยอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม

2.2.3 ส่งเสริม สนับสนุน การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตจากพืชเชิงเดี่ยวไปสู่วิถีเกษตรกรรมยั่งยืน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เกื้อกูลกับระบบนิเวศและสอดคล้องกับการอนุรักษ์ดินและน้ำ

2.2.4 ฟื้นฟู ปรับปรุง คุณภาพดินที่เสื่อมโทรม ขาดความอุดมสมบูรณ์ และแก้ไขปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยในการทำการเกษตร และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร

2.2.5 คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพ และขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น เพื่อให้เป็นฐานการผลิตการเกษตรที่ยั่งยืน

- 1) ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน มีเป้าหมาย ดังนี้
 - 2.1) เมืองจัดการจัดการที่ดินและทรัพยากรดินที่มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ
 - 2.2) มีกลไก เครื่องมือ องค์ความรู้ที่สนับสนุนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินโดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 4.1 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินให้มีประสิทธิภาพ

4.1.1 จัดตั้งองค์กรระดับนโยบาย ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ประสานและบูรณาการ การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินในภาพรวมของประเทศให้มีเอกภาพ สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

4.1.2 พัฒนาศักยภาพของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับที่ดินและทรัพยากรดิน เพื่อขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินไปสู่การปฏิบัติ

4.1.3 ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน ของภาคีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาเครื่องมือ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นธรรม

4.2.3 เร่งรัด พัฒนาระบบฐานข้อมูลที่ดินและทรัพยากรดิน การจัดทำแผนที่กำหนดแนวเขต ที่ดินของรัฐ โดยมีกฎหมายรองรับ

6.2.6 แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี (พ.ศ. 2561-2565) (ฉบับทบทวน)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

“เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข”

แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2561 - 2565 (ฉบับทบทวน) ได้สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการทางเศรษฐกิจไว้ดังนี้

ปัญหาที่พบเป็นผลอันเนื่องมาจากราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำอย่างต่อเนื่องผลผลิตต่ำ อีกทั้งไม่ได้มาตรฐาน ประกอบกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน

ความต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ ประกอบด้วย

ด้านองค์ความรู้ ในการประกอบอาชีพเพื่อลดต้นทุน เช่น อบรมการผสมปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน

ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตภาพ ลดการใช้สารเคมี ส่งผลให้ลดต้นทุนการผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล

ให้เกษตรกรรายย่อยปรับระบบการผลิตเป็นเกษตรผสมผสาน หรือเกษตรทฤษฎีใหม่ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การก่อสร้างตลาดกลางเพื่อรวบรวมและกระจายผลผลิตทางการเกษตรรวม ทั้งเพิ่มอำนาจต่อรอง

ด้านการท่องเที่ยว พัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับการท่องเที่ยว รวมทั้งก่อสร้างศูนย์จำหน่ายสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จากชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เสริม นอกเหนือจากการทำการเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลัก

แผนพัฒนาจังหวัดสุโขทัย ดังกล่าว มีเป้าประสงค์ต้องการเพิ่มศักยภาพพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตร มีฐานทรัพยากรธรรมชาติและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน มียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน และการวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม ซึ่งมีเป้าประสงค์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของยางพาราและปาล์มน้ำมันให้สูงขึ้น และสินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยระดับมาตรฐาน โดยพัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิตการแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขัน ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ซึ่งมีเป้าประสงค์ให้พื้นที่ป่ายังคงความอุดมสมบูรณ์และมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ชุมชนเสี่ยงภัยมีความพร้อมในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่นปี พ.ศ. 2561-2564 องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง “บ้านเมืองสะอาดน่าอยู่ ผู้คนสามัคคีมีคุณธรรม เน้นกิจกรรมกีฬาและการศึกษา การเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

แผนพัฒนาท้องถิ่นปี องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ดังกล่าว มีเป้าประสงค์ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม มียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน และการวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยส่งเสริมการพัฒนาอาชีพเพื่อพัฒนารายได้ ซึ่งผลการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นปี พ.ศ. 2561-2564 ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง (2559) พบว่าเกษตรกรมีการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรแต่ละหมู่บ้าน เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของเกษตรกรในพื้นที่ แต่การรวมกลุ่มบางพื้นที่ยังไม่เข้มแข็งและยั่งยืน ทำให้ไม่มีการแลกเปลี่ยนความรู้ในการปรับปรุงผลผลิต ส่งผลให้ผลผลิตต่ำ แต่เกษตรกรยังมีแหล่งเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพมากขึ้นทั้งจากกองทุนหมู่บ้าน โครงการธนาคารประชาชน โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ยังมีความเสี่ยงจากสถานะเศรษฐกิจระดับประเทศ และระดับภูมิภาคส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า อนุรักษ์ ฟื้นฟู สร้างจิตสำนึกและห่วงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ตลอดจนส่งเสริมกิจกรรมเพื่อการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งผลการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นปี พ.ศ. 2561-2564 ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง (2559) พบว่าตำบลปากคลองมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ที่อุดมสมบูรณ์

เป็นต้นกำเนิดของลำคลอง ห้วย และน้ำตกต่างๆ สภาพแวดล้อมยังมีสภาพดี รัฐบาล มีนโยบายและให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึง การป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการวางแผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจนเป็นระบบ ประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.3 แผนการใช้ที่ดิน

ผลการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ สภาพเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนนโยบายของรัฐหลายด้านที่เกี่ยวข้อง พบว่าการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรในพื้นที่ลุ่มน้ำมีปัญหา จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขโดยหลักการของการจัดการทรัพยากร สอดคล้องกับแนวคิดในการจัดการลุ่มน้ำ เพื่อให้การใช้ทรัพยากรต่างๆมีประสิทธิภาพ มีความสมดุล ยั่งยืน และเพียงพอในอนาคต ซึ่งจำเป็นต้องเสนอแนวทางการใช้ที่ดินในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดเขตการใช้ที่ดิน เพื่อการใช้ประโยชน์ประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมในลักษณะการอนุรักษ์และการพัฒนาผสมผสานกันไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยข้อมูลทางด้านคุณภาพพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติ และการจัดการพร้อมกับปัจจัยทางด้านนโยบายในการจัดการลุ่มน้ำ และนโยบายของรัฐในส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้องหลายด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม อุตสาหกรรม การพัฒนาเมือง และทรัพยากรธรรมชาติ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถกำหนดแผนการใช้ที่ดิน ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต เพื่อนำมาพัฒนากิจกรรมหรือโครงการให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ โดยใช้วัฏกรรมของกรมพัฒนาที่ดิน ในการจัดการดิน การอนุรักษ์ดินและน้ำได้ ดังนี้

6.3.1 เขตพื้นที่ป่าไม้ เนื้อที่ 20,390 ไร่ หรือร้อยละ 51.76 ของเนื้อที่ตำบล

กำหนดพื้นที่ไว้เพื่อการอนุรักษ์ป้องกัน พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทั้งที่เป็นพื้นที่ป่าที่เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร และอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพสิ่งแวดล้อมไว้อย่างเข้มงวด ลักษณะขอบเขตส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ต้นน้ำอยู่ในตำแหน่งที่สูงที่สุดทางด้านทิศตะวันตกของพื้นที่ตำบล และเป็นเขตพื้นที่ที่เป็นป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย และมติคณะรัฐมนตรี พื้นที่ส่วนนี้มีความสำคัญที่สุดจำเป็นต้องกำหนดเขตไว้เพื่อการอนุรักษ์เปรียบเสมือนเป็นหลังคาของลุ่มน้ำ เพราะการกระทำใดๆ ในพื้นที่เขตนี้จะมีผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อพื้นที่การพัฒนาการผลิตและคุณภาพของลุ่มน้ำตอนล่างโดยรวมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของแนวทางการดำเนินงาน มาตรการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรในเขตป่าไม้ตามกฎหมาย และมติคณะรัฐมนตรี นโยบาย แผนพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรป่าไม้แล้ว แบ่งเขตพื้นที่ป่าไม้ออกเป็น 2 เขต คือ

เขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เนื้อที่ 10,807 ไร่ หรือร้อยละ 27.28 ของเนื้อที่ตำบล พื้นที่ในเขตนี้เน้นการรักษา พันธุ์สัตว์ป่าที่หายาก ตลอดจนการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ สภาพป่าเป็นป่าสมบูรณ์ ป่ารอสภาพพื้นฟู ตลอดจนพื้นที่ทำการเกษตร

กำหนดไว้เพื่อเป็นการคุ้มครองป้องกันทรัพยากรธรรมชาติโดยให้รักษาสภาพป่าสมบูรณ์ของชาติที่เหลืออยู่อย่างเข้มงวดตลอดจนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พืชพันธุ์ และสัตว์ป่าที่มีคุณค่าหายาก พื้นที่เขตนี้สภาพทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่ป่าธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังสมบูรณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเขตห้ามล่าสัตว์เขาพระแทว พื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (โซน C) ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ลุ่ม

น้ำชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 เขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์กำหนดไว้เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี พื้นที่ส่วนนี้จำเป็นต้องมีมาตรการด้านการอนุรักษ์ที่เข้มงวด เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สังคมในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในส่วนนี้ จะส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมของที่ดินอย่างรวดเร็วมาก โดยเฉพาะการสูญเสียหน้าดินจากการชะล้างพังทลายที่รุนแรง ทำให้มีปริมาณตะกอนเพิ่มมากขึ้นมีผลเสียต่อคุณภาพของน้ำ ส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆได้ ปัจจุบันมีพื้นที่บางส่วนถูกบุกรุกทำลายบ้างแต่ไม่มากนัก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีแนวทางจัดการและมาตรการอนุรักษ์ที่เข้มงวด จริงจังและต่อเนื่องดังนี้ แบ่งเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ออกเป็น 2 เขตย่อย คือ

เขตคุ้มครองสภาพป่า เนื้อที่ 7,753 ไร่ หรือร้อยละ 19.48 ของเนื้อที่ตำบล สภาพป่าในปัจจุบันเป็นป่าไม่ผลัดใบสมบูรณ์ ป่าผลัดใบสมบูรณ์ และป่าชายเลน กำหนดไว้เพื่อเป็นการคุ้มครองป้องกันทรัพยากรธรรมชาติโดยให้รักษาสภาพป่าสมบูรณ์ของชาติที่เหลืออยู่อย่างเข้มงวดตลอดจนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พืชพันธุ์ และสัตว์ป่าที่มีคุณค่าหายาก พื้นที่เขตนี้สภาพทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่ป่าธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังสมบูรณ์ ส่วนใหญ่เป็นเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี พื้นที่ส่วนนี้จำเป็นต้องมีมาตรการด้านการอนุรักษ์ที่เข้มงวด เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สังคมในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในส่วนนี้ จะส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมของที่ดินอย่างรวดเร็วมาก โดยเฉพาะการสูญเสียหน้าดินจากการชะล้างพังทลายที่รุนแรง ทำให้มีปริมาณตะกอนเพิ่มมากขึ้นมีผลเสียต่อคุณภาพของน้ำ ส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆได้ ปัจจุบันมีพื้นที่บางส่วนถูกบุกรุกทำลายบ้างแต่ไม่มากนัก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีแนวทางจัดการและมาตรการอนุรักษ์ที่เข้มงวด จริงจังและต่อเนื่องดังนี้

การจัดการ

- 1.1 ป้องกันและคุ้มครองพื้นที่ป่าไม้ที่เหลือให้คงอยู่และยั่งยืนอย่างเข้มงวด
- 1.2 ในกรณีที่มีการลักลอบหรือบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ ให้ดำเนินการป้องกันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าอย่างเข้มงวด และมีผลการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ดำเนินการ กับผู้บุกรุกอย่างเด็ดขาด เร่งรัดการจับกุมผู้บุกรุกป่าไม้ โดยจัดลำดับความเร่งด่วนกับผู้บุกรุกรายใหญ่ เป็นลำดับแรก แล้วดำเนินการกับรายอื่นๆ ต่อไป เร่งดำเนินการปลูกป่าทดแทนอย่างรวดเร็ว โดยกำหนดพันธุ์ไม้ที่เหมาะสม
- 1.3 จำแนกพื้นที่ที่มีความเสี่ยง ล่อแหลมต่อการลักลอบหรือบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อกำหนดและจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่เป้าหมายในการตรวจสอบ
- 1.4 นำเทคโนโลยีที่เหมาะสม และทันสมัยมาใช้ ป้องกัน การลักลอบหรือบุกรุกพื้นที่ป่าไม้
- 1.5 จัดทำแนวเขตที่ดินป่าอนุรักษ์ให้ชัดเจนและยั่งยืน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของชุมชนในตำบล ทำให้เป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการปรับปรุง จำแนกแนวเขตที่ดินป่าไม้ และจัดเก็บแผนที่อ้างอิงแนวเขตที่ดินป่าไม้ไว้ในองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ป้องกันไม่ให้อาณาเขตเกิดความสับสน เจ้าหน้าที่ที่มีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน
- 1.6 สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนรู้จักประโยชน์ คุณค่าของทรัพยากรป่าไม้ ให้เกิดความหวงแหน ต้องการมีส่วนร่วมในการป้องกันรักษาพื้นที่ป่าไม้ บูรณาการ ความร่วมมือ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในตำบลปากคลอง เพื่อปฏิบัติงานป้องกันรักษาพื้นที่

ป่าไม้ การควบคุมไฟป่า สนับสนุนการสร้างเครือข่ายแนวร่วมป่าไม้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่เข้มแข็งทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน

1.7 ส่งเสริม สนับสนุนประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม ความเชื่อด้านการอนุรักษ์ในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าไม้

1.8 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตอุทยานแห่งชาติได้มียืน

1.9 พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของระบบสารสนเทศป่าไม้ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรป่าไม้ให้เกิดประสิทธิภาพ และเป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถติดตามตรวจสอบพื้นที่ป่าไม้ได้อย่างถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เชื่อมโยงฐานข้อมูลป่าไม้กับทรัพยากรอื่นๆ เช่น ทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ ธรณีวิทยา ข้อมูลประชากร ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม โดยบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

องค์กรผู้รับผิดชอบ

เพื่อให้นโยบายด้านการอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ของชาติที่เหลือนอยู่ใน ตำบลปากคลอง ไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือและการประสานงานจากหน่วยงานหรือองค์กรที่บริหารจัดการโดยตรง และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมป่าไม้ สำนักงานสำรวจแห่งชาติ สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กองทัพอากาศ องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เขตพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติภายใต้เงื่อนไข 1 เนื้อที่ 3,054 ไร่ หรือร้อยละ 7.80 ของเนื้อที่ตำบล เป็นเขตการใช้ที่ดินที่จะส่งผลให้เกิดความวิกฤตและผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงในเขตพื้นที่ต้นน้ำ และส่งผลกระทบต่อพื้นที่กลางน้ำและพื้นที่ปลายน้ำในอนาคต เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินที่ไม่เหมาะสม พื้นที่ในเขตนี้มีลักษณะเดียวกับ เขตคุ้มครองสภาพป่าในอดีต แต่มีการทำการเกษตรในปัจจุบัน จึงเกิดการชะล้างพังทลายของดินและไม่เหมาะสมต่อการทำการเกษตร และมีชุมชนอยู่อาศัยและครอบครองที่ดินเพื่อทำการเกษตร ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดดินถล่ม น้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมพื้นที่ที่อาศัย พื้นที่เกษตรกรรม สร้างความเสียหายด้านเศรษฐกิจ การปนเปื้อนของสารเคมีทางการเกษตรสร้างความวิกฤตให้กับพื้นที่เพิ่มขึ้นอีก ต้องเร่งดำเนินการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อย่างเร่งด่วน นอกจากนี้ การใช้ประโยชน์ที่ดิน ทางเกษตร เกษตรกรมีต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตต่ำ จำหน่ายผลผลิตได้ในราคาน้อย เกษตรกรจึงขาดทุน ทำให้ต้องบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ต่อไปอย่างไม่จบสิ้น เพื่อเพิ่มพื้นที่สำหรับการสร้างรายได้ให้เพียงพอ มาตรการและแนวทางการดำเนินการจัดการดังนี้

การจัดการ

1.1 กำหนดนโยบายให้การแก้ไขปัญหาเรื่องการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ และการตัดไม้ทำลายป่าเป็น “วาระแห่งชาติ” เพื่อปลูกจิตสำนึกของคนในชาติให้เห็นความสำคัญของทรัพยากร และให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และกำหนดนโยบายต่างๆ ให้เป็นแนวทางเดียวกัน

1.2 ดำเนินการแก้ไขการบุกรุกป่าไม้ โดยใช้แนวทางตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ วันที่ 26 พฤศจิกายน 2561 เรื่อง พื้นที่เป้าหมายและกรอบมาตรการแก้ไขปัญหาการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ (ทุกประเภท) และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 มาตรา 64

1.3 พื้นที่ในเขตนี้ถูกบุกรุกทำลายป่าเพื่อทำการเกษตร ให้ดำเนินการปลูก ป่าทดแทน โดยกำหนดชนิดพันธุ์ไม้ที่เหมาะสม

องค์กรผู้รับผิดชอบ

เพื่อให้นโยบายการปลูกป่าทดแทนและการฟื้นฟูสภาพป่าไม้เขตนี้ประสบความสำเร็จ ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ต้องมีองค์กรผู้รับผิดชอบหลักที่สำคัญร่วมประสานงานกัน เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน คือ กรมป่าไม้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองทัพภาค กรมที่ดิน กรมทรัพยากรธรณี สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ องค์กรภาคเอกชน องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล

เขตพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เนื้อที่ 9,583 ไร่ หรือร้อยละ 24.48 ของเนื้อที่ตำบล พื้นที่ในเขตนี้เป็นเขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (โซน E) ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และอยู่นอกเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 สภาพป่าเป็นป่าสมบูรณ์ ป่ารอสภาพฟื้นฟู ตลอดจนพื้นที่ทำการเกษตร รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาพื้นที่คล้ายคลึงกับเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ พื้นที่ส่วนนี้มีความสำคัญในการอนุรักษ์เป็นอันดับรองลงมาจากเขตพื้นที่ป่าไม้ต้องสงวนในเชิงพัฒนาแบบยั่งยืน กล่าวคือ ถ้ามองจากภาพโดยรวมควรสงวนไว้เพื่อพัฒนาทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่ประสานการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างทรัพยากรป่าไม้กับทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ เช่น ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรแร่ และทรัพยากรพลังงาน เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ พื้นที่เขตนี้ถูกกำหนดออกเป็นเขตย่อยตามสภาพปัญหาของทรัพยากรป่าไม้ แบ่งเขตพื้นที่ป่าเศรษฐกิจออกเป็น 3 เขตย่อย คือ

เขตบำรุงรักษาสภาพป่า เนื้อที่ 7,159 ไร่ หรือร้อยละ 18.29 ของเนื้อที่ตำบล พื้นที่ในเขตนี้สภาพป่าในปัจจุบันเป็นป่าไม่ผลัดใบสมบูรณ์ กำหนดพื้นที่ไว้เพื่อรักษาคุ่มครอง พื้นที่ป่าไม้ที่สมบูรณ์ที่มีอยู่อย่างเข้มงวดเพื่อสนับสนุนการรักษาความสมดุลของระบบป่าไม้และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและที่ดินป่าไม้อย่างมีประสิทธิภาพยั่งยืน พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจตามมติคณะรัฐมนตรี พื้นที่เขตนี้กำหนดไว้ให้เพื่อรักษาสภาพป่าธรรมชาติไว้ และขณะเดียวกันก็สามารถนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ โดยมีมาตรการในการใช้ประโยชน์ดังนี้

การจัดการ

1.1 ป้องกัน คุ่มครองและบำรุงรักษาพื้นที่ป่าไม้ที่เหลือให้คงอยู่และยั่งยืนอย่างเข้มงวด

1.2 ในกรณีที่มีการบุกรุกทำลายป่า ให้ดำเนินการป้องกันปราบปราม การลักลอบตัดไม้ทำลายป่าอย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการกับผู้กระทำความผิดอย่างเด็ดขาด และเร่งดำเนินการปลูกป่าทดแทนอย่างรวดเร็ว โดยกำหนดพันธุ์ไม้ ที่เหมาะสม

1.3 นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัยมาใช้ในการป้องกันลักลอบหรือบุกรุกพื้นที่ป่าไม้

1.4 จัดทำแนวเขตที่ดินป่าสงวนแห่งชาติให้ชัดเจนและยั่งยืน และจัดเก็บแผนที่อ้างอิงแนวเขตที่ดินป่าไม้ไว้ในองค์การบริหารส่วนตำบลป่าคลอก ป้องกันไม่ให้ราษฎรเกิดความสับสน เจ้าหน้าที่มีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน

1.5 สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนรู้จักประโยชน์และคุณค่าของทรัพยากรป่าไม้ ไม่ให้เกิดความหวงแหน ต้องการและมีส่วนร่วมในการป้องกันรักษาพื้นที่ป่าไม้ บูรณาการความร่วมมือและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนในพื้นที่ ในการปฏิบัติงานป้องกันรักษาพื้นที่ป่าไม้ การควบคุมไฟป่า สนับสนุนการสร้างเครือข่ายแนวร่วมป่าไม้ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่เข้มแข็งทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน

1.6 ส่งเสริม สนับสนุน ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม ความเชื่อด้านการอนุรักษ์ในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าไม้

องค์กรผู้รับผิดชอบ

องค์กรผู้รับผิดชอบหลักๆ ในเขตนี้คือ กรมป่าไม้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมที่ดิน กองทัพอากาศ กรมทรัพยากรธรณี สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เขตพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติภายใต้เงื่อนไข 2 เนื้อที่ 2,424 ไร่ หรือร้อยละ 6.19 ของเนื้อที่ตำบล พื้นที่ในเขตนี้มีลักษณะเดียวกับเขตบำรุงรักษาสภาพป่าในอดีต ต่อมามีการบุกรุกทำลายป่าเพื่อทำการเกษตรจนถึงปัจจุบัน

การจัดการ

1.1 กำหนดนโยบายให้การแก้ไขปัญหาเรื่องการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ และการตัดไม้ทำลายป่าเป็น “วาระแห่งชาติ” เพื่อปลุกจิตสำนึกของชนในชาติ ให้เห็นความสำคัญของทรัพยากร และให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และกำหนดนโยบายต่างๆ ให้เป็นแนวทางเดียวกัน

1.2 ดำเนินการแก้ไขการบุกรุกป่าไม้ โดยใช้แนวทางตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ วันที่ 26 พฤศจิกายน 2561 เรื่อง พื้นที่เป้าหมายและกรอบมาตรการแก้ไขปัญหาการอยู่อาศัย และทำกินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

1.3 พื้นที่ในเขตนี้ถูกบุกรุกทำลายป่าเพื่อทำการเกษตร ให้ดำเนินการปลูกป่าทดแทน โดยกำหนดชนิดพันธุ์ไม้ที่เหมาะสม

องค์กรผู้รับผิดชอบ

องค์กรผู้รับผิดชอบหลักๆ ในเขตนี้คือ กรมป่าไม้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมที่ดิน กองทัพอากาศ กรมทรัพยากรธรณี สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม องค์การภาคเอกชน องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

6.3.2 เขตเกษตรกรรม เนื้อที่ 11,486 หรือร้อยละ 29.34 ของเนื้อที่ตำบลเป็นพื้นที่นอกเขตป่าไม้ตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 อยู่ในเขตเกษตรอาศัยน้ำฝน กำหนดเขตพื้นที่ไว้เพื่อการพัฒนาทางด้านการเกษตรเป็นหลัก สภาพพื้นที่โดยทั่วไปจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเขตพื้นที่ป่าไม้ ส่วนใหญ่อยู่ตอนกลางและปลายน้ำ การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์บริเวณนี้ไว้เพื่อพัฒนาการเกษตรด้วยการพัฒนาระบบการผลิตให้ได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจตอบสนองความเป็นอยู่ และการดำรงชีวิตของประชากรในพื้นที่ตำบลปากคลอง ซึ่งส่วนใหญ่ยึดอาชีพเกษตรกรรมเป็นพื้นฐาน แต่เนื่องจากกิจกรรมทางการเกษตรประเภทต่างๆ ให้ผลตอบแทนที่ไม่เท่าเทียมกันในทุกพื้นที่ ขึ้นอยู่กับศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่และคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

สร้างพื้นฐาน ปัญหาและปัจจัยการผลิตที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงได้จำแนกเขตพัฒนาการเกษตรไว้เพื่อวางเป้าหมายในการผลิตออกเป็น 2 เขตย่อยคือ

1) เขตเกษตรที่มีศักยภาพสูง

กำหนดเขตพื้นที่ไว้เพื่อการผลิตสำหรับการแข่งขันเพื่อการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกเพื่อการแข่งขัน เนื้อที่ประมาณ 8,175 ไร่ หรือร้อยละ 20.88 ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ส่วนใหญ่กระจายอยู่ทั่วไป อยู่ต่ำลงมาจากพื้นที่เขตป่าไม้ ที่ดินมีศักยภาพในการผลิตปานกลาง แม้ว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ทำการเกษตรโดยอาศัยน้ำฝน แต่สภาพพื้นที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาชลประทาน ทั้งระบบน้ำใต้ดินหรือแหล่งน้ำธรรมชาติมาใช้ได้ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นลูกคลื่นเล็กน้อย ถึงลูกคลื่นลอนชัน เกิดร่องน้ำสามารถสร้างฝายหรือนบกันน้ำได้ นอกจากนั้น มีโครงสร้างพื้นฐานพร้อมกว่าเขตอื่นๆ พื้นที่เขตนี้แบ่งเป็น 3 เขต ตามคุณสมบัติและความเหมาะสมในการใช้ที่ดินดังนี้

เขตทำนา เนื้อที่ประมาณ 73 ไร่ หรือร้อยละ 0.19 ของพื้นที่ตำบล กำหนดเขตพื้นที่รักษาวิธีการทำนาของชุมชน เป็นแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมการผลิตข้าวภาคใต้ นอกจากนั้นยังมีพัฒนาปรับปรุงแก้ไขคุณภาพที่ดิน และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวให้ได้ผลผลิตและคุณภาพดีขึ้น รักษาและทำการเกษตรโดยอาศัยน้ำฝน คุณภาพที่ดินมีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว มีข้อจำกัดเล็กน้อย ได้แก่ ลักษณะเนื้อดินเป็นทราย และปริมาณธาตุอาหารโพแทสเซียมในดินอยู่ในระดับต่ำ กระจายตัวอยู่บริเวณหมู่ที่ 1, และ 2 พบในหน่วยแผนที่ดิน Ko-f-sclA และ Ko-sLA และเนื่องจากคุณสมบัติของดินมีความสามารถอุ้มน้ำได้ดี เหมาะที่จะพัฒนาที่ดินเพื่อการประมงเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยเฉพาะการเลี้ยงสัตว์ควบคู่ไปกับการเลี้ยงปลา นอกจากนี้ในช่วงฤดูแล้งพื้นที่มีศักยภาพในการพัฒนาที่ดิน และแหล่งน้ำเพื่อการปลูกพืชไร่อายุสั้นและพืชผักได้หลายชนิด

รูปแบบแนวทางในการพัฒนาพื้นที่

พื้นที่ส่วนนี้มีทรัพยากรพื้นฐานที่เป็นปัจจัยการผลิตข้าวค่อนข้างสูงกว่าเขตอื่นในพื้นที่ลุ่มน้ำ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ดีและผลผลิตมีคุณภาพ และเพื่อการแข่งขันทางการค้าและรองรับความเป็นอยู่ของประชากรในลุ่มน้ำ นอกจากนี้จากการศึกษาทรัพยากรที่ดินในพื้นที่พบว่าดินส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวมีความเหมาะสมที่จะพัฒนาที่ดินเพื่อจัดทำเป็นบ่อเลี้ยงปลา นอกจากนี้ยังสามารถปลูกพืชไร่อายุสั้นหรือพืชผักได้หลายชนิด ถ้ามีการพัฒนาแหล่งน้ำและที่ดินรวมทั้งมีการจัดการและการลงทุนที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ทางเลือกการใช้ที่ดินในเขตนี้ คือ

- ผลิตข้าวคุณภาพสูง (ฤดูฝน)
- ผลิตข้าวคุณภาพสูง (ฤดูฝน) และการปลูกพืชไร่อายุสั้น พืชผัก หรือผลิตข้าวคุณภาพสูง (ฤดูแล้ง) ในพื้นที่บางส่วนสามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้
- การขุดบ่อเลี้ยงปลาควบคู่กับการเลี้ยงสัตว์ เช่น เลี้ยงปลากับการเลี้ยงไก่ เลี้ยงปลากับการเลี้ยงหมู เป็นต้น

อย่างไรก็ตามกิจกรรมทางเลือกเหล่านี้ไม่สามารถทำได้ทุกพื้นที่ของเขตนี้จำเป็นต้องเลือกพื้นที่ที่อยู่ใกล้คลองธรรมชาติ หรือมีการพัฒนาแหล่งน้ำ เช่น การขุดบ่อ หรือ สระน้ำขนาดเล็กในไร่นาหรือสูบน้ำด้วยไฟฟ้า

เขตปลูกมะพร้าว เนื้อที่ประมาณ 329 ไร่ หรือร้อยละ 0.84 ของพื้นที่ตำบล กำหนดพื้นที่เพื่อเป็นปลูกมะพร้าวที่มีศักยภาพสูง ส่วนใหญ่เป็นสวนมะพร้าวเก่า เกษตรกรยังมีความต้องการในการปลูกมะพร้าว สภาพพื้นที่ราบเรียบจนถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน 0-5 เปอร์เซ็นต์ คุณภาพที่ดินมีความเหมาะสมสำหรับปลูกมะพร้าว มีข้อจำกัดเล็กน้อย ได้แก่ ปริมาณธาตุอาหารฟอสฟอรัส โพแทสเซียม และปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน อยู่ในระดับต่ำ กระจายตัวอยู่บริเวณหมู่ที่ 1, 2, 3, 4, และ 8 พบในหน่วยแผนที่ดิน Chl-sclA, Chl-sIA, Ll-clB, Ntn-clC, Pga-sclB, Pga-sclC และ Sng-rb-sIA แนวทางในการพัฒนาเน้นไปทางพัฒนา มะพร้าวกะทิ และมะพร้าวน้ำหอม ปลูกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชชนิดอื่นได้อีก เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล โกโก้ กาแฟ ผัก พริกไทย ไม้ สับปะรด และพืชสมุนไพร เป็นต้น

แนวทางเลือกในการใช้ที่ดิน

แม้ว่าพื้นที่ของเขตนี้เป็นเขตที่มีศักยภาพสูงในการผลิตมะพร้าว แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงผลตอบแทนในระยะยาว ทางเลือกที่เหมาะสมได้แก่

- แนวทางแรกเพิ่มผลผลิตมะพร้าวเพื่อตอบสนองกับความต้องการด้านตลาด โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ได้แก่ การปรับปรุงบำรุงดิน การปรับปรุงสภาพความเป็นกรดเป็นด่างของดิน

- แนวทางสองแปรรูปผลผลิต ได้แก่ - ผลิตภัณฑ์แปรรูปเพื่อการบริโภค เช่น อุตสาหกรรมมะพร้าวแห้ง อุตสาหกรรมน้ำมันมะพร้าว อุตสาหกรรมกะทิเข้มข้น อุตสาหกรรมมะพร้าวชุบแห้ง อุตสาหกรรมน้ำตาลมะพร้าว - ผลิตภัณฑ์เพื่ออุตสาหกรรมและอุปโภค เช่น อุตสาหกรรมเส้นใยมะพร้าว อุตสาหกรรมแท่งเพาะชำ อุตสาหกรรมแผ่นถ่านจากกะลามะพร้าว อุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าว โดยเน้นขายกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าทางการตลาด

- การเพิ่มรายได้สวนมะพร้าว เนื่องจากมะพร้าวจะเริ่มให้ผลหลังจากปลูกประมาณ 5-6 ปี ดังนั้นในขณะที่ต้นยังเล็กอยู่ จึงควรปลูกพืชแซมระหว่างแถวมะพร้าว เป็นประเภทพืชที่มีอายุสั้น อาจเป็นพืชไร่ เช่น สับปะรด ถั่วต่าง ๆ หรือพืชผัก เช่น พักทอง แตงกวา แตงโม ข้าวโพดหวาน ฯลฯ เมื่อมะพร้าวโตขึ้น มีอายุได้ 4-5 ปี จะมีทรงพุ่มใหญ่ บังแสงแดดจึงไม่ควรปลูกพืชแซม เพราะจะได้ผลไม่คุ้มค่า และทำให้ต้นมะพร้าวโตช้า แต่เมื่อมะพร้าวมีอายุได้ 12-15 ปี ทาง(ใบ) จะเริ่มสั่นลง เปิดให้แสงแดดส่องถึงพื้นดินได้มากขึ้น จึงควรปลูกพืชยืนต้นที่เจริญเติบโตได้ดี ในที่มีร่มเงาแซมลงในสวนมะพร้าว เช่น กาแฟ โกโก้ พริกไทย ดีปลี ฯลฯ ในสวนมะพร้าวที่ให้ผลแล้ว นอกจากจะเพิ่มรายได้โดยการปลูกพืชแซมแล้ว ยังอาจเลี้ยงผึ้งหรือเลี้ยงวัวในสวนมะพร้าวได้ ซึ่งเป็นวิธีการเพิ่มผลผลิตของมะพร้าวอีกทางหนึ่งด้วย

สภาพปัญหา/สาเหตุของปัญหา

ด้านกายภาพ

ดินส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง แต่เนื่องจากการใช้ที่ดินมาเป็นเวลานาน ทำให้ดินเสื่อมโทรมขาดความอุดมสมบูรณ์ลง และเกษตรกรบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปรับปรุงบำรุงดินให้มีประสิทธิภาพในการผลิตให้ดียิ่งขึ้น

ด้านสภาพการผลิต

ปัญหาด้านราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ลดลง

- ผลผลิตไม่ได้ขนาด และคุณภาพตามที่ตลาดต้องการ
- บางพื้นที่ตลาดรับซื้อ มีน้อย พ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ
- ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกรที่เข้มแข็งในรูปกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตมะพร้าว หรือในการแปรรูป เป็นสหกรณ์การผลิต เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองในเรื่องปัจจัยการผลิตราคา และการระดมทุน

แนวทางในการจัดการ/พัฒนา

1. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต
 - พัฒนาที่ดิน ให้ความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงบำรุงดิน รวมทั้งการจัดการอนุรักษ์ดินและน้ำ
 - ปรับปรุงและพัฒนาพันธุ์มะพร้าวให้มีคุณภาพดี เป็นที่นิยมของผู้บริโภค เช่น มะพร้าวน้ำหอม มะพร้าวกะทิ
 - สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่เป็นธรรมและเพียงพอ เช่น ปุ๋ยหมัก ฯลฯ
 2. อบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ๆ แก่เกษตรกร ในการปลูกพืช การเก็บเกี่ยว การบำรุงรักษา การจัดการก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้การใช้สารชีวภาพ สารเคมี อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดมลพิษแก่ผู้ผลิตและลดสารพิษตกค้างต่อผู้บริโภค รวมทั้งการถนอมผลผลิตให้มีคุณภาพ
 3. ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยให้เข้มแข็งในรูปกลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิตไม้ผลต่างๆ หรือในรูปสหกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมีอำนาจต่อรองในระบบการตลาด
 4. ประกันหรือแทรกแซงราคามะพร้าว ในช่วงราคาตกต่ำ และสนับสนุนแหล่งเงินทุน ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
 5. รัฐเป็นผู้ประสานและอำนวยความสะดวกระหว่างกลุ่มเกษตรกร (แหล่งผลิต) และภาคเอกชน (ผู้ซื้อ) ในด้านการตลาดและจัดตั้งตลาดกลางในการเชื่อมโยงกับตลาดท้องถิ่น
 6. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ผลให้เพียงพอ รองรับผลผลิตของมะพร้าวในเขตนี้ เนื่องจากบางช่วงผลผลิตมีมากมีปัญหาเรื่องราคาแทบทุกปี
- แม้ว่าพื้นที่ของเขตนี้จะมีความเหมาะสมสำหรับมะพร้าว แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงผลตอบแทนในระยะยาวทางเลือกที่เหมาะสม และลดความเสี่ยงจากราคาผลผลิตที่ไม่แน่นอน คือการทำการเกษตรผสมผสาน เพื่อป้องกันเรื่องปัญหาราคาตกต่ำในบางช่วงบางปี

องค์กรผู้รับผิดชอบ

องค์กรการบริหารจัดการที่มีส่วนรับผิดชอบในเขตนี้ เพื่อให้นโยบายพัฒนาระบบการผลิต และปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตให้สัมฤทธิ์ผลคือ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน ธนาการเพื่อการเกษตร กรมน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำ กรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรม

เขตปลูกไม้ผล เนื้อที่ประมาณ 778 ไร่ หรือร้อยละ 1.99 ของพื้นที่ตำบล กำหนดพื้นที่เพื่อเป็นเขตปลูกไม้ผลที่มีศักยภาพเป็นหลัก โดยการพัฒนากระบวนการผลิตให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเน้นบริโภคภายในประเทศ สภาพพื้นที่เป็นพื้นที่ราบเรียบจนถึงลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชัน 0-20 เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันเกษตรกรมีความต้องการปลูกไม้ผล คุณภาพที่ดินมีความเหมาะสมสำหรับปลูกไม้ผลมีข้อจำกัดเล็กน้อย ได้แก่ ปริมาณธาตุอาหารฟอสฟอรัส โพแทสเซียม และปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน อยู่ในระดับต่ำ ได้แก่หน่วยแผนที่ดิน Bu-rb-siA, Chl-sclA, Klt-clC, Klt-clD, LL-clB, Ntn-clB, Ntn-clC, Ntn-clD, Ntn-d-clB, Pga-sclC, Pga-sclD, Pk-sclC, Pk-sclD, และ Sng-rb-siA กระจายตัวอยู่บริเวณริมร่องน้ำที่มีน้ำไหลเกือบทั้งปี พบทุกหมู่ที่บ้านของตำบลปากคลอง เนื่องจากพื้นที่เขตทำการเกษตรโดยอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก จึงควรมีการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม โดยไม้ผลควรส่งเสริมให้ปลูกได้แก่ ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง และสะตอ เป็นต้น

แนวทางเลือกในการใช้ที่ดิน

แม้ว่าพื้นที่ของเขตนี้จะมีความเหมาะสมสำหรับปลูกไม้ผล แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงผลตอบแทนในระยะยาว และความต้องการน้ำของพืชแล้ว ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดคือการปลูกไม้ผลที่มีค่าทางเศรษฐกิจที่ดี และบริโภคภายในประเทศ คือ ทุเรียน เงาะ มังคุด ส้มโอ มะม่วงหิมพานต์ ลองกอง นอกจากนั้นพื้นที่บริเวณนี้เป็นเขตเกษตรน้ำฝน แม้ว่าปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปีสูง 2,623 มิลลิเมตร/ปี แต่มีช่วงขาดน้ำ ต้นเดือนมกราคมถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์ ต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำสำรองไว้ใช้ในช่วงนี้ ทั้งรูปแบบการเก็บน้ำไว้ผิวดิน ในรูปแบบอ่างเก็บน้ำ สระเก็บน้ำ บ่อบาดาล หรือการเก็บน้ำใต้ดินในรูปแบบรักษาความชื้น เช่น บ่อดักตะกอนดิน ฝายชะลอความเร็วของน้ำ การปลูกไม้ผลในเขตนี้ควรปลูกในรูปแบบลักษณะไม้ผลสวนผสม เพื่อป้องกันเรื่องปัญหาราคาตกต่ำในบางช่วงบางปี แบ่งแนวทางในการใช้ที่ดินได้ดังนี้

- แนวทางแรกเพิ่มผลผลิตไม้ผล เพื่อตอบสนองกับความต้องการด้านตลาด โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ได้แก่ การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน การปรับปรุงบำรุงดิน การปรับสภาพความเป็นกรดเป็นด่างของดิน โดยใช้ผลิตภัณฑ์กรมพัฒนาที่ดิน ได้แก่ ปุ๋ยปุยสด โดโลไมต์ ปุ๋ยหมัก (พด.1 พด.3 พด.12) น้ำหมักชีวภาพ (พด.2 พด.6 พด.7) รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก 1

- แนวทางที่สองการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต ได้แก่ การแปรรูปผลผลิต เช่น 1) การทำผลไม้อบแห้ง (ทุเรียน ขนุน และส้ม) 2) การทำชาผลไม้ ซึ่งชาผลไม้แต่ละชนิดมีกลิ่นเฉพาะตัว(ส้ม มะนาว) 3) การทำแยมผลไม้ (แยมมังคุด) 4) การนำผลไม้ และไวน์ (ไวน์มังคุด ไวน์มะม่วงหิมพานต์ น้ำสับปะรด น้ำส้ม)

- แนวทางที่สามการทำการเกษตรผสมผสาน หรือสวนผสม เพื่อลดความเสี่ยงจากราคาสินค้าไม้ผลที่ไม่แน่นอน การทำสวนลักษณะสวนผสม เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง หมากร พืชช่อม จำปาตะ พริกไทย สะตอ ลูกเนียง สะละ ผักกูด และอีกหลายชนิดพืชที่สร้างรายได้ผลัดเปลี่ยนเกษตรผสมผสานคือ การเพาะปลูกพืชหรือการเลี้ยงสัตว์ ให้มีความหลากหลายในพื้นที่เดียวกันภายใต้การเกื้อกูลประโยชน์ต่อกันและกันยังมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อสร้างรายได้ รายวัน รายเดือน รายสัปดาห์ เช่น การเลี้ยงผึ้งในสวนไม้ผล การแบ่งพื้นที่ทำไม้ผสมปลูกผักกินใบรากสั้นเช่น กรีนโอ๊ค เรดโอ๊ค กวางตุ้ง ผักกาดขาว และฮ่อเต้ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาด

สภาพปัญหา/สาเหตุของปัญหา

ด้านกายภาพ

1. ดินส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง แต่เนื่องจากการใช้ที่ดินมาเป็นเวลานาน ทำให้ดินเสื่อมโทรมขาดความอุดมสมบูรณ์ลง และเกษตรกรบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปรับปรุงบำรุงดินให้มีประสิทธิภาพในการผลิตให้ดียิ่งขึ้น

2. การปลูกไม้ผลส่วนใหญ่อาศัยธรรมชาติใช้น้ำฝนเป็นหลัก ควรมีการพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินหรือ สูดน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติมาใช้ในช่วงหน้าแล้ง แต่ยังมีบางพื้นที่ยังขาดแคลนน้ำหรือมีน้ำไม่เพียงพอในช่วงหน้าแล้งทำให้ไม้ผลเสียหายได้ ในช่วงหน้าแล้ง

ด้านสภาพการผลิต

1. ผลผลิตบางพื้นที่ยังต่ำ ผลผลิตไม่สม่ำเสมอเป็นปีเว้นปี ขณะที่ต้นทุนการผลิตสูง สาเหตุ

- ขาดแคลนพันธุ์ที่มีคุณภาพ (ทุเรียน เงาะ)
- บางส่วนเป็นสวนผสมเก่าที่มีการจัดการแบบเก่าๆ มีปัญหาโรคแมลงระบาด
- ปัจจัยการผลิตมีราคาแพง เช่น ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืช ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง
- ขาดความรู้ในขบวนการผลิตและการจัดการที่ทำให้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น การทำให้ผลผลิตออกนอกฤดู

2. ปัญหาด้านราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ลดลง

- บางพื้นที่ตลาดรับซื้อมีน้อย พ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ ขณะที่ช่วงเวลาออกผลไม่พร้อมๆ กัน

- ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกรที่เข้มแข็งในรูปกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตไม้ผล หรือในรูปสหกรณ์การผลิต เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองในเรื่องปัจจัยการผลิตราคา และการระดมทุน

แนวทางในการจัดการ/พัฒนา

1. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต

- พัฒนาที่ดิน ให้ความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงบำรุงดิน รวมทั้งการจัดการอนุรักษ์ดินและน้ำ

- พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก และแหล่งน้ำใต้ดิน ให้กระจายทั่วถึงในพื้นที่ที่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำและให้เกษตรกรมีส่วนร่วม

- ปรับปรุงและพัฒนาพันธุ์ไม้ผลให้มีคุณภาพดี เป็นที่นิยมของผู้บริโภค เช่น ทุเรียน ส้มโอ เงาะ ฯลฯ

- สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่เป็นธรรมและเพียงพอ เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ยากำจัดศัตรูพืช ฯลฯ

2. อบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ๆ แก่เกษตรกร ในการปลูกพืช การเก็บเกี่ยว การบำรุงรักษา การจัดการก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้การใช้สารชีวภาพ สารเคมี อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดมลพิษแก่ผู้ผลิตและลดสารพิษตกค้างต่อผู้บริโภค รวมทั้งการถนอมผลผลิตให้มีคุณภาพ

3. ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยให้เข้มแข็งในรูปกลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิตไม้ผลต่างๆ หรือในรูปแบบสหกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมีอำนาจต่อรองในระบบการตลาด

4. ประกันหรือแทรกแซงราคาไม้ผลบางอย่าง ในช่วงราคาตกต่ำ และสนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

5. รัฐเป็นผู้ประสานและอำนวยความสะดวกระหว่างกลุ่มเกษตรกร (แหล่งผลิต) และภาคเอกชน (ผู้ซื้อ) ในด้านการตลาดและจัดตั้งตลาดกลางในการเชื่อมโยงกับตลาดท้องถิ่น

6. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ผลให้เพียงพอ รองรับผลผลิตของไม้ผลในเขตนี้ เนื่องจากบางช่วงผลผลิตมีมากมีปัญหาเรื่องราคาแทบทุกปี

องค์กรผู้รับผิดชอบ

องค์กรการบริหารจัดการที่มีส่วนรับผิดชอบในเขตนี้ เพื่อให้นโยบายพัฒนาระบบการผลิต และปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตให้สัมฤทธิ์ผลคือ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน ธนาการเพื่อการเกษตร กรมทรัพยากรน้ำ กรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรม

เขตปลูกยางพารา เนื้อที่ประมาณ 6,666 ไร่ หรือร้อยละ 17.02 ของพื้นที่ตำบล

เขตนี้เป็นเขตปลูกยางพาราที่มีศักยภาพสูง ควรพัฒนาระบบการผลิตให้ต้นทุนการผลิต และคุณภาพของผลผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ ลดต้นทุนการผลิต สามารถแข่งขันได้ในการส่งออก สภาพพื้นที่เป็นพื้นที่ราบเรียบจนถึงลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชัน 0-20 เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการปลูกไม้ยางพารา คุณภาพที่ดินมีความเหมาะสมสำหรับปลูกยางพารามีข้อจำกัดเล็กน้อย ได้แก่ ปริมาณธาตุอาหารฟอสฟอรัส โพแทสเซียม และปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน อยู่ในระดับต่ำ ได้แก่หน่วยแผนที่ดิน Bu-rb-silA, Chl-sclA, Klt-clC, Klt-clD, Ll-clB, Ntn-clB, Ntn-clC, Ntn-clD Ntn-d-clB, Pga-sclB, Pga-sclC, Pk-sclC, Pk-sclD, และ Sng-rb-silA ทรัพยากรที่ดินมีศักยภาพในการผลิตปานกลาง แต่มีศักยภาพในการพัฒนาแหล่งน้ำมีจำกัด เนื่องจากพื้นที่สูงและทางแหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกยางพารา ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจเพื่อการส่งออกมากกว่าไม้ผล พบบริเวณพื้นที่ที่ต่ำกว่าเขตป่าสงวน กระจายตัวอยู่ทุกหมู่ที่บ้านของตำบลปากคลอง

แนวทางเลือกในการใช้ที่ดิน

แม้ว่าพื้นที่ของเขตนี้จะมีความเหมาะสมดีสำหรับปลูกยางพารา แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงสภาพราคาปัจจุบัน ซึ่งมีราคาต่ำตกต่ำ จึงแบ่งแนวทางในการใช้ที่ดินได้ดังนี้

- แนวทางแรกเพิ่มผลผลิตยางพารา เพื่อตอบสนองกับความต้องการด้านตลาด โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ได้แก่ การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน การปรับปรุงบำรุงดิน การปรับสภาพความเป็นกรดเป็นด่างของดิน โดยใช้ผลิตภัณฑ์กรมพัฒนาที่ดิน ได้แก่ พีชปุ๋ยสด โดโลไมท์ ปุ๋ยหมัก (พด.1 พด.3 พด.12) น้ำหมักชีวภาพ (พด.2 พด.6 พด.7) รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก 1 นอกจากนั้น

- แนวทางที่สองการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต ได้แก่ การแปรรูปผลผลิต เช่น การเปลี่ยนจากการขายน้ำยางพาราเป็นขายยางพาราแผ่น การผลิตเป็นสินค้าอื่นตามความต้องการของตลาด เช่น ที่นอน หมอนยางพารา และฟิ่นรองเท้า เป็นต้น

- แนวทางที่สามการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร โดยการปลูกพืชแซมร่วมกับยางพารา ตลอดจนการปรับเปลี่ยนพื้นที่ยางพารา บางส่วนเพื่อปลูกพืชอื่นๆ

ปลูกพืชแซมในยางพาราขนาดเล็ก

- สำหรับยางพาราขนาดเล็กควรปลูกพืชแซมเพิ่มรายได้ จำพวกพืชล้มลุกอายุสั้น สับปะรด ข้าวโพด ข้าวไร่ ถั่วลิสง ถั่วเขียว แตงโม และ พืชผักต่างๆ เป็นต้น โดยพืชเหล่านี้ควรปลูกห่างแถวยางประมาณ 1 เมตร

- สำหรับยางพาราขนาดเล็กควรปลูกพืชแซมเพิ่มรายได้จำพวกกล้วย เช่น กล้วยน้ำว้า กล้วยไข่ กล้วยหอม กล้วยเล็บมือนาง และมะละกอ ควรปลูกแถวเดียว บริเวณกึ่งกลางระหว่างแถวยางพารา

- สำหรับยางพาราขนาดเล็กควรปลูกพืชแซมเพิ่มรายได้ จำพวกหญ้าอาหารสัตว์ เช่น หญ้ารูชี หญ้ากินนีสีม่วง หญ้าขน ควรปลูกห่างแถวยางประมาณ 1.5 - 2 เมตร หญ้าอาหารสัตว์ชนิดอื่นๆจะไม่แนะนำให้ปลูกแซมยางพารา เพราะมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นยางพารา

- สำหรับยางพาราขนาดเล็กควรปลูกพืชแซมเพิ่มรายได้ จำพวกอ้อยคั้นน้ำ ควรปลูกระหว่างแถวยางพารา ให้ห่างแถวยาง 2.2 เมตร ปลูกครั้งเดียวไว้ต่อ 2 ครั้ง เก็บเกี่ยว 3 ครั้ง ในเวลา 3 ปี ไม่แนะนำให้ปลูกอ้อยอุตสาหกรรมแซมยางพาราในเขตแห้งแล้งและในพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาด้านไฟไหม้ตามมา

การปลูกพืชร่วมยางพารา พืชร่วมยางพารา คือพืชที่ปลูกเพื่อให้ผลผลิตพร้อมๆ กับยางพารา ซึ่งจะเป็นพืชที่สามารถขึ้นได้ดีในสภาพร่มเงา มีดังนี้

- พืชร่วมยางพาราที่สามารถเจริญเติบโตได้ภายใต้ร่มเงาของยางพารา เมื่อต้นยางพารามีอายุ 3 ปีขึ้นไป เช่น จิง ข่า ขมิ้น ผักพื้นบ้าน และพืชสมุนไพรบางชนิด โดยปลูกระหว่างแถวห่างแถวยาง 1.5 เมตร

- พืชร่วมยางพาราที่ทนต่อสภาพร่มเงาของต้นยางพารา เมื่อต้นยางมีอายุประมาณ 10 ปี ซึ่งมีแสงรำไร เพียงพอและมีฝนตกชุก จะเหมาะสมต่อการปลูกไม้ดอกสกุลหน้าวัว ไม้ดอกวงศ์จิง เช่น จิงแดง ดา หลา หงส์เหิน กระเจียวพังงา กระเจียวส้ม และบัว ไม้ดอกสกุลเฮลิโกเนีย และไม้ประดับบางชนิด โดยปลูกระหว่างแถวยางพารา ห่างแถวยางพารา 1.5-1.7 เมตร

- พืชร่วมยางพาราที่ทนต่อสภาพร่มเงาของต้นยางพาราที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้แก่ พืชสกุลระกำ เช่น ระกำ หวาน สละเนืวมะ สละหม้อ หวายตะค้าทอง กระวาน และไผ่ โดยปลูกกึ่งกลางแถวยาง สำหรับหวายตะค้าทองอาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานในสวนยางพารา แนะนำให้ปลูกเป็นพืชเสริมรายได้ก่อนการโค่นยางพารา

- การปลูกไม้ป่าในสวนยางพารา มีไม้ป่าบางชนิดที่ทนต่อสภาพร่มเงาของต้นยางพาราขนาดใหญ่ โดยปลูกผสมผสานกึ่งกลางระหว่างแถวยางพารา และทดแทนการปลูกซ่อมต้นยางพารา เช่น ในสวนยางพาราทางภาคใต้ ได้แก่ กระถินเทพา กระถินณรงค์ สะเดาเทียม ทั้ง พะยอม มะฮอกกานี เคี่ยม ตะเคียนทอง ยางนา ยมหิน และตำเสา

อาชีพเสริมอื่นๆที่เหมาะสมกับชาวสวนยางพารา เช่น การเพาะเห็ดฟางทะเลาะลายปาล์ม ในสวนยางพารา การ เลี้ยงผึ้ง ตลอดจนการปรับเปลี่ยนพื้นที่ยางพารา บางส่วนเพื่อปลูกพืชอื่นๆ เช่น ปาล์มน้ำมัน ถั่วลิสง กาแฟ โอโวกาโด และพืชอื่นๆ ทั้งนี้การเลือกปลูกพืชชนิดใดชนิดหนึ่งจะต้องคำนึงถึง การตลาดในพื้นที่ สภาพพื้นที่ รอบ ระยะเวลาการให้ผลตอบแทน เช่น มีรายได้เป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน และรายปี และในแต่ ละชุมชนควรมีการรวมกลุ่มผลิตพืชที่มีคุณภาพดี มีเอกลักษณ์และกำลัง เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

สภาพปัญหา/สาเหตุของปัญหา

ด้านกายภาพ

1. ดินส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง แต่เนื่องจากการใช้ที่ดินมาเป็นเวลานาน ทำให้ดินเสื่อมโทรมขาดความอุดมสมบูรณ์ลง และเกษตรกรบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการ ปรับปรุงบำรุงดินให้มีประสิทธิภาพในการผลิตให้ดียิ่งขึ้น
2. พื้นที่บางแห่งมีความลาดชันค่อนข้างสูง มีโอกาสเกิดการชะล้างพังทลายหน้าดินได้ ถ้ามี การใช้ที่ดินโดยไม่มีการอนุรักษ์ดินและน้ำที่มีประสิทธิภาพ
3. พื้นที่ขาดน้ำ ทำให้มีทางเลือกในการใช้ที่ดินได้ไม่หลากหลาย ต้องเลือกปลูกไม้ยืนต้นใน ลักษณะพืชเชิงเดี่ยว ทำให้มีปัญหาด้านราคาในบางช่วงบางปีที่ราคาของพืชที่ปลูกชนิดเดียวตกต่ำ

ด้านสภาพการผลิต

1. ผลผลิตและคุณภาพผลผลิตต่ำขณะที่ต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูงในบางพื้นที่ สาเหตุ
 - การใช้พันธุ์ยางพารา ไม่มีคุณภาพ ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำเมื่อเทียบกับ ต่างประเทศ
 - ปัจจัยการผลิตมีราคาแพงขึ้น เช่น ปุ๋ย ยากำจัดโรคและศัตรูพืชขาดการรวมกลุ่ม เกษตรกรการผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน และกาแฟ ที่เข้มแข็ง และที่มีประสิทธิภาพที่ร่วมส่งเสริม พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต
 - แรงงานหายากและค่าแรงงานสูง
2. ปัญหาด้านราคา เนื่องจาก
 - ขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านราคา และระบบตลาด ทำให้ เสียเปรียบพ่อค้าคนกลาง
 - บางส่วนผลผลิตไม่ได้คุณภาพที่ตลาดต้องการซึ่งส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับตลาด ต่างประเทศ
 - นโยบายการผลิต การแปรรูปและการจัดหาตลาดไม่สอดคล้องสัมพันธ์กันและ เป็นไปในทางเดียวกันทำให้มีปัญหาด้านราคา เนื่องจากปริมาณการผลิตเกินความต้องการตลาด

แนวทางในการจัดการ/พัฒนา

1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยการปรับปรุงบำรุงดินและมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบน พื้นที่ลาดชัน โดยมีการจัดการให้มีสิ่งปกคลุมดินเพื่อลดการสูญเสียน้ำ
2. ปรับเปลี่ยนพันธุ์ยางพารา ปลูกทดแทนสวนเก่าที่ให้ผลผลิตต่ำ
3. อบรมให้ความรู้ พัฒนาทักษะขบวนการผลิตยางพารา ให้ได้คุณภาพตามที่ตลาด ต้องการ

4. ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรให้เข้มแข็ง หรือในรูปแบบสหกรณ์เพื่อพัฒนาการผลิต มีอำนาจต่อรองราคา
5. สนับสนุนปัจจัยการผลิตหรือเงินโดยผ่านกลุ่มเกษตรกรหรือระบบสหกรณ์ในราคาที่เป็นธรรม
6. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปไม้อย่างพารา และแปรรูป ผลิตภัณฑ์จาก พาราในจังหวัด
7. สนับสนุนการพัฒนาระบบตลาดท้องถิ่นและระดับจังหวัด ที่มีระบบเครือข่ายเชื่อมโยง กับระดับภาคที่ใกล้เคียง
8. พัฒนาระบบข่าวสารข้อมูลภาวะตลาด ความต้องการผู้บริโภค ราคา ความเปลี่ยนแปลง ต่างๆ ของสินค้าเกษตร เพื่อเผยแพร่ต่อเกษตรกร

องค์กรผู้รับผิดชอบ

เนื่องจากพื้นที่มีโอกาสและศักยภาพที่จะพัฒนาระบบการผลิตให้ดีขึ้นได้กว่าที่เป็นอยู่ใน ปัจจุบัน โดยไม่ยุ่งยากและใช้กระบวนการที่ซับซ้อนมากนัก แต่จำเป็นต้องมีการประสานกันระหว่าง หน่วยงานบริหารจัดการของรัฐหลักๆ ในพื้นที่ ที่จะช่วยกันพัฒนาการผลิตทางการเกษตรร่วมกับ เกษตรกร คือ กรมวิชาการเกษตร กรมพัฒนาที่ดิน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมชลประทาน สำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพารา ธนาคารเพื่อการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมส่งเสริม อุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ องค์การ บริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เขตปลูกปาล์มน้ำมัน เนื้อที่ประมาณ 329 ไร่ หรือร้อยละ 0.84 ของพื้นที่ตำบล เขตนี้เป็น เขตปลูกปาล์มน้ำมันที่มีศักยภาพสูง ควรพัฒนาระบบการผลิตให้ต้นทุนการผลิตและคุณภาพของผลผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ ลดต้นทุนการผลิต สภาพพื้นที่เป็นพื้นที่ราบเรียบจนถึงลูกคลื่นลอนลาด มีความ ลาดชัน 0-12 เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการปลูกไม้อย่างพารา คุณภาพที่ดินมี ความเหมาะสมสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน มีข้อจำกัดเล็กน้อย ได้แก่ ปริมาณธาตุอาหารฟอสฟอรัส โพแทสเซียม และปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน อยู่ในระดับต่ำ ได้แก่หน่วยแผนที่ดิน Ko-f,rb-sclA, Ko- sclA LL-clB, Ntn-clB,Ntn-clC,Ntn-d-clB, Pga-sclB, Pk-sclC, และ Sng-rb-slA ทรัพยากรที่ดินมี ศักยภาพในการผลิตปานกลาง แต่มีศักยภาพในการพัฒนาแหล่งน้ำมีจำกัด เนื่องจากพื้นที่สูงและทาง แหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน ที่มีคุณค่าทาง เศรษฐกิจเพื่อการส่งออกมากกว่าไม้ผล พบบริเวณพื้นที่ที่ต่ำกว่าเขตป่าสงวนมา กระจายตัวอยู่หมู่ที่ 1,2,3,4 และ 9 ของตำบลปากคลองทางเลือกในการใช้ที่ดิน

แนวทางเลือกในการใช้ที่ดิน

แม้ว่าพื้นที่ของเขตนี้จะมีความเหมาะสมสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน แต่เมื่อวิเคราะห์ถึง สภาพราคาปาล์มน้ำมัน ซึ่งมีราคาต่ำตกต่ำ จึงแบ่งแนวทางในการใช้ที่ดินได้ดังนี้

- แนวทางแรกเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมัน เพื่อตอบสนองกับความต้องการด้านตลาด โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ได้แก่ การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน โดยเฉพาจุลธาตุ อาหารในดิน การปรับปรุงบำรุงดิน การปรับสภาพความเป็นกรดเป็นด่างของดิน โดยใช้ผลิตภัณฑ์กรม พัฒนาที่ดิน ได้แก่ ปิซปุ๋ยสด ไคโลไมท์ ปุ๋ยหมัก (พด.1, พด.3, พด.12) น้ำหมักชีวภาพ (พด.2, พด.6, พด.7) รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก 1 นอกจากนั้น

- แนวทางที่สองการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร โดยการปลูกพืชแซมร่วมกับปาล์มน้ำมัน ตลอดจนการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปาล์มน้ำมัน บางส่วนเพื่อปลูกพืชอื่นๆ

สับปะรด เป็นพืชแซมที่ให้ผลตอบแทนต่อไร่สูง มีระบบรากตื้น และควบคุมวัชพืชได้นานกว่าพืชแซมอื่น ๆ การปลูกสับปะรด 1 ครั้ง สามารถควบคุมวัชพืชได้นานกว่า 2 ปี แต่ประสิทธิภาพการควบคุมวัชพืชน้อยกว่าปีแรก

มันเทศ เป็นพืชชนิดเลื้อยพัน คุมหญ้าได้ดี เหมาะกับสวนปาล์มน้ำมันที่มีหญ้าค่าปาล์มน้ำมันอายุ 2 ปีขึ้นไปควรหยุดปลูก เนื่องจากรากของมันเทศแผ่ไปไกลประมาณ 3-4 เมตร และอยู่บริเวณผิวดิน ลึก 30-50 เซนติเมตร จึงอาจส่งผลกระทบต่อระบบรากปาล์มน้ำมันได้

ไผ่ พันธุ์ไผ่ที่เหมาะสมจะนำมาปลูกแซมในสวนปาล์ม คือ ไผ่ในตระกูลตงทั้งหมด เนื่องจากไผ่เหล่านี้มีลำต้นสูง เวลาที่ปาล์มโต 20 ปีไปแล้ว ไผ่จะสามารถพุ่งขึ้นไปรับแสงได้ - ถ้าปลูกตอนต้นปาล์มเล็ก ให้คุมความสูงของลำไผ่ไม่เกิน 3 เมตร เว้นลำไม่เกิน 3 ลำ - ถ้าปาล์มโตแล้ว (ปาล์ม 8 ปีขึ้นไป) ให้คุมความสูงลำไผ่ 4-5 เมตร เว้นลำกอละ 4-5 ลำ ที่สวนผมปลูกไผ่เป็นพืชแซมตอนที่ปาล์มมีอายุ 8 ปี การเว้นระยะกอไผ่ให้ค้ำยันถึงระยะต้นปาล์มเป็นหลัก หากปาล์ม 9x9 เมตร สามารถปลูกไผ่ระยะห่าง 3-4 เมตร ถ้าผู้ปลูกวางแผนจะปลูกพืชอื่นแซมเพิ่มอีก เช่น ตะเคียน พะยูง มะฮอกกานี ให้ปลูกไผ่ระยะ 6 เมตร เพื่อต่อไปจะได้ปลูกพืชแซมระหว่างไผ่เพิ่มเติมได้อีก

อาชีพเสริมอื่นๆที่เหมาะสมกับปาล์มน้ำมัน เช่น การเพาะเห็ดฟางทะลายปาล์ม การเลี้ยงผึ้ง ตลอดจนการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปาล์มน้ำมัน บางส่วนเพื่อปลูกพืชอื่นๆ เช่น โกโก้ กาแฟ อโวคาโด และพืชอื่นๆ ทั้งนี้การเลือกปลูกพืชชนิดใดชนิดหนึ่งจะต้องคำนึงถึง การตลาดในพื้นที่ สภาพพื้นที่ รอบ ระยะเวลาก่อให้เกิดผลตอบแทน เช่น มีรายได้เป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน และรายปี และในแต่ละชุมชนควรมีการรวมกลุ่มผลิตพืชที่มีคุณภาพดี มีเอกลักษณ์และกำลังเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

สภาพปัญหา/สาเหตุของปัญหา

ด้านกายภาพ

1. พื้นที่ส่วนใหญ่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ
2. พื้นที่บางแห่งมีความลาดชันค่อนข้างสูง มีโอกาสเกิดการชะล้าง
3. พังทลายหน้าดินได้ ถ้ามีการใช้ที่ดินโดยไม่มีการอนุรักษ์ดินและน้ำที่มีประสิทธิภาพ
4. พื้นที่ขาดน้ำ ทำให้มีทางเลือกในการใช้ที่ดินได้ไม่หลากหลาย ต้องเลือกปลูกไม้ยืนต้นในลักษณะพืชเชิงเดี่ยว ทำให้มีปัญหาด้านราคาในช่วงบางปีที่ราคาของพืชที่ปลูกชนิดเดียวตกต่ำ

ด้านสภาพการผลิต

1. ผลผลิตและคุณภาพผลผลิตต่ำขณะที่ต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูงในบางพื้นที่ สาเหตุ
 - การใช้พันธุ์ปาล์มน้ำมันไม่มีคุณภาพ ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำเมื่อเทียบกับต่างประเทศ
 - ปัจจัยการผลิตมีราคาแพงขึ้น เช่น ปุ๋ย ยากำจัดโรคและศัตรูพืช
 - ขาดการรวมกลุ่มเกษตรกรการผลิตปาล์มน้ำมัน ที่เข้มแข็ง และที่มีประสิทธิภาพที่ร่วมส่งเสริมพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต

- แรงงานหายากและค่าแรงงานสูง
- 2. ปัญหาด้านราคา เนื่องจาก
 - ขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านราคา และระบบตลาด ทำให้เสียเปรียบพ่อค้าคนกลาง
 - บางส่วนผลผลิตไม่ได้คุณภาพที่ตลาดต้องการซึ่งส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับตลาดต่างประเทศ
 - นโยบายการผลิต การแปรรูปและการจัดหาตลาดไม่สอดคล้องสัมพันธ์กันและเป็นไปในทางเดียวกันทำให้มีปัญหาด้านราคา เนื่องจากปริมาณการผลิตเกินความต้องการตลาด
- 3. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ
 - ขาดแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำเพื่อปรับปรุงการผลิต
 - บางส่วนยังมีภาวะหนี้สิน

แนวทางในการจัดการ/พัฒนา

1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยการปรับปรุงบำรุงดินและมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบนพื้นที่ลาดชัน โดยมีการจัดการให้มีสิ่งปกคลุมดินเพื่อลดการสูญเสียน้ำ
 1. ปรับเปลี่ยนพันธุ์ปาล์มน้ำมันพันธุ์ดี ปลุกทดแทนสวนเก่าที่ให้ผลผลิตต่ำ
 2. อบรมให้ความรู้ พัฒนาทักษะขบวนการผลิตปาล์มน้ำมัน ให้ได้คุณภาพตามที่ต้องการ
3. ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรให้เข้มแข็ง หรือในรูปสหกรณ์เพื่อพัฒนาการผลิตมีอำนาจต่อรองราคา
4. สนับสนุนปัจจัยการผลิตหรือเงินโดยผ่านกลุ่มเกษตรกรหรือระบบสหกรณ์ในราคาที่เป็นธรรม
5. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปน้ำมันปาล์ม ให้เป็นน้ำมันเครื่องยนต์ (ไบโอดีเซล)
6. สนับสนุนการพัฒนาตลาดท้องถิ่นและระดับจังหวัด ที่มีระบบเครือข่ายเชื่อมโยงกับระดับภาคที่จังหวัด
7. พัฒนาระบบข่าวสารข้อมูลภาวะตลาด ความต้องการผู้บริโภค ราคา ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสินค้าเกษตร เพื่อเผยแพร่ต่อเกษตรกร

องค์กรผู้รับผิดชอบ

เนื่องจากพื้นที่มีโอกาสและศักยภาพที่จะพัฒนาระบบการผลิตให้ดีขึ้นได้กว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยไม่ยุ่งยากและใช้กระบวนการที่ซับซ้อนมากนัก แต่จำเป็นต้องมีการประสานกันระหว่างหน่วยงานบริหารจัดการของรัฐหลักๆ ในพื้นที่ ที่จะช่วยกันพัฒนาการผลิตทางการเกษตรร่วมกับเกษตรกร คือ กรมวิชาการเกษตร กรมพัฒนาที่ดิน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมชลประทาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ธนาคารเพื่อการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

2) **เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ** เนื้อที่ประมาณ 3,311 ไร่ หรือร้อยละ 8.46 ของพื้นที่ตำบล กำหนดเขตพื้นที่ไว้เพื่อให้เป็นพื้นที่ที่จะต้องเร่งรัดปรับปรุงและแก้ไขทรัพยากรที่ดินและสภาพการผลิตที่เป็นปัญหา ให้สามารถพัฒนาการผลิตทางการเกษตรให้มีประสิทธิภาพเพื่อการบริโภคและการค้าในลักษณะการเกษตรแบบผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงพร้อมๆ กับส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรที่ดินให้ยั่งยืน

ทรัพยากรพื้นฐานมีศักยภาพต่ำในการพัฒนาเกษตร เนื่องจากการเกษตรต้องอาศัยน้ำฝนเป็นหลักประกอบกับทรัพยากรดินมีข้อจำกัดเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรค่อนข้างมาก การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ที่ดินทำได้ค่อนข้างยาก บางพื้นที่ต้องลงทุนสูง อาจกล่าวได้ว่าพื้นที่เขตนี้ทรัพยากรที่ดินเสื่อมโทรมและ สมควรเป็นพื้นที่เป้าหมายหลักที่รัฐจะต้องเร่งรัดพัฒนาให้ดีขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ที่ดินและฟื้นฟูสภาพทรัพยากรโดยรวมของกลุ่มน้ำให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น พื้นที่เขตนี้แบ่งเขตย่อยตามความเหมาะสมของการใช้ประโยชน์ของที่ดิน และระดับสภาพของปัญหาดังนี้

เขตปลูกยางพารา เนื้อที่ประมาณ 1,383 ไร่ หรือร้อยละ 3.53 ของพื้นที่ตำบล เขตนี้เป็นปลูกยางพาราที่มีศักยภาพต่ำ ส่วนใหญ่เป็นสวนยางพาราเก่า เกษตรกรยังมีความต้องการในการปลูกยางพารา สภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่สูงชันมากหรือเนินเขา มีความลาดชัน 0-35 เปอร์เซ็นต์ และพื้นที่มากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ คุณภาพที่ดินมีความเหมาะสมน้อย และไม่เหมาะสมสำหรับปลูกยางพารา มีข้อจำกัดรุนแรงด้าน พื้นที่ลาดชันสูง ดินเค็มที่มีศักยภาพเป็นดินเปรี้ยวแผ่ การระบายน้ำในดินไม่ดี และสภาวะการหยั่งรากลึกของพืช กระจายตัวอยู่บริเวณหมู่ที่ 1, 2, 4, 6 และ 9 พบในหน่วยแผนที่ดิน Bu-rb-silA, Klt-clC, Klt-clD Ko-f-rb-sclA, Sng-sIA และ Tkt-rb-silA

ทรัพยากรที่ดินมีศักยภาพในการผลิตต่ำ สำหรับการทำการเกษตรเนื่องจากดินมีข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการเพาะปลูกมากขึ้น ทั้งในเรื่องดินตื้น ดินเค็มที่มีศักยภาพดินตื้น ดินบนพื้นที่ลาดชันสูง การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทำได้ยากขึ้นและต้องลงทุนค่อนข้างสูง ประกอบกับพื้นที่ทำการเกษตรโดยอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก จึงทำให้มีความเสี่ยงต่อการขาดน้ำ ในการปลูกพืชที่ต้องการน้ำมาก และสม่ำเสมอ แต่ พื้นที่นี้ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกยางพารา เกษตรส่วนใหญ่ยังปลูกยางพารา และบางส่วนปรับเปลี่ยนปลูกพืชอื่นที่เหมาะสมกว่า เช่น ปาล์มน้ำมัน ส้มโอ ควบคู่กับการทำปศุสัตว์และประมงเป็นต้น

แนวทางเลือกในการใช้ที่ดิน

ปัญหาที่สำคัญของเขตนี้ คือ คุณภาพของดินเสื่อมโทรม เช่นดินเค็มที่มีศักยภาพเป็นดินเปรี้ยวจัด ดินตื้น ปัญหาน้ำท่วมขัง และพื้นที่ลาดชันสูงเสี่ยงต่อการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน เป็นข้อจำกัดต่อการเพาะปลูก ทางเลือกที่เหมาะสมคือ การปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อย พืชทนเค็ม และเมื่อวิเคราะห์สภาพพื้นที่และปัจจัยต่างๆ ที่เป็นปัญหาการใช้ที่ดินแล้ว ทางเลือกที่เหมาะสมควรเป็นการทำการเกษตรแบบผสมผสานระหว่าง การปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์หรือทำ โดยมีทางเลือกการใช้ที่ดินดังนี้

1. พืชผัก ไม้กระถาง บวบ แตงโม ผักบุ้งจีน พริก คื่นช่าย ถั่วพุ่ม และถั่วพริ้ว ไม้ยืนต้น ไม้กระถาง ปาล์มน้ำมัน กระจับปี่ ยูคาลิปตัส หรือไม้ผล ไม้กระถาง ขมิ้น พืชไร่ ส้มโอ มะม่วงหิมพานต์ และอินทผาลัม

2. การเลี้ยงสัตว์ และการประมง อาทิ วัวเนื้อ กระบือ สุกร แพะ และสัตว์ปีก โดยเลี้ยงสัตว์บางชนิดร่วมกับการปลูกไม้ยืนต้น เพื่อนำผลพลอยได้จากมูลสัตว์ ปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างของดินในเขตนี้ให้ดีขึ้น การเลี้ยงปลาที่เป็นความต้องการของตลาดเป็นต้น

3. เน้นการจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่สูงชัน ทั้งวิธีพืช ได้แก่ ปลูกพืชคลุมดิน ปลูกหญ้าแฝก วิธีกล เช่นทำขั้นบันไดดิน คันดินเบนน้ำ คันรับน้ำขอบเขาเป็นต้น

4.การพัฒนาแหล่งน้ำ

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา

ด้านกายภาพ

1. ดินมีคุณภาพในการผลิตต่ำ เนื่องจากข้อจำกัด

- ปัญหาดินเค็มและมีศักยภาพเป็นดินเปรี้ยวจัด
- ปัญหาดินตื้น
- มีพื้นที่ที่ความลาดชัน ซึ่งจะมีปัญหา การชะล้างพังทลายหน้าดิน ถ้าปลูกพืชโดยไม่มีการอนุรักษ์ดินและน้ำ

- ดินส่วนใหญ่เสื่อมโทรมและมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

2. ขาดแคลนน้ำเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ทำการเกษตรโดยอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก ขาดการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้สามารถเลือกปลูกพืชได้หลากหลาย

- บางช่วงบางปีมีปัญหาขาดน้ำหรือฝนทิ้งช่วง ส่งผลกระทบต่อผลผลิตโดยเฉพาะพืชที่ต้องการน้ำมากอย่างสม่ำเสมอ เช่น การปลูกไม้ผลในเขตนี้

ด้านการผลิต

1. ผลผลิตและคุณภาพผลผลิตต่ำ ต้นทุนสูง จากสาเหตุ

- บางส่วนใช้พันธุ์คุณภาพต่ำ ไม้ยืนต้นบางชนิดส่วนใหญ่ไม่มี การคัดเลือกพันธุ์ ทำให้ผลผลิตต่ำ

- ปัจจัยการผลิตมีราคาแพงขึ้นและการลงทุนค่อนข้างสูง เนื่องจากดินมีปัญหาทางโครงสร้างและมีข้อจำกัดในการปลูกพืชค่อนข้างมากซึ่งต้องลงทุนสูง เพื่อที่จะให้ผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น

- บางช่วงเวลา แรงงานหายากและค่าแรงงานสูง

- ขาดการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตที่เข้มแข็งเพื่อพัฒนาการผลิตและมีอำนาจต่อรองในการจัดการหาปัจจัยการผลิตและราคาขาย

- เกษตรกรบางส่วนยังขาดความรู้ และเทคโนโลยีในการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและให้ผลผลิตมีคุณภาพ เช่น การใส่ปุ๋ย ระบบการกรีดยางไม่ถูกต้องตามหลัก

- แรงงานหายากและค่าแรงงานสูง

2. ปัญหาด้านราคาและรายได้ต่ำเนื่องจาก

- ผลผลิตยังด้อยคุณภาพ ยางแผ่นอยู่ในระดับปานกลาง

- ขาดการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสภาพการผลิต ระบบตลาด และการเปลี่ยนแปลงราคา ทำให้พ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ

- นโยบายการผลิต การแปรรูปและการตลาดไม่สอดคล้องกันทำให้มีปัญหาเรื่องราคา มาตลอด เนื่องจากผลผลิตมีมากเกินไปความต้องการ

- มีปัญหาในการปลูกพืชเชิงเดี่ยว เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ปลูกยางพารา เมื่อบางช่วงยางพาราราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ต่ำลง

3. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

- ขาดเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ ในการปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และปัญหาการมีหนี้สินเก่า ทำให้ต้องกู้เงินนอกระบบที่ดอกเบี้ยสูง

แนวทางการจัดการ

1. แก้ปัญหาดินเสื่อมโทรมด้วยการปรับปรุงบำรุงดิน โดยให้ความสำคัญในการปรับปรุงโครงสร้างของดินควบคู่ไปกับการเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน เพื่อให้ดินมีความสามารถในการอุ้มน้ำ รักษาความชื้นในดินได้นาน และดูดซับธาตุอาหารได้ดีขึ้น โดยการพัฒนาที่ดินปรับปรุงบำรุงดินที่มีปัญหา ด้วยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ฯลฯ ร่วมกับปุ๋ยวิทยาศาสตร์ เพื่อลดต้นทุนการผลิต ขณะเดียวกันต้องมีมาตรการการอนุรักษ์ดินและน้ำ ทั้งวิธีพืชและวิธีกล เพื่อลดการสูญเสียหน้าดิน และการเสื่อมโทรมของทรัพยากรดิน โดยจัดลำดับการฟื้นฟูปลูกตึกถึงเร่งด่วน การให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงโครงสร้างของดินในเขตนี้ เนื่องจากการยากที่จะพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้ได้ผลครอบคลุมทั่วทั้งพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะต้องใช้การลงทุนสูงฉะนั้นการปรับปรุงโครงสร้างของดิน และจัดระบบการปลูกพืชที่มีหลักการอนุรักษ์ดินและน้ำ จึงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เพื่อจะบรรเทาปัญหาความแห้งแล้ง และรักษาคุณภาพโดยรวมของกลุ่มน้ำให้ดีขึ้นด้วย

2. ปรับเปลี่ยนพันธุ์พืชที่ดีมีคุณค่าให้ผลผลิตสูง รวมทั้งปรับปรุงพันธุ์สัตว์ ที่สามารถเลี้ยงควบคู่กับการปลูกไม้ยืนต้นในเขตนี้وبرมให้ความรู้พัฒนาทักษะขบวนการผลิตไม้ยืนต้นเศรษฐกิจโดยเฉพาะ

3. อบรมพัฒนาทักษะ และประสิทธิภาพของแรงงานกิริตยง และให้ความรู้ในการปรับปรุงคุณภาพยางพารา

4. ส่งเสริมรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหรือสหกรณ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการผลิต และสนับสนุนปัจจัยการผลิตในราคาที่เป็นธรรมผ่านทางองค์กรเหล่านั้น

5. พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กในรูปเหมือง ฝาย บ่อน้ำ 1,260 ลบ.ม. แล้วกระจายการผลิตในลักษณะการเกษตรผสมผสาน เพื่อลดความเสี่ยงในการเพาะปลูก เช่น ปลูกมะพร้าว ปศุสัตว์ (โค แพะ แกะ) หรือ การปลูกไม้ผลผสม

6. ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมขนบถ โรงงาน ชุมชนขนาดเล็กที่แปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา และแปรรูปเนื้อสัตว์

7. สนับสนุนการพัฒนาระบบตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางจังหวัดให้เชื่อมโยงกับตลาดในระดับภาค

8. พัฒนาระบบข้อมูลภาวะตลาดความต้องการผู้บริโภค ราคาความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสินค้าเกษตร เพื่อเผยแพร่แก่เกษตรกร โดยให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

องค์กรผู้รับผิดชอบ

องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตรทั้งทางด้านการบริหารจัดการโดยตรง และ องค์กรสนับสนุนเพื่อให้การพัฒนาการเกษตรบรรลุเป้าหมายคือ กรมพัฒนาที่ดิน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมชลประทาน กรมวิชาการเกษตร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรมปศุสัตว์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม และ อบ.ต.

เขตเกษตรผสมผสาน เนื้อที่ประมาณ 712 ไร่ หรือร้อยละ 1.82 ของพื้นที่ตำบล เขตนี้เป็นเขตที่ทำการเกษตรที่มีศักยภาพปานกลางถึงต่ำ ส่วนใหญ่เป็นสวนปาล์มน้ำมันเก่า ไม้ผลผสมร้าง ไม้ผลผสม ไม้ยืนต้นร้าง เกษตรกรยังมีความต้องการในการทำการเกษตรผสมผสาน มีความลาดชัน 0-35 เปอร์เซ็นต์ และพื้นที่มากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ คุณภาพที่ดินมีความเหมาะสมถึงเหมาะสมเล็กน้อย สำหรับปลูกไม้ผล เช่น ทูเรียน เงาะ มังคุด เป็นต้น ไม้ยืนต้น เช่น ปาล์มน้ำมัน ข้อจำกัดเล็กน้อย ได้แก่ ปริมาณธาตุอาหารฟอสฟอรัส โพแทสเซียม และปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน อยู่ในระดับต่ำ มีข้อจำกัดรุนแรง ได้แก่ พื้นที่ลาดชันสูง ดินเค็มเปรี้ยวแฉะ และการระบายน้ำในดินไม่ดี กระจายตัวอยู่บริเวณทุกหมู่ที่ ของตำบลปากคลอง พบในหน่วยแผนที่ดิน Bh-nc-lsA, Bu-rb-silA, LL-clA LL-clB Klt-cl-C Klt-clD Ko-f,rb-scl Ntn-clB Ntn-clC Ntn-clD Ntn-d-clB Pga-sclB PK-sclC Sng-rb-silA Tkt-rb-silA และ SC

การทำการเกษตรผสมผสานในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นแนวการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ เป็นแนวทางการกระจายผลผลิต โดยเปลี่ยนจากพืชชนิดเดียวเป็นพืชหลายชนิด เพื่อลดความเสี่ยงทั้งด้านผลผลิตและราคา ก่อให้เกิดประโยชน์กับทรัพยากรที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางเลือกในการใช้ที่ดิน

ทางเลือกที่เหมาะสมในเขตนี้ ควรเป็นการทำการเกษตรแบบผสมผสาน ระหว่างการปลูกพืช เลี้ยงปลา และการเลี้ยงสัตว์ เพื่อปรับปรุงลักษณะทางกายภาพของลุ่มน้ำให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น โดยมีทางเลือกการใช้ที่ดินดังนี้

1. การปรับเปลี่ยนพืชในเขตนี้ ควรพิจารณาความเหมาะสมกับคุณภาพที่ดินเป็นหลัก ซึ่งได้ได้ทำการประเมินไว้ในบทที่ 5 เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไป ให้กับเกษตรกรอย่างยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. แนวทางที่สามการทำการเกษตรผสมผสาน หรือสวนผสม เพื่อลดความเสี่ยงจากราคาสินค้าไม้ผลที่ไม่แน่นอน การทำสวนลักษณะสวนผสม เช่น ทูเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง ทุเรียน พืชช่อม จำปาตะ พริกไทย สะตอ ลูกเนียง สะละ ผักกูด และอีกหลายชนิดพืชที่สร้างรายได้ผลัดเปลี่ยนเกษตรผสมผสานคือ การเพาะปลูกพืชหรือการเลี้ยงสัตว์ ให้มีความหลากหลายในพื้นที่เดียวกันภายใต้การเกื้อกูลประโยชน์ต่อกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อสร้างรายได้ รายวัน รายเดือน รายสัปดาห์ เช่น การเลี้ยงผึ้งในสวนไม้ผล การแบ่งพื้นที่ทำไม้ผสมปลูกผักกินใบรากสั้นเช่น กรีนโอ๊ค เรดโอ๊ค กวางตุ้ง ผักกาดขาว และฮ่อเต้ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาด

3. พื้นที่เป็นเชิงเขา และภูเขา (Slop complex) ที่มีความลาดชันสูงมาก ควรให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มากกว่าผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตนี้จะส่งผลกระทบต่อลุ่มน้ำวิกฤตได้ในอนาคต ดังนั้นการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมในเขตนี้ควรเป็นดังนี้บริเวณที่เป็นหุบเขา เชิงเขา และภูเขา ส่วนใหญ่ที่ดินมีความลาดชันและ

เป็นดินต้น ควรปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นเศรษฐกิจ เช่น ยาง กาแฟ หรือไม้ผลผสม (บริเวณหุบเขา) ที่เน้นระบบอนุรักษ์ดินและน้ำที่มีประสิทธิภาพ

บริเวณที่เป็นที่ราบ ที่ดินมีข้อจำกัดในการเกษตรมาก ต้องมีการพัฒนาที่ดินและแก้ไขทรัพยากรที่ดินที่เป็นปัญหาพร้อมๆ กับส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการปศุสัตว์ โดยเฉพาะสัตว์ปีกพร้อมกับมีมาตรการด้านการแปรรูป และการตลาด สนับสนุนแบบครบวงจร เนื่องจากพื้นที่ไม่เหมาะสมต่อการปลูกพืชต้องลงทุนสูงและไม่คุ้มทุน ทางเลือกการใช้ที่ดินคือ

1. การปศุสัตว์ (โคเนื้อ กระบือ สุกร สัตว์ปีก) ควบคู่ไปกับการปลูกไม้ยืนต้น มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ สน พืชอาหารสัตว์ ฯลฯ
2. การปลูกไม้ยืนต้น-ไม้ผล พัฒนาเพาะเลี้ยงปลาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีกิจกรรมเสริมทั้งใน และนอกภาคการเกษตร เช่น การเพาะเห็ด การปลูกไม้ดอกไม้ประดับในกระถาง หรือการทำอุตสาหกรรมภายในครัวเรือน เป็นต้น
3. พัฒนาที่ดินปรับปรุงบำรุงดินเน้นการใช้ระบบการอนุรักษ์ดินและน้ำ ในพื้นที่ที่มีความลาดชันโดยวิธีกล (Mechanical method) วิธีพืช (Vegetative method) และวิธีเกษตรกรรม (Agronomic method) ตามความเหมาะสมกับความลาดชันและลักษณะของดิน

องค์กรผู้รับผิดชอบ

การบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินในบริเวณเขตนี้จะมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จได้ นอกจากต้องปรับปรุงแก้ไขทรัพยากรที่ดินและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ทางด้านสังคมคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ด้วย เนื่องจากเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่เหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เนื่องจากมีฐานะยากจนและรายได้น้อย ดังนั้นองค์กรผู้รับผิดชอบในเขตนี้จึงจำเป็นต้องมีความหลากหลายครบวงจร โดยเฉพาะการพัฒนาชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองด้วยอาชีพเสริมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง องค์กรทั้งหลายที่กล่าวมาแล้วควรเป็นดังนี้

กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ กรมประมง สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กรมโยธาธิการ กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน (สูบน้ำด้วยไฟฟ้า) กรมทรัพยากรธรณี ทางด้านสังคม กรมพัฒนาชุมชน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ฯลฯ

เขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (หน่วยแผนที่ 239)

กำหนดพื้นที่ไว้เพื่อให้เป็นเขตพัฒนาส่งเสริมการเพาะเลี้ยงชายฝั่งแบบยั่งยืนเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และลดปัญหาการทำลายป่าชายเลน ตลอดจนมีขบวนการผลิตที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

โดยทั่วไปพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เนื่องจากทรัพยากรดินเหมาะสมสามารถกักเก็บน้ำได้ดีและพื้นที่อยู่ไม่ไกลจากแหล่งน้ำทะเล ประกอบด้วย การคมนาคมค่อนข้างสะดวก ถ้ามีการใช้ที่ดินในเขตนี้จะมีประสิทธิภาพ มีขบวนการผลิตที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมแล้วพื้นที่เขตนี้ นับว่าเป็นแหล่งผลิตสัตว์น้ำเพื่อการส่งออกที่สำคัญของพื้นที่ลุ่มน้ำ

แนวทางการใช้ที่ดิน

ทางเลือกที่สำคัญสำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตนี้ที่สำคัญ คือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อาทิ ปอเลี้ยงกุ้ง ปอเลี้ยงปลา ฯลฯ

ปัญหาในการใช้ที่ดิน

1. ปัญหาโรคกุ้ง ทำให้ผลผลิตลดลงประสพภาวะขาดทุน
2. ปัญหาคุณภาพน้ำชายฝั่งทะเลเนื่องจากบางพื้นที่มีการปล่อยน้ำเสียจากการเลี้ยงกุ้ง โดยไม่มีระบบการบำบัดที่ถูกต้อง
3. เกษตรกรบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและรูปแบบในการพัฒนาการเลี้ยงกุ้งให้ได้ผลผลิตสูงและมีคุณภาพถูกสุขอนามัย ตามความต้องการของตลาด
4. บางช่วงราคาผลผลิตตกต่ำและขาดแคลนอาหารในการเพาะเลี้ยง
5. บางพื้นที่ยังขาดโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ระบบน้ำจืด ฯลฯ สนับสนุนการเพาะเลี้ยงและการขาน้ำจืด ทำให้การลดความเน่าเสียของน้ำกลับคืนสู่สภาพเดิม ทำได้ยาก

แนวทางในการจัดการ/พัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาวิธีการและรูปแบบการเลี้ยงกุ้งแผนใหม่ที่จะทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และผลผลิตมีคุณภาพถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานตลาดโลก โรคระบาดยาก ตลอดจนส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยลง
2. ให้การสนับสนุนด้านสาธารณูปโภค เช่น น้ำจืดเพื่อการเพาะเลี้ยง ระบบการคมนาคม ไฟฟ้า
3. มีระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยน้ำลงสู่ทะเลหรือทะเลสาบ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อม เช่น บ่อพักน้ำ ฯลฯ
4. ติดตามและตรวจสอบคุณภาพน้ำที่ปล่อยจากฟาร์ม คุณภาพดินในพื้นที่เกษตรกรรม ข้างเคียงไม่ให้ผิดปกติกินค่ามาตรฐาน

มาตรการสนับสนุนในเขตนี้

1. การกำหนดมาตรการด้านกฎหมายและกฎระเบียบปฏิบัติในพื้นที่ป่าชายเลน จะต้องมียุทธศาสตร์ปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อไม่ให้มีข้อขัดแย้งกับการเลี้ยงกุ้งได้ เพาะเป็นโอกาสหรือข้ออ้างในการกีดกันทางการค้าของตลาดกุ้งไทยได้
2. สนับสนุนมาตรการกำจัดน้ำเสียจากชุมชนและอุตสาหกรรมที่เหมาะสมก่อนปล่อยลงทะเล ซึ่งทำให้คุณภาพน้ำในแม่น้ำและในทะเลไม่เน่าเสีย เป็นการเกื้อกูลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
3. การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารทะเลและการแช่แข็ง รวมทั้งอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. สนับสนุนการพัฒนาจัดตั้งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมล้างปลาพลาสติก แห อวน อุปกรณ์ประมง

6.3.3 เขตชุมชน เนื้อที่ประมาณ 4,939 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 12.60 ของพื้นที่ตำบล

กำหนดพื้นที่เพื่อให้เป็นขอบเขตตัวเมือง และชุมชนที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคม พร้อมทั้งการจัดการพัฒนาชุมชนอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายที่ทำให้คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

เขตชุมชนเมือง เนื้อที่ประมาณ 4,939 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 12.60 ของพื้นที่ตำบล กำหนดเขตจากชุมชนตัวเมืองสำคัญๆ ที่เป็นอำเภอในพื้นที่ลุ่มน้ำ ซึ่งประกอบไปด้วยสถานที่ราชการ สถานประกอบการ ศูนย์การค้า อาคารพาณิชย์ต่างๆ บางส่วนเป็นชุมชนหนาแน่น และบางส่วนกำหนดเขตตามแนวโน้มน้ำการขยายตัวของเมืองและตามสภาพการใช้ที่ดินมาร่วมพิจารณาประกอบร่วมกัน

ปัจจุบันปัญหาในเขตชุมชนเมือง นอกจากปัญหามลภาวะต่างๆอันเกิดจากกากของเสีย ขยะมูลฝอยน้ำเสีย ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาพื้นฐานในชุมชนใหญ่ในตัวเมืองทั่วไปแล้ว ยังมีปัญหาด้านคุณภาพของประชากรที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาที่เท่าเทียมกันระหว่างชุมชนในตัวเมืองและชุมชนในชนบท จะเห็นได้จากประชากรส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอรอบนอกจะได้รับบริการขั้นพื้นฐานทางการศึกษา สาธารณสุข และสาธารณูปโภคแตกต่างกันอย่างมากกับประชากรที่อยู่ในชุมชนตัวเมือง นอกจากนี้การบริการทางด้านสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ยังมีไม่เพียงพอและทั่วถึง สิ่งเหล่านี้ทำให้คุณภาพชีวิตและคุณภาพประชากร คุณภาพของแรงงานภายในลุ่มน้ำไม่ได้มาตรฐานไม่เท่าเทียมกันทางสังคม เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการผลิตทางการเกษตรด้านอุตสาหกรรม และด้านอื่นๆ ในการยกฐานะเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ลุ่มน้ำให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการการใช้ที่ดินเขตชุมชน

1. การกระจายความเจริญไปสู่ชนบทและขยายเมืองไว้ล่วงหน้า เป็นการส่งเสริมให้มีการย้ายหรือกระจายความเจริญ ส่วนราชการ การศึกษา สาธารณสุข โรงงาน อุตสาหกรรม การคลัง และการค้าพาณิชย์ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆ ไปยังชนบทรอบนอกให้มีความเจริญทั่วถึงไม่ให้เกิดกระจุกตัวอยู่แต่ในตัวเมือง เพื่อลดปัญหาชุมชนหนาแน่น ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะตามมา ซึ่งยากต่อการแก้ไขและเพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคตอย่างมีระบบ และควรมีแผนรองรับการขยายชุมชนตัวเมืองที่จะต้องเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต่างๆ โดยเฉพาะ

2. เร่งรัดการจัดทำผังเมือง เพื่อกำหนดเขตการใช้ที่ดินประเภทต่างๆ ของเมืองและชุมชนขนาดใหญ่ได้ชัดเจนอย่างมีระบบและสะดวกต่อการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในอนาคต โดยเฉพาะระบบเครือข่ายการคมนาคมที่จะไม่ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะและปัญหาจราจร โดยเร่งดำเนินการในชุมชนตัวอำเภอใหญ่ในพื้นที่ลุ่มน้ำก่อน

3. ป้องกัน แก้ไข และเพิ่มบริการด้านการกักน้ำเสีย กากของเสีย ขยะมูลฝอย และมลภาวะอื่นๆที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม โดยร่วมกับภาคเอกชนร่วมกันรณรงค์ให้ประชาชนได้ตื่นตัวปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎระเบียบการอยู่ร่วมกันของสังคมอย่างเคร่งครัด และให้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ร่วมกันของประชาชนและเป็นมลภาวะของชุมชนในตัวเมืองใหญ่

4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีต่อคนในชุมชน และบังเกิดผลพลอยได้จากสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น เช่น การท่องเที่ยว เป็นต้น

6.3.4 เขตแหล่งน้ำ มีเนื้อที่ประมาณ 2,464 ไร่ หรือร้อยละ 6.30 ของพื้นที่ตำบล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1) แหล่งน้ำในเขตพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย (หน่วยแผนที่ 51) มีเนื้อที่ประมาณ 865 ไร่ หรือร้อยละ 2.21 ของพื้นที่ตำบล แบ่งเป็น 2 เขตย่อยตามประเภทการสร้างแหล่งน้ำ คือ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ (หน่วยแผนที่ 511) มีเนื้อที่ประมาณ 857 ไร่ หรือร้อยละ 2.19 ของพื้นที่ตำบล แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น (หน่วยแผนที่ 512) มีเนื้อที่ประมาณ 8 ไร่ หรือร้อยละ 0.02 ของพื้นที่ตำบล

2) แหล่งน้ำนอกเขตพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย (หน่วยแผนที่ 52) มีเนื้อที่ประมาณ 1,599 ไร่ หรือร้อยละ 4.09 ของพื้นที่ตำบล แบ่งเป็น 3 เขตย่อยตามประเภทการสร้างแหล่งน้ำ คือ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ (หน่วยแผนที่ 521) มีเนื้อที่ประมาณ 478 ไร่ หรือร้อยละ 1.22 ของพื้นที่ตำบล แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น (หน่วยแผนที่ 522) มีเนื้อที่ประมาณ 49 ไร่ หรือร้อยละ 0.13 ของพื้นที่ตำบล และเขตพัฒนาเป็นพื้นที่รับน้ำ (หน่วยแผนที่ 523) มีเนื้อที่ประมาณ 1,072 ไร่ หรือร้อยละ 2.72 ของพื้นที่ตำบล

กำหนดพื้นที่เพื่อให้มีแหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสนองความต้องการในการใช้ประโยชน์ของประชากรในพื้นที่ตำบลปากคลอง

พื้นที่เขตนี้กำหนดจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ แหล่งน้ำที่พัฒนาขึ้น และพื้นที่ลุ่มน้ำซึ่งเกือบตลอดปี ที่มีศักยภาพในการพัฒนาแหล่งน้ำได้ แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญของกลุ่มน้ำ ได้แก่ ห้วยหนอง คลอง บึงต่างๆ

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา

1) ปัญหามลพิษ เช่น ของเสีย น้ำเสีย ขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นต้นเหตุทำให้คุณภาพน้ำเสื่อมโทรมไม่เหมาะสมต่อการอุปโภคบริโภค และการอาศัยของสัตว์น้ำ

2) การตื้นเขินของแหล่งน้ำธรรมชาติจากการทับถมของตะกอนและสิ่งกีดขวางทางน้ำ รวมทั้งที่อยู่อาศัยที่รุกล้ำทางน้ำธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันเสียหายร้ายแรงได้

3) พื้นที่ป่าไม้ถูกทำลาย ทำให้แหล่งต้นน้ำลำธารมีปริมาณน้ำลดลงและลำน้ำตื้นเขิน

4) แหล่งน้ำขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดการพัฒนาและดั่งดูรักษาให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางในการจัดการ/พัฒนา

1. มีมาตรการควบคุมไม่ให้มีการปล่อยสิ่งปฏิกูลและของเสียลงสู่ลำน้ำสาธารณะ ขณะเดียวกันควรมีการศึกษา และจัดทำแผนรองรับและป้องกันน้ำเน่าเสียและมลภาวะที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

2. ควรเร่งขุดลอกคูคลองและรื้อถอนสิ่งกีดขวางทางไหลของน้ำ เพื่อให้มีการระบายน้ำได้สะดวก เพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วมฉับพลัน

3. บำรุงรักษาป่าไม้ที่เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ โดยมีมาตรการป้องกันไม่ให้ป่าไม้ และสิ่งแวดล้อมที่อยู่เหนือแหล่งน้ำถูกทำลาย

แผนการใช้ที่ดินตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

4. ควรมีการบำรุงรักษาแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นและพัฒนาต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ถึงมือประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

องค์กรผู้รับผิดชอบ

กรมชลประทาน กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กรมพัฒนาที่ดิน กรมประมง กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 6-2 เขตการใช้ที่ดิน ตำบลปากคลอง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

หน่วยแผนที่	เขตการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
1	เขตป่าไม้	20,390	51.76
11	เขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์	10,807	27.28
111	เขตคุ้มครองสภาพป่า	7,753	19.48
113	เขตพื้นที่พืชรักษาธรรมชาติภายใต้เงื่อนไข 1	3,054	7.80
12	เขตพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ	9,583	24.48
121	เขตบำรุงรักษาป่า	7,159	18.29
123	เขตพื้นที่พืชรักษาธรรมชาติภายใต้เงื่อนไข 2	2,424	6.19
2	พื้นที่เกษตรกรรม	11,487	29.24
22	เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง	8,175	20.88
221	เขตทำนา	73	0.19
22101	เขตทำนาที่ลุ่ม	73	0.19
223	เขตไม้ผล	1,107	2.83
22304	เขตปลูกมะพร้าว	329	0.84
22331	เขตปลูกไม้ผล	778	1.99
224	เขตปลูกไม้ยืนต้น	6,995	17.86
22401	เขตปลูกยางพารา	6,666	17.02
22402	เขตปลูกปาล์มน้ำมัน	329	0.84
23	เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ	3,311	8.46
223	เขตปลูกไม้ยืนต้น	2,095	5.35
23401	เขตปลูกยางพารา	1,383	3.53
237	เขตเกษตรผสมผสาน	712	1.82
239	เขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	1,216	3.11

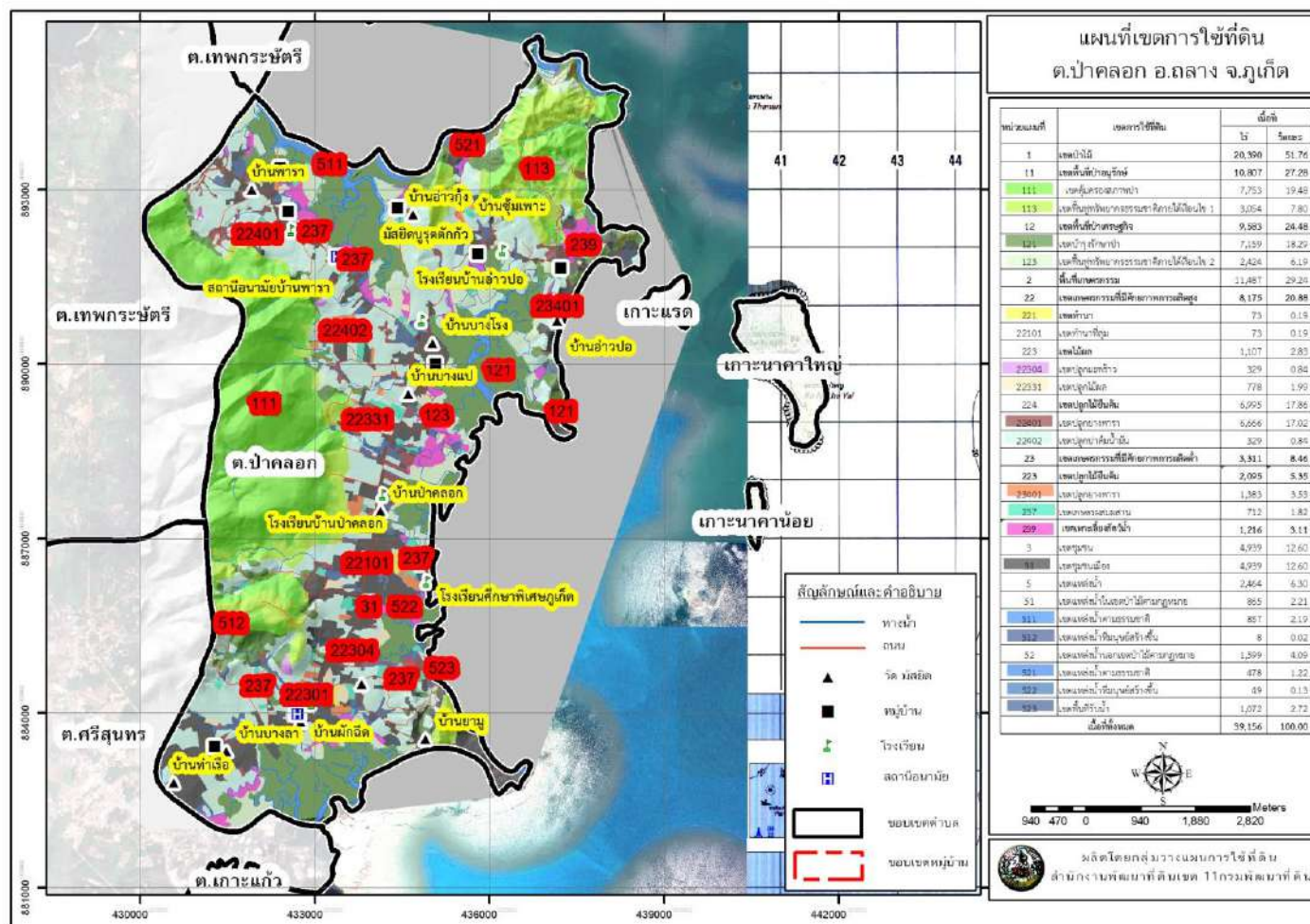
แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 6-1 เขตการใช้ที่ดิน ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

หน่วยแผนที่	เขตการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
3	เขตชุมชน	4,939	12.60
31	เขตชุมชนเมือง	4,939	12.60
5	เขตแหล่งน้ำ	2,464	6.30
51	เขตแหล่งน้ำในเขตป่าไม้ตามกฎหมาย	865	2.21
511	เขตแหล่งน้ำตามธรรมชาติ	857	2.19
512	เขตแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น	8	0.02
52	เขตแหล่งน้ำนอกเขตป่าไม้ตามกฎหมาย	1,599	4.09
521	เขตแหล่งน้ำตามธรรมชาติ	478	1.22
522	เขตแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น	49	0.13
523	เขตพื้นที่รับน้ำ	1,072	2.72
เนื้อที่ทั้งหมด		39,156	100.00

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 6-1 เขตการใช้ที่ดิน ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

บทที่ 7 การขับเคลื่อนแผนการใช้ที่ดิน

บทที่ 7

การขับเคลื่อนแผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

7.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ภายหลังการจัดทำ (ร่าง) แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต แล้วจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

7.1.1 จัดทำเป้าหมายการดำเนินงานและงบประมาณและกิจกรรมต่างๆ ที่จะดำเนินการในปีงบประมาณ 2563

7.1.2 นำ (ร่าง) แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอกไปเสนอต่อ สภาเทศบาลตำบลป่าคลอก เพื่อมีมติให้ความร่วมมือในกิจกรรมพัฒนาที่ดินดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ในแผน

7.1.3 สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดภูเก็ต เสนอเป้าหมายและงบประมาณให้รายการมาয়กรมพัฒนาที่ดิน

7.2 ตัวชี้วัด

7.2.1 จำนวนกิจกรรมที่กรมพัฒนาที่ดินดำเนินการในตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

7.2.2 จำนวนโครงการวิจัยร่วมกับส่วนราชการอื่นในตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

7.3 กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินในเขตการใช้ที่ดินที่จะดำเนินการในปีงบประมาณ 2563

งบประมาณที่กำหนดไว้เป็นการประมาณเบื้องต้น อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามที่ได้รับการจัดสรรให้ดำเนินการ

เขตพื้นที่เกษตรกรรม

1) เขตเกษตรที่มีศักยภาพสูง

1.1) เขตทำนา มีแผนงาน/โครงการ ดังนี้

1.1.1) การปรับปรุงบำรุงดิน

- การส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์
- การผลิต-จัดหาเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด
- ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสด
- การจัดหาปุ๋ยอินโดไมท์
- การส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงพื้นที่ดินกรด
- การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน

1.1.2) การบริหารจัดการน้ำ

- การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

1.1.3) การฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

- การปลูกหญ้าแฝกเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ

- การจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำลุ่ม-ดอน

1.2) เขตปลูกมะพร้าว มีแผนงาน/โครงการ ดังนี้

1.2.1) การปรับปรุงบำรุงดิน

- การส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์
- การผลิต-จัดหาเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด
- ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสด
- การจัดหาปุ๋ยอินทรีย์
- การส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงพื้นที่ดินกรด
- โครงการแปลงใหญ่มะพร้าว
- การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน

1.2.2) การบริหารจัดการน้ำ

- การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

1.2.3) การฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

- การปลูกหญ้าแฝกเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
- การจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำลุ่ม-ดอน

1.3) เขตปลูกไม้ผล มีแผนงาน/โครงการ ดังนี้

1.3.1) การปรับปรุงบำรุงดิน

- การส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์
- การผลิต-จัดหาเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด
- ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสด
- การจัดหาปุ๋ยอินทรีย์
- การส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงพื้นที่ดินกรด
- การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน

1.3.2) การบริหารจัดการน้ำ

- การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

1.3.3) การฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

- การปลูกหญ้าแฝกเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
- การจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำลุ่ม-ดอน

1.4) เขตปลูกยางพารา มีแผนงาน/โครงการ ดังนี้

1.4.1) การปรับปรุงบำรุงดิน

- การส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์
- การผลิต-จัดหาเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด
- ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสด
- การจัดหาปุ๋ยอินทรีย์
- การส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงพื้นที่ดินกรด
- การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน
- โครงการแปลงใหญ่ยางพารา
- การพัฒนากลุ่มเกษตรกรใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

1.4.2) การบริหารจัดการน้ำ

- การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

1.4.3) การฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

- การปลูกหญ้าแฝกเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
- การจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำลุ่ม-ดอน

1.5) เขตปลูกปาล์มน้ำมัน มีแผนงาน/โครงการ ดังนี้

1.5.1) การปรับปรุงบำรุงดิน

- การส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์
- การผลิต-จัดหาเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด
- ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสด
- การจัดหาปุ๋ยอินทรีย์
- การส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงพื้นที่ดินกรด
- การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน

1.5.2) การบริหารจัดการน้ำ

- การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

1.5.3) การฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

- การปลูกหญ้าแฝกเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
- การจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำลุ่ม-ดอน

2.) เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ

2.1) เขตปลูกยางพารา มีแผนงาน/โครงการ ดังนี้

2.1.1) การปรับปรุงบำรุงดิน

- การส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์
- การผลิต-จัดหาเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด
- ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสด
- การจัดหาปุ๋ยอินทรีย์
- การส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงพื้นที่ดินกรด
- การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน
- โครงการแปลงใหญ่ยางพารา
- การพัฒนากลุ่มเกษตรกรใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

2.1.2) การบริหารจัดการน้ำ

- การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

2.1.3) การฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

- การปลูกหญ้าแฝกเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
- การจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำลุ่ม-ดอน

2.2) เขตเกษตรผสมผสาน มีแผนงาน/โครงการ ดังนี้

2.2.1) การปรับปรุงบำรุงดิน

- การส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์
- การผลิต-จัดหาเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด
- ส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงดินด้วยพืชปุ๋ยสด
- การจัดหาปุ๋ยอินทรีย์
- การส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงพื้นที่ดินกรด
- การใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน
- การพัฒนากลุ่มเกษตรกรใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

2.2.2) การบริหารจัดการน้ำ

- การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

2.2.3) การฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

- การปลูกหญ้าแฝกเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
- การจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำลุ่ม-ดอน

2.3) เขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีแผนงาน/โครงการ ดังนี้

2.3.1) การบริหารจัดการน้ำ

- การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน
- มีระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยน้ำลงสู่ทะเลหรือทะเลสาบ

7.4 กิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น

7.4.1 เขตพื้นที่เกษตรกรรม

1) เขตเกษตรที่มีศักยภาพสูง

1.1) เขตทำนา มีกิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น ดังนี้

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการใช้พันธุ์ข้าว (กรมการข้าว)
- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูข้าวและการจัดการโรค/แมลง (เกษตรจังหวัดภูเก็ต)

- ตลาดขายสินค้า (เทศบาลตำบลปากคลอง)
- แรงงานภาคการเกษตร (แรงงานจังหวัดภูเก็ต)
- พัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นเกษตรเชิงท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลปากคลอง)

1.2) เขตปลูกมะพร้าว มีกิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น ดังนี้

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องมะพร้าว (กรมวิชาการ)
- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูข้าวและการจัดการโรค/แมลง (เกษตรจังหวัดภูเก็ต)

- ตลาดขายสินค้า (เทศบาลตำบลปากคลอง)
- แรงงานภาคการเกษตร (แรงงานจังหวัดภูเก็ต)
- พัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นเกษตรเชิงท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลปากคลอง)

1.3) เขตปลูกไม้ผล มีกิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น ดังนี้

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องไม้ผล (กรมวิชาการ)
- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูข้าวและการจัดการโรค/แมลง (เกษตรจังหวัดภูเก็ต)

- ตลาดขายสินค้า (เทศบาลตำบลปากคลอง)
- แรงงานภาคการเกษตร (แรงงานจังหวัดภูเก็ต)
- พัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นเกษตรเชิงท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลปากคลอง)

1.4) เขตปลูกยางพารา มีกิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น ดังนี้

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องยางพารา (การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต)

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูข้าวและการจัดการโรค/แมลง (เกษตรกรจังหวัดภูเก็ต)

- ตลาดขายสินค้า (พาณิชย์จังหวัดภูเก็ต)

- แรงงานภาคการเกษตร (แรงงานจังหวัดภูเก็ต)

- พัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นเกษตรเชิงท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลปากคลอง)

1.5) เขตปลูกปาล์มน้ำมัน มีกิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น ดังนี้

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องปาล์มน้ำมัน (กรมวิชาการ)

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูข้าวและการจัดการโรค/แมลง (เกษตรกรจังหวัดภูเก็ต)

- ตลาดขายสินค้า (พาณิชย์จังหวัดภูเก็ต)

- แรงงานภาคการเกษตร (แรงงานจังหวัดภูเก็ต)

- พัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นเกษตรเชิงท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลปากคลอง)

2.) เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ

2.1) เขตปลูกยางพารา มีกิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น ดังนี้

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องยางพารา (การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต)

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูข้าวและการจัดการโรค/แมลง (เกษตรกรจังหวัดภูเก็ต)

- ตลาดขายสินค้า (พาณิชย์จังหวัดภูเก็ต)

- แรงงานภาคการเกษตร (แรงงานจังหวัดภูเก็ต)

- พัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นเกษตรเชิงท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลปากคลอง)

2.2) เขตเกษตรผสมผสาน มีกิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น ดังนี้

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการเกษตรผสมผสาน (กรมวิชาการ)

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูข้าวและการจัดการโรค/แมลง (เกษตรกรจังหวัดภูเก็ต)

- ตลาดขายสินค้า (เทศบาลตำบลปากคลอง)

- แรงงานภาคการเกษตร (แรงงานจังหวัดภูเก็ต)

- พัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นเกษตรเชิงท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลปากคลอง)

2.3) เขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น ดังนี้

- แรงงานภาคการเกษตร (แรงงานจังหวัดภูเก็ต)

- พัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นเกษตรเชิงท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลปากคลอง)

- จัดอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ประมงจังหวัดภูเก็ต)
- ตลาดขายสินค้า (เทศบาลตำบลป่าคลอก)

7.4.2 พื้นที่แหล่งน้ำ กิจกรรมที่ขอการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่น ดังนี้

- การจัดการน้ำ และหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาระบบน้ำชลประทาน (โครงการชลประทานภูเก็ต)

- หาพื้นที่สาธารณะเพื่อเป็นแก้มลิงกักเก็บน้ำ (เทศบาลตำบลป่าคลอก)
- ต้องการบ่อบาดาล/บ่อน้ำลึก/บ่อน้ำตื้น (สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต)

ตารางที่ 7-1 กิจกรรมของกรมพัฒนาที่ดินในเขตการใช้ที่ดินที่จะดำเนินการในปีงบประมาณ 2563

เขตการใช้ที่ดิน	แผนงาน/โครงการ	หน่วยนับ	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)
เขตการใช้ที่ดินที่ทำการเกษตร เนื้อที่ 11,487 ไร่ แบ่งเป็น - เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง เนื้อที่ 8,175 ไร่ - เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ เนื้อที่ 3,311 ไร่	1. ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน (ต่อยอด)	ศูนย์	1	3,000
	2. รณรงค์และส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก	กล้า	100,000	120,000
	3. จัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบนพื้นที่ลุ่ม-ดอน จำนวน	ไร่	700	636,400
	4. สนับสนุนการใช้พืชปุ๋ยสดปรับปรุงบำรุงดิน (ปอเทือง)	กิโลกรัม	250	7,000
	5. โครงการจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำพร้อมปลูกไม้ยืนต้นโตเร็ว	ไร่	30	51,000
	6. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	ศูนย์	1	9,900
	7. โครงการพัฒนาต่อยอดกลุ่มเดิมที่เข้มแข็ง			
	ส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดใช้สารเคมี (ครัวไทยสู่ครัวโลก)	กลุ่ม	2	6,800
	8.โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ (มะพร้าว)	แปลง	1	16,260
	9.โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ (ยางพารา)	แปลง	1	19,660
	10. ก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานขนาด 1,260 ลบ.ม.	บ่อ	5	101,500
	11. โครงการเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียนใหม่ ปี 2563	โรงเรียน	3	45,000
	12. โครงการเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียนเดิม ปี 2563	โรงเรียน	1	4,000
	13. ส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์	ราย	320	1,280
	14. การส่งเสริมการปรับปรุงบำรุงพื้นที่ดินกรด	ไร่	10	150
	15. การจัดหาปูนโดโลไมท์	ตัน	5	8,500
รวมงบประมาณทั้งหมด				1,030,450

ตารางที่ 7-2 สรุปกิจกรรมที่ขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่นในเขตการใช้ที่ดิน

เขตการใช้ที่ดิน	กิจกรรมของหน่วยงานที่สนับสนุน
1) เขตการใช้ที่ดินที่ทำการเกษตร เนื้อที่ 11,487 ไร่ แบ่งเป็น - เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตสูง เนื้อที่ 8,175 ไร่ - เขตเกษตรกรรมที่มีศักยภาพการผลิตต่ำ เนื้อที่ 3,311 ไร่ 2) พื้นที่แหล่งน้ำ เนื้อที่ 2,464 ไร่	1. จัดการน้ำ และหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาระบบน้ำชลประทาน (โครงการชลประทานภูเก็ต) 2. หาพื้นที่สาธารณะเพื่อเป็นแก้มลิงกักเก็บน้ำ (เทศบาลตำบลป่าคอก) 3. ชุดบ่อบาดาล/บ่อน้ำลึก/บ่อน้ำตื้น (ส่วนทรัพยากรน้ำ - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ต) 4. แนวทางแก้ปัญหา และคำแนะนำเรื่องโรค และแมลง (สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต กรมวิชาการเกษตร) 5. สนับสนุนการนำทุเรียนพื้นบ้านมาผสมพันธุ์กับทุเรียนพันธุ์พื้นบ้านที่ชนะการประกวด (สำนักงานเกษตร จังหวัดภูเก็ต กรมวิชาการเกษตร) 6. เพิ่มศักยภาพให้ผลผลิตเพียงพอต่อผู้บริโภค (หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) 7. หาวิธีแก้ปัญหาราคาผลผลิตพืชตกต่ำ ความรู้ทางด้านการตลาด (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต) 8. แปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต) 9. หาดตลาดขายสินค้าเกษตรปลอดภัย 1 จุด 1 ตำบล และพัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นเกษตรเชิงท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลป่าคอก) 10. หาแรงงานภาคการเกษตร (แรงงานจังหวัดภูเก็ต)

ตารางที่ 7-3 เป้าหมายการดำเนินงานและงบประมาณโครงการนำร่อง ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต แผน 5 ปี (ปี 2563-2567)

เขตการใช้ที่ดิน	งาน/โครงการ/กิจกรรม	หน่วย นับ	เป้าหมาย					รวม	งบประมาณ					รวม
			2563	2564	2565	2566	2567		2563	2564	2565	2566	2567	
1) เขตเกษตรกรรมที่มี	1.การบริหารน้ำ													
ศักยภาพการผลิตสูง	1. แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	บ่อ	5	-	5	5	5	20	101,500	-	101,500	101,500	101,500	406,000
เนื้อที่ 8,175 ไร่	2. การปรับปรุงบำรุงดิน													
2) เขตเกษตรกรรมที่มี	2.1 จัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบนพื้นที่ลุ่ม-ดอน	ไร่	700	-	-	-	-	700	636,400	-	-	-	-	636,400
ศักยภาพการผลิตต่ำ	2.2 โครงการจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำพร้อมปลูกไม้ยืนต้นโตเร็ว	ไร่	30	-	-	-	-	30	51,000	-	-	-	-	51,000
เนื้อที่ 3,311 ไร่	2.3 จัดหาปุ๋ยอินทรีย์	ตัน	5	10	20	30	30	95	8,500	17,000	34,000	51,000	51,000	161,500
	2.4 ส่งเสริมการปรับปรุงพื้นที่ดินกรด	ไร่	10	20	40	60	60	190	150	300	600	900	900	2,850
	2.5 ส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์	ราย	320	340	360	380	400	1,800	1,280	1,360	1,440	1,520	1,600	7,200
	2.6 ผลิต-จัดหาเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด	กิโลกรัม	250	300	350	400	450	500	2,250	7,000	8,400	9,800	11,200	12,600
	2.7 ส่งเสริมการปลูกพืชปุ๋ยสดปรับปรุงบำรุงดิน	ไร่	50	60	70	80	90	100	450	750	900	1,050	1,200	1,350
	2.8 การทำปุ๋ยหมัก	ตัน	-	10	10	10	10	40	-	34,000	34,000	34,000	34,000	136,000
	2.10 พัฒนากลุ่มเกษตรกรใช้สารอินทรีย์	กลุ่ม	2	1	1	1	1	6	6,800	3,400	3,400	3,400	3,400	20,400

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 7-3 เป้าหมายการดำเนินงานและงบประมาณโครงการนำร่อง ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต แผน 5 ปี (ปี 2563-2567) (ต่อ)

เขตการใช้ที่ดิน	งาน/โครงการ/กิจกรรม	หน่วย นับ	เป้าหมาย					รวม	งบประมาณ					รวม
			2563	2564	2565	2566	2567		2563	2564	2565	2566	2567	
1) เขตเกษตรกรรมที่มี	3. พื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน													
ศักยภาพการผลิตสูง	ผลิตหญ้าแฝกเพื่อแจกจ่าย	กล้า	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	500,000	120,000	120,000	120,000	120,000	120,000	600,000
เนื้อที่ 8,175 ไร่	4. ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน													
2) เขตเกษตรกรรมที่มี	ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน (ต่อยอด)	แห่ง	1	-	1	-	1	3	3,000	-	3,000	-	3,000	9,000
ศักยภาพการผลิตต่ำ	5. พัฒนาพื้นที่เพื่อการสนับสนุนการปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสมตาม Agri-Map	ไร่	-	10	20	30	40	100	-	6,000	12,000	18,000	24,000	60,000
เนื้อที่ 3,311 ไร่														
รวม									931,330	189,810	319,240	341,170	351,800	2,104,300

เอกสารอ้างอิง

กรมการปกครอง. 2561. **ข้อมูลจำนวนประชากรและบ้าน** (ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2561).

กระทรวงมหาดไทย. ไฟล์ข้อมูล.

กรมทรัพยากรน้ำบาดาล. 2562. **ข้อมูลบ่อน้ำบาดาล**. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. ไฟล์ข้อมูล.

กองสำรวจดินและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน. 2562. **ข้อมูลทรัพยากรดิน**. ไฟล์ข้อมูล.

กรมพัฒนาที่ดิน. 2562. **หมอดินอาสาตำบลบ้านป่าคลอก ปี 2562**. ไฟล์ข้อมูล.

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2561. **จำนวนครัวเรือนเกษตรกร ปี 2561**. ไฟล์ข้อมูล.

กรมอุตุนิยมหาวิทยาลัย. 2562. **สถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี (ปี 2532-2561)**. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. ไฟล์ข้อมูล.

กลุ่มวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน. 2561. **ข้อมูล สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดภูเก็ต**. ไฟล์ข้อมูล.

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านป่าคลอก. 2559. **แผนพัฒนาท้องถิ่นสามปี (พ.ศ. 2560-2562)**. เทศบาลตำบลป่าคลอก อำเภอเมืองถลาง จังหวัดภูเก็ต. ไฟล์ข้อมูล.

กองสำรวจดินและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน. 2562. **ข้อมูลทรัพยากรดิน**. ไฟล์ข้อมูล.

คันสนีย์ อรัญวาสี และคำรณ ไทรฟัก. 2562. **คู่มือการประเมินคุณภาพที่ดิน สำหรับการวาง แผนการใช้ที่ดิน ระดับตำบลและระดับจังหวัด**

กลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน. 2561. **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ.2562-2563**. ไฟล์ข้อมูล.

คณะกรรมการจัดทำปทานุกรมปฐพีวิทยา. 2551. **ปทานุกรมปฐพีวิทยา**. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550. **การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง**. ไฟล์ข้อมูล.

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต. 2562. **ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2562**. ไฟล์ข้อมูล.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2557. แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2562. ไฟล์ข้อมูล.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ . 2559. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคม
แห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง (พ.ศ. 2560-2564). ไฟล์ข้อมูล.

FAO. 1974. A Land Capability Appraisal Indonesia: Interim Report. (AGL/INS), Rome.

_____. 1993. Guidelines for Land Use Planning. Rome. ADB. 2012. The state of Pacific Towns
and Cities: Urbanization in ADB's Pacific Developing Member Countries. Mandaluyong
City, Philippines.

NRC. 1975. Land Use Planning. The National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine,
Washington, D.C.

Vink, A.P.A. 1975. Land Use in Advancing Agriculture. Springer-Verlag Berlin Heidelberg.

ภาคผนวก

ภาคผนวกที่ 1

ภาพการจัดโครงการประชุมกระบวนการวางแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

พิธีเปิด โดยนายปัญญา สำเภารัตน์ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลป่าคลอก

นายปัญญา ใจสมุทร ผอ.สพด.ภูเก็ตมอบกระเช้าผลไม้ปลอดสารพิษให้แก่ประธาน

นายสมศักดิ์ ปิติธีรภาพ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (นโยบายกรมฯ)

นายเรวัต สมบัติทอง ปลัดเทศบาลตำบลปากคลอง (แผนพัฒนาตำบล 4 ปี)

นายประมุข ถิ่นใหญ่ นักสำรวจดินชำนาญการ (ข้อมูลดิน)

ภาคผนวกที่ 2

นโยบายของรัฐในการอนุญาตให้ราษฎรอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้

นโยบายของรัฐในกรณีนี้เป็นไปตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี ดังนี้

- (1) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562
- (2) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562
- (3) มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 30 มิถุนายน 2541
- (4) มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 26 พฤศจิกายน 2561

โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2562¹

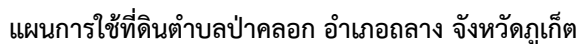
พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้มีการช่วยเหลือประชาชนที่ทำกินอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ ตามบทบัญญัติมาตรา 64 ดังนี้

มาตรา 64 ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช สำรวจการถือครองที่ดินของประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และรัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติโดยมิได้สิทธิในที่ดินนั้น เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองต้องมีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ไม่มีที่ดินทำกิน และได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติ ภายในกรอบมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 เรื่อง การแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ หรือตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 66/2557 เรื่อง เพิ่มเติมหน่วยงานสำหรับการปราบปราม หยุดยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ และนโยบายการปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวในสถานการณ์ปัจจุบัน ลงวันที่ 17 มิถุนายน พุทธศักราช 2557 โดยต้องจัดให้มีแผนที่แสดงแนวเขตโครงการที่จะดำเนินการ ซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่น ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา และมีระยะเวลาการบังคับใช้ชั่วคราวไม่เกินสี่ปี และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาและคุณสมบัติของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินภายใต้โครงการที่จะดำเนินการ หน้าที่ของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินในการอนุรักษ์ ป่าไม้ ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพภายในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอยู่อาศัยหรือทำกิน และการสิ้นสุดการอยู่อาศัยหรือทำกิน และมาตรการในการกำกับดูแล การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินโครงการ

¹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 71ก ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2562

(2) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562²

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองต้องมีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ภายใต้กรอบเวลาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 เรื่อง การแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ หรือตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 66/2557 เรื่อง เพิ่มเติมหน่วยงานสำหรับการปราบปราม หยุดยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากร ป่าไม้และนโยบายการปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวในสถานการณ์ปัจจุบัน ลงวันที่ 17 มิถุนายน พุทธศักราช 2557 โดยต้องจัดให้มีแผนที่แสดงแนวเขตโครงการที่จะดำเนินการแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาและมีระยะเวลาบังคับใช้คราวละไม่เกินห้าปี และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับ

W2-2

หลักเกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินในชุมชนภายใต้โครงการที่ดำเนินการ หน้าที่ของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินในชุมชนในการอนุรักษ์ ป่า ฟื้นฟู และดูแลรักษาสัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพภายในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอยู่อาศัยหรือทำกิน และการสิ้นสุดการอยู่อาศัยหรือทำกินและ มาตรการในการกำกับดูแล การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินโครงการ

ในกรณีบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินได้ครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำ ด้วยประการใดๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลง สภาพพื้นที่ไปจากเดิม เก็บหา นำออกไป กระทำด้วย ประการใดๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งสัตว์ป่า ไม้ ดิน หิน กรวด ทราย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใดอันส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศน์ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ หรือนำหรือปล่อยสัตว์ในเขตพื้นที่โครงการตามพระราช กฤษฎีกาที่ตราขึ้นตามมาตรานี้ หากการกระทำดังกล่าวเป็นไปเพื่อการดำรงชีพอย่างเป็นปกติสุข และ ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับ โทษ

(3) มติคณะรัฐมนตรี เรื่องการแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ วันที่ 30 มิถุนายน 2541

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ ตามมติคณะกรรมการ นโยบายป่าไม้แห่งชาติ ดังนี้

1. คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติได้พิจารณาทบทวนคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการ แก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้แล้ว มีความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับการพิสูจน์การครอบครองที่ดินของราษฎร ให้ใช้ภาพถ่ายทางอากาศเป็นหลักร่วมกับหลักฐานอื่น และการกำหนดมาตรการการอยู่อาศัยในพื้นที่ป่า ไม้ไม่ให้ขยายพื้นที่เพิ่มเติม มติคณะกรรมการฯ โดยสรุปให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) พิจารณาปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาดินในพื้นที่ป่าไม้ โดยเฉพาะมติ คณะรัฐมนตรีวันที่ 17 เมษายน 2540 วันที่ 22 เมษายน 2540 และวันที่ 29 เมษายน 2540 โดยให้ใช้ แนวทางมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 22 เมษายน 2540 เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาดินในพื้นที่ป่าไม้ในภาพรวมทั้ง ประเทศเป็นฐานในการปรับปรุงและนำความเห็นของคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติไป ประกอบการพิจารณาด้วย

2. คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติได้ประชุมเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2541 เกี่ยวกับ เรื่อง การแก้ไขปัญหาดินในพื้นที่ป่าไม้ มีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ โดยมีมาตรการและแนวทางการแก้ไขปัญหาดินในพื้นที่ป่าไม้

โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ เพื่อเป็นการสงวนคุ้มครองป้องกันพื้นที่ป่าไม้ของชาติที่เหลืออยู่ ไว้ให้ได้ จึงกำหนดมาตรการและแนวทางการแก้ไขปัญหาดินในพื้นที่ป่าไม้ เป็น 2 ด้าน คือ

1. ด้านการจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้

1.1 ป่าสงวนแห่งชาติ

1) พื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร และพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจที่เสื่อมสภาพ กรมป่าไม้ได้มอบพื้นที่ดังกล่าวให้ ส.ป.ก.นำไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินตามนโยบายรัฐบาล เมื่อพ.ศ. 2563 แล้ว ดังนั้น เพื่อให้นโยบายการปฏิรูปที่ดินของรัฐบาลสัมฤทธิ์ผลจึงให้ดำเนินการดังนี้

(1) ให้กรมป่าไม้ และ ส.ป.ก. ปฏิบัติตามข้อตกลงว่าด้วยแนวทาง ปฏิบัติในการกันพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติกลับคืนกรมป่าไม้ เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2538 โดยเร่งรัด ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ทุกป่าโดยเร็ว

(2) พื้นที่ที่ไม่สมควรนำไปปฏิรูปที่ดิน ให้กรมป่าไม้ดำเนินการตาม หน้าที่และความรับผิดชอบ และเพื่อเปิดโอกาสให้ราษฎรในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ อย่างเป็นรูปธรรม ให้กรมป่าไม้พิจารณาตามความเหมาะสมจัดการพื้นที่ที่มีสภาพป่าแปลงเล็ก แปลง น้อย ในพื้นที่ราบ และมีใช้เป็นพื้นที่ที่ควรสงวนรักษาไว้เพื่อคุ้มครองระบบนิเวศ และสภาพแปลง ดังกล่าวจะต้องไม่ติดกับป่าผืนใหญ่ โดยร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่ และส.ป.ก. กรณีนี้ให้ พิจารณาจัดทำเป็นพื้นที่ทดลองจัดการเป็นบางแห่งก่อน

(3) ให้ ส.ป.ก. นำผลการปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงไปเร่งรัดกำหนด เขตปฏิรูปที่ดิน เมื่อมีเขตปฏิรูปที่ดินแล้วให้ ส.ป.ก. เร่งรัดดำเนินการต่อไป และให้กำหนดเป็นเงื่อนไข การใช้ที่ดิน ส.ป.ก. ให้ราษฎรปลูกไม้ผลและหรือไม้ยืนต้นอย่างน้อยร้อยละ 20 ของเนื้อที่ที่ได้รับ กรณี เป็นที่ดินที่ติดกับเขตป่าไม้จะต้องปลูกไม้ผลและหรือไม้ยืนต้นเป็นแนวกันชน และให้นำเอาวิธีการจัดรูป แปลงที่ดินให้มีขนาดเหมาะสมเพื่อใช้แก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินอยู่อาศัยหรือทำกินของราษฎรในเขตป่าไม้ ด้วย

2) พื้นที่ป่าอนุรักษ์เพิ่มเติม ตามผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากร และที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 ซึ่ง กำหนดไว้ว่าเมื่อดำเนินการในพื้นที่ให้กรมป่าไม้ปรับแนวเขตได้ตามสภาพข้อเท็จจริง และความ เหมาะสมในภูมิประเทศ ผลจากการปรับแนวเขตให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) บริเวณพื้นที่ที่ปรับออกเป็นพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ หากมีราษฎร อยู่อาศัยหรือทำกิน ให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสม

(2) พื้นที่ที่ผ่านการตรวจสอบและมีความเหมาะสมที่จะกำหนดไว้ เป็นป่าเพื่อการอนุรักษ์ ให้กรมป่าไม้กำหนดเป็นป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายตามความเหมาะสมในแต่ละ พื้นที่ ทั้งนี้ให้กรมป่าไม้จัดทำแนวเขตที่ชัดเจน และป้องกันดูแลคุ้มครองอย่างเข้มงวด ไม่ให้ราษฎรบุกรุก เข้าไปยึดถือครอบครองอยู่อาศัยทำกิน หากมีการบุกรุกเข้าไปยึดถือครอบครองให้ดำเนินการตาม กฎหมายอย่างเฉียบขาด

1.2 ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า และป่าอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี (พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ชั้นที่ 2 และเขตอนุรักษ์ป่าชายเลน)

เนื่องจากเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้กำหนดขึ้น เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าหายาก เพื่อการป้องกันภัยธรรมชาติ เช่น อุทกภัยและการพังทลายของดิน รวมถึงตลอดถึง เพื่อประโยชน์ด้านการศึกษา วิจัย นันทนาการของประชาชนและความมั่นคงของชาติ ดังนี้

1) ยืนยันนโยบายของรัฐที่จะไม่นำพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย และป่าอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรีไปดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

2) ให้กรมป่าไม้สำรวจพื้นที่ที่มีการครอบครองให้ชัดเจน และขึ้นทะเบียนผู้ครอบครอง เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดการเพื่อการอนุรักษ์และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3) ให้กรมป่าไม้ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบพิสูจน์การครอบครองที่ดินของราษฎร โดยใช้ภาพถ่ายทางอากาศของกรมแผนที่ทหาร (หากไม่มีให้ใช้ภาพถ่ายดาวเทียม) ซึ่งถ่ายภาพพื้นที่นั้นไว้เป็นครั้งแรกหลังวันสงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายครั้งแรก ตรวจสอบร่องรอยการทำประโยชน์ต่อเนื่องมาก่อนวันสงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายครั้งแรก และต้องพิจารณาร่วมกับพยานหลักฐานอื่น ซึ่งแสดงว่าได้มีการครอบครองทำประโยชน์ต่อเนื่องมาก่อนวันสงวนหวงห้ามนั้นๆด้วย

4) กรณีผลการตรวจสอบพบว่า ราษฎรอยู่อาศัยหรือทำกินมาก่อน ให้กรมป่าไม้จัดทำขอบเขตบริเวณที่อยู่อาศัยหรือทำกินให้ชัดเจน ห้ามขยายพื้นที่เพิ่มเติมโดยเด็ดขาด และดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้ราษฎรอยู่อาศัยหรือทำกิน ตามความจำเป็นเพื่อการครองชีพ แต่ถ้าเป็นพื้นที่ล่อแหลมคุกคามต่อระบบนิเวศ พื้นที่ที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการคุ้มครองดูแลพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี ให้พิจารณาดำเนินการช่วยเหลือราษฎรตามความเหมาะสม เพื่อให้หาที่อยู่อาศัยหรือทำกินแห่งใหม่ หรือดำเนินการเคลื่อนย้ายราษฎรออกจากบริเวณนั้นไปอยู่อาศัยหรือทำกินในพื้นที่ที่เหมาะสม โดยในพื้นที่รองรับให้มีการสนับสนุนด้านสาธารณูปโภค การพัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพทั้งในและนอกภาคเกษตรกรรม รวมทั้งพิจารณารับรองสิทธิในที่ดินตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พื้นที่ที่ราษฎรได้เคลื่อนย้ายออกไปแล้ว ให้ทำการปลูกฟื้นฟูสภาพป่าต่อไป

5) กรณีผลการพิสูจน์พบว่า ราษฎรอยู่อาศัยหรือทำกินหลังวันประกาศสงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายครั้งแรก ให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(1) ให้เคลื่อนย้ายราษฎรออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์นั้นแล้วทำการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูสภาพสิ่งแวดล้อมการเคลื่อนย้ายราษฎรออกจากพื้นที่ให้เตรียมแผนการรองรับในพื้นที่ที่เหมาะสม โดยสนับสนุนด้านสาธารณูปโภค การพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพทั้งในและนอก

ภาคเกษตรกรรม รวมทั้งการพิจารณารับรองสิทธิในที่ดินตามระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(2) หากยังไม่สามารถเคลื่อนย้ายราษฎรออกจากพื้นที่ได้ทันที ให้ดำเนินการควบคุมขอบเขตพื้นที่ให้มีให้ขยายเพิ่มเติมโดยเด็ดขาด และในระหว่างรอการเคลื่อนย้ายให้จัดระเบียบที่อยู่อาศัย หรือทำกินให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ

6) การดำเนินการตาม 4) และ 5) จะต้องกำหนดเงื่อนไขการใช้พื้นที่ให้เป็นไปในรูปแบบของการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และหรือสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

7) ให้ทุกส่วนราชการที่ดำเนินการพัฒนาพื้นที่สูง ทำการพัฒนาเฉพาะความต้องการพื้นฐานในการดำรงชีพ

1.3 พื้นที่อื่นๆ ที่สงวนหรืออนุรักษ์ไว้เพื่อกิจการป่าไม้

กรณีที่มีราษฎรร้องเรียนเสนอปัญหาให้จังหวัดดำเนินการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยให้มีทั้งฝ่ายราชการและราษฎร ฝ่าละเท่าๆกัน การตรวจสอบข้อเท็จจริงให้พิสูจน์การอยู่อาศัยครอบครองทำประโยชน์ในพื้นที่ให้ชัดเจนว่ามีมาก่อนหรือไม่ ราษฎรเดือดร้อนอย่างไร เคยได้รับการช่วยเหลือจากทางราชการมาแล้วหรือไม่ แล้วเสนอมาตรการหรือแนวทางแก้ไขปัญหามาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาตามมาตรการและแนวทางของแต่ละพื้นที่ที่เป็นปัญหา ทั้งนี้ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบให้ความเป็นธรรมกับราษฎรให้มากที่สุด

2. ด้านการป้องกันพื้นที่ป่าไม้ และอื่นๆ

2.1 ถ้ามีการกระทำการใดๆ อันเป็นการบุกรุกพื้นที่ป่าใหม่และหรือขยายพื้นที่อยู่อาศัยหรือทำกินเพิ่มเติม หรือเป็นการทำลาย หรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาป่าและหรือสิ่งแวดล้อม ให้ดำเนินการตามกฎหมายโดยเฉียบขาด และเพื่อป้องกันมิให้มีการยึดถือครอบครองพื้นที่ ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่สั่งให้ผู้กระทำผิดออกจากพื้นที่ ทำลาย รื้อถอน และหรือดำเนินการอื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

2.2 ให้คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ กำกับดูแลให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ประสานการปฏิบัติกันอย่างสอดคล้องและเอกภาพ เพื่อความมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลในการป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ของชาติ

2.3 ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย โดยจัดให้องค์กรปกครองท้องถิ่น เช่น อบต.หรือสภาตำบล และชุมชนเข้ามาร่วมดูแลรักษาสภาพป่าไม้มิให้มีการบุกรุกทำลาย หรือกระทำการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนต่อการรักษาป่าและหรือสิ่งแวดล้อม

2.4 ให้กรมป่าไม้ดำเนินการตามแผนการจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย แผนงาน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการป้องกันพื้นที่ 2) ด้านการควบคุมพื้นที่ 3) ด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 4) ด้านการติดตาม ประเมินผล และระบบข้อมูล โดย

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการจัดการฯ อันจะทำให้การบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้เป็นไปอย่างเป็นระบบ ยั่งยืน และเกิดความชัดเจนในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

2.5 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหการออกหนังสือแสดงสิทธิที่ดินที่ออกโดยมิชอบในพื้นที่ป่าไม้ ให้แล้วเสร็จเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

2.6 ให้สำนักงบประมาณพิจารณาสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย มาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหในแต่ละประเภทพื้นที่ รวมถึงการดำเนินการแผนการจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ในระดับพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยให้เสนอขอตั้งงบประมาณเป็นปีๆไป

(4) มติคณะรัฐมนตรีเรื่อง พื้นที่เป้าหมายและกรอบมาตรการแก้ไขปัญหการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ (ทุกประเภท)

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2561 ลงมติว่า

1. เห็นชอบในหลักการตามกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอและให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วยทั้งนี้ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

2. ในการดำเนินการตามกรอบมาตรการแก้ไขปัญหการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ (ทุกประเภท) ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างการรับรู้แก่ประชาชนทั่วไป ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ถูกต้อง ตรงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจตนารมณ์ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจัดสรรที่ดินของแต่ละกลุ่มพื้นที่ รวมทั้งปฏิบัติตามข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องและสิทธิของผู้ได้รับจัดสรรที่ดิน เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้ง และข้อพิพาทในภายหลัง

3. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณากำหนดมาตรการในการการป้องกันและแก้ไขการบุกรุกพื้นที่ป่าให้ชัดเจนและดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มเติมอีก

ตารางที่ ผ2-1 กรอบมาตรการแก้ไขปัญหการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้

พื้นที่เป้าหมาย	กรอบมาตรการแก้ไขปัญหา
กลุ่มที่ 1 ชุมชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 3, 4 และ 5 ก่อน มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541	อนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยโครงการจัดที่ดินทำกินให้ ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.)
กลุ่มที่ 2 ชุมชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 3, 4 และ 5 หลัง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 และต้องปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการ สงวนแห่งชาติ ที่ 66/2557 ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2557	อนุญาตให้อยู่อาศัยและทำกินแบบแปลงรวม โดยออกแบบการ ใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างชุมชน และหน่วยงานรัฐ โดยชุมชนต้อง ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์พื้นที่ในลักษณะที่เกื้อกูลต่อการ อนุรักษ์ ตามที่กำหนดร่วมกัน
กลุ่มที่ 3 ชุมชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 และ 2 ก่อน มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 หลัง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 และต้องปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการ สงวนแห่งชาติ ที่ 66/2557 ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2557	1. จัดระเบียบการใช้ที่ดินทำกิน และรับรองการอยู่อาศัยทำกิน ในลักษณะแปลงรวม 2. กำกับ ควบคุม จัดการการใช้ที่ดินและป่าไม้ภายใต้การ อนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน ห้ามบุกรุกขยายพื้นที่ 3. พื้นฟูสภาพป่าในรูปแบบการมีส่วนร่วม ส่งเสริมราษฎรปลูก ป่า 3 อย่าง 4. ใช้มาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ ควบคุมผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมลดการชะล้างพังทลาย 5. วางแผนร่วมกับราษฎรและกรรมการหมู่บ้าน ประชาคม/ ออกแบบ/คัดเลือกพันธุ์ไม้ตามแนวพระราชดำริปลูกป่า 3 อย่าง เพื่อฟื้นฟูสภาพป่า โดยกรมป่าไม้จัดหาพันธุ์ไม้และให้ราษฎร เป็นผู้ดูแลต้นไม้ที่ปลูกและราษฎรใช้ประโยชน์ที่ดินในระหว่าง แถวของต้นไม้ได้ โดยราษฎรจะได้รับประโยชน์ที่ดินในระหว่าง แถวของต้นไม้ได้ โดยราษฎรจะได้รับประโยชน์จากการเก็บ เกี่ยวผลผลิตจากไม้ที่ปลูกและพืชพื้นล่างด้วย
กลุ่มที่ 4 ชุมชนที่อยู่ในเขตอนุรักษ์ ก่อน มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 หลัง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน	แนวทางการแก้ไขปัญหที่ดินของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์ 1. หลักการจัดการพื้นที่ เพื่อให้คงเจตนารมณ์ของการกำหนด กฎหมายเกี่ยวกับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ชุมชนที่จะได้รับการ พิจารณาต้องเป็นชุมชนที่อาศัยอยู่เดิม ไม่มีการจัดที่ดินให้แก่ บุคคลภายนอกพื้นที่ที่มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ทำกินที่เป็นที่ ยอมรับร่วมกัน และเป็นการให้สิทธิทำกินมิให้เอกสารสิทธิ 2. แนวทางการจัดการพื้นที่ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนหลัก คือ การสำรวจการครอบครองที่ดิน และการบริหารจัดการพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อตกลงแนวเขตบริหาร เพื่อการอนุรักษ์ ที่เป็น ที่ยอมรับของทุกฝ่ายในรูปแบบของการประชาคมของชุมชน โดย มีคณะกรรมการ/คณะทำงาน ที่แต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัด ดำเนินการ 2 ระดับ คือ

ตารางที่ ผ2-1 กรอบมาตรการแก้ไขปัญหการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ (ต่อ)

พื้นที่เป้าหมาย	กรอบมาตรการแก้ไขปัญหา
กลุ่มที่ 4 ชุมชนที่อยู่ในเขตอนุรักษ์ <u>ก่อน</u> มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 <u>หลัง</u> มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน	2.1 คณะทำงานสำรวจการครอบครองที่ดินระดับพื้นที่ เพื่อร่วมกับชุมชนในการสำรวจและบริหารจัดการพื้นที่ร่วมกัน 2.2 คณะกรรมการพิจารณาผลการสำรวจการครอบครองที่ดินระดับนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ หรือสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์สาขา เพื่อตรวจสอบผลการดำเนินการและแก้ไขปัญหาจากผลการดำเนินงานของคณะทำงานฯ ระดับพื้นที่ โดยนำผลการสำรวจตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 และการตรวจสอบผู้ครอบครองที่เป็นผู้ยากไร้ ผู้ที่มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่ดินทำกิน ซึ่งได้อาศัยอยู่ในพื้นที่เดิมนั้นๆ คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ 66/2547 มาตรตรวจสอบร่วมกับราษฎร เพื่อจัดระเบียบการครอบครองที่ดิน และกำหนดให้เป็นเขตบริหารเพื่อการอนุรักษ์ 3. การดำเนินการดังกล่าวเป็นการเตรียมความพร้อมของชุมชนในการพิจารณาอนุญาต เมื่อร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 ได้รับการพิจารณาเห็นชอบและมีผลใช้บังคับแล้ว โดยสามารถนำแนวเขตบริหารเพื่อการอนุรักษ์ มาจัดทำเป็นโครงการ/แผนงานเพื่อนำเสนอขออนุญาตใช้พื้นที่ได้ตามกฎหมายต่อไป
กลุ่มที่ 5 ชุมชนในพื้นที่ป่าชายเลน - พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และพื้นที่เกษตรกรรม - พื้นที่เมืองและสิ่งก่อสร้างถาวร	1. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง 1.1 ดำเนินการจัดทำเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชายเลน พร้อมทั้งกับพื้นที่ดินส่วนที่อยู่ห่างจากทะเลไม่น้อยกว่า 100 เมตร และพื้นที่ที่อยู่ห่างจากริมคลองไม่น้อยกว่า 20 เมตร เพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชายเลน 1.2 ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับป่าชายเลน โดยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือกรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง ดำเนินการกำหนดอัตรา และเรียกเก็บค่าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนในกรณีต่างๆ 1.3 เสนอและรับฟังข้อคิดเห็นของคณะกรรมการบูรณาการด้านบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนและป่าชายหาด 2. คณะทำงานสำรวจการครอบครองที่ดินระดับพื้นที่ 2.1 จัดประชุมชี้แจงราษฎรในพื้นที่เป้าหมายให้ทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ และแนวทางการดำเนินงานให้มีความถูกต้องตรงกันก่อนจะมีการดำเนินการขั้นตอนต่อไป 2.2 สำรวจ ตรวจสอบและจัดทำแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินรายแปลง 2.3 จัดทำขอบเขต แผนผัง บริเวณที่ยังคงสภาพเป็นป่าชายเลน

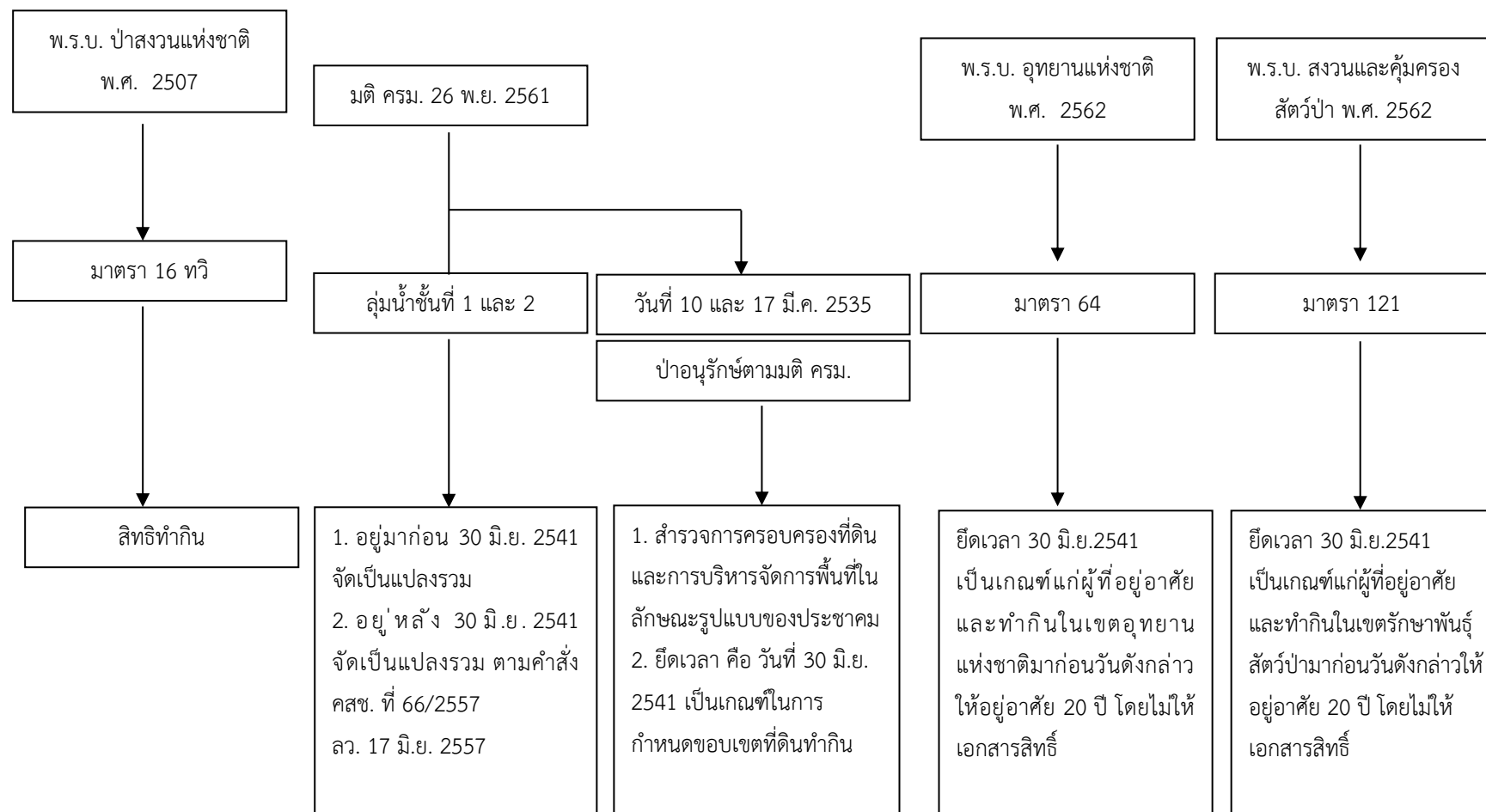

ตารางที่ ผ2-1 กรอบมาตรการแก้ไขปัญหการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ (ต่อ)

พื้นที่เป้าหมาย	กรอบมาตรการแก้ไขปัญหา
กลุ่มที่ 5 ชุมชนในพื้นที่ป่าชายเลน - พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และพื้นที่เกษตรกรรม - พื้นที่เมืองและสิ่งก่อสร้างถาวร	3. คณะกรรมการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชายเลนที่มีการ ครอบครองทำประโยชน์ 3.1 จัดทำแผนบริหารจัดการและโครงการเพื่อการอนุญาต 3.2 รับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการบูรณาการด้าน บริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนและป่าชายหาด และ นำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายและแผนบริหารจัดการ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติ 3.3 นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบและยกเว้นมติ คณะรัฐมนตรี 3.4 กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งดำเนินการอนุญาตตาม แผนบริหารจัดการพื้นที่และหลักเกณฑ์ที่ผ่านความเห็นชอบ ของคณะกรรมการบูรณาการด้านบริหารจัดการทรัพยากร ป่าชายเลนและป่าชายหาด และคณะกรรมการนโยบายและ แผนบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติ

แผนการใช้ที่ดินตำบลป่าคอก อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

รูปที่ ผ2-1 นโยบายของรัฐในการอนุญาตให้ราษฎรอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้

คณะผู้จัดทำ

นายภิญโญ สุวรรณชนะ	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 11
นางเจตณี บัวเผียน	ผู้อำนวยการกลุ่มวางแผนการใช้ที่ดิน สพข.11
นายปัญญา ใจสมุทร	ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
นายประมุข ถิ่นใหญ่	นักสำรวจดินชำนาญการ กลุ่มวางแผนการใช้ที่ดิน สพข.11
นายยุทธนา หนูเกลี้ยง	เจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน สพด.ภูเก็ต
นางสาวภคมน พันพิพิธ	นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สพด.ภูเก็ต
ว่าที่ร.ต.หญิง ทิพวรรณ หุ่นพงษ์	นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สพด.ภูเก็ต
นายพิทยา รอดอุ่น	นักวิชาการเกษตร สพด.ภูเก็ต

กรมพัฒนาที่ดิน
ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ
www.ddd.go.th

สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
Land Development Station, Phuket Province
เลขที่ 237 หมู่ที่ 8 บ้านลิพอนหัวหาร ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 83110
หมายเลขโทรศัพท์ 076-685253 /080-8388802
E-mail : pkt01@ddd.go.th